

Helga Zepp-LaRouche ved Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 35

Ikke korrekturlæst

Fredag den 2. februar 2024.

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition; det er vores 35. møde i træk, vi har ikke misset en uge. Mange af os her er virkelig dedikerede til at skabe ægte fred i verden. Jeg vil gerne byde jer alle velkommen, især dem, der er nye. Jeg vil bestemt opfordre nye mennesker til at springe ind i dag og introducere sig selv, og hvilken organisation de er med i. Mit navn er Anastasia Battle; jeg vil være mødeleder. Med mig er også mine medmoderatorer, Dennis Small og Dennis Speed.

Vi kommer til at have omkring en times forberedte rapporter og præsentationer fra forskellige mennesker rundt om i verden. Derefter har vi en åben diskussion. Jeg vil gerne indlede den med min kære ven, Helga Zepp-LaRouche, som er initiativtager til Den Internationale Fredskoalition og grundlægger af Schiller Institutet. Vi har gang i en masse lige nu; mange af jer har sikkert fået den e-mail, jeg sendte ud om, hvad der foregår med hensyn til folkemordet i Gaza. Helga indleder samtalen her.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig byde jer alle velkommen. Jeg tror, alle er klar over den ekstraordinære, hidtil usete optrapning af situationen i Gaza, hvor vi havde den historiske afgørelse fra Den Internationale Domstol den 26. januar, hvor domstolen i en foreløbig afgørelse fastslog, at der er sandsynlige grunde til at antage, at folkedrab finder sted. De definerede en hel række foranstaltninger, som Israel skulle gennemføre for at afhjælpe situationen og forhindre folkedrab,

herunder en massiv forøgelse af den humanitære bistand, forhindre yderligere forværring af situationen gennem udveksling og lignende ting. Derefter gav domstolen Israel fire uger til at rapportere tilbage til domstolen om succesen med gennemførelsen af disse foranstaltninger. Det var klart; det var en historisk beslutning; det var virkelig en lettelse, at retfærdighed var mulig gennem den højeste domstol i verden.

Men samme aften anklagede den israelske regering 12 medlemmer af UNRWA, FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge, for at samarbejde med Hamas om terrorangrebet den 7. oktober. Uden at vente på nogen uafhængig bekræftelse af denne rapport afbrød flere regeringer, herunder USA, Storbritannien, Tyskland, Frankrig og nogle andre, straks al finansiering til UNRWA. Det betyder, at den eneste organisation, der har været ansvarlig for at levere mad, medicin og andre forsyninger, har fået stoppet sin finansiering; disse penge vil slippe op senest ved udgangen af denne måned.

Umiddelbart efter blev det forstærket ved at beskyldte 10% af alle UNRWA-medlemmer for at have bånd til Hamas. Det er at spille på folks uvidenhed, for Hamas er den valgte regering i Gaza, og hvis UNRWA eller en anden nødhjælpsorganisation vil gøre noget, er de den eneste eksisterende partner, som man kan indgå sådanne aftaler med. Men det blev selvfølgelig ikke rapporteret af de etablerede medier. Der var flere lande, som ikke skar i hjælpen; det var Norge, Irland og Spanien. Det tyske udenrigsministerium sagde, at mens de skar ned på den økonomiske støtte til UNRWA, ville de fortsætte den humanitære støtte gennem organisationer som UNICEF og nogle andre. Men det er fuldstændig bedragerisk, for hvis du ikke har nogen til at levere mad og medicin, så er det en total nedskæring.

Fire dage senere, den 30. januar, meddelte IDF så, at de ville oversvømme Hamas' tunneler [med havvand]. Dette var allerede blevet diskuteret som en mulighed i avisartikler, og flere hydrologer havde tydeligt advaret om, hvad virkningerne ville være. Hvis man oversvømmer Hamas' meget lange og talrige

tunneler med saltvand, ødelægger det fuldstændig akviferen, grundvandet, i hundrede år eller mere. Det gør vandet udrikkeligt for omkring 85% af befolkningen. Under alle omstændigheder har hele IDF's politik resulteret i, at mere end 1,5 millioner palæstinensere er blevet drevet ind i et meget lille område nær Rafah. Det gør dem helt afhængige af enhver form for hjælp, som nu er afskåret. Effekten af dette er, at det, der truede med at blive en hungersnød, hvor folk ville dø af sult og tørst, nu faktisk sker i disse timer og dage.

Det er en optrapning, der er så utrolig, at det overgår fantasien. De etablerede medier i Tyskland, for eksempel, er stort set mørklagte og har i stedet historier om årsdagen for Holocaust, om den stigende antisemitisme i Tyskland. Alle disse ting kan have en vis berettigelse, men på dette tidspunkt tjener de som en stor distraktion fra beslutningen i Haag, som aldrig rigtig blev diskuteret, eller konsekvenserne af at skære i finansieringen til UNRWA eller oversvømme tunnellerne. Der er næsten total mørklægning i pressen. Måske er der en lille smule nyheder her og der, men det kommer ikke ud i den offentlige bevidsthed.

Så jeg tror, at Israels handlinger, beskyldningerne mod UNRWA og oversvømmelsen af tunnellerne helt sikkert vil blive nævnt om mindre end tre uger, når domstolen mødes igen i Haag. De vil helt sikkert bemærke, at Israel ikke blot undlod at træffe alle de foranstaltninger, det burde have truffet for at forhindre folkedrab, som domstolen udtrykte det, men at det modsatte skete.

Nu skal vi virkelig være opmærksomme på, at eftersom de fleste af de involverede lande har underskrevet folkedrabskonventionen, er de faktisk forpligtede til at forhindre dette folkedrab, men de gør det modsatte. Hvad det vil betyde, vil jeg ikke spå om, men det kan meget vel være, at alle de regeringer, der gør disse ting lige nu, vil blive fundet medskyldige i folkedrab. Hvad det vil gøre ved den

internationale orden, er igen hinsides enhver fantasi. Der er allerede mange tegn på, at Tyskland er ved at blive fuldstændig isoleret; kulturelt set trækker kunstnere sig ud af ethvert samarbejde med Tyskland. I det Globale Syd er folk forfærdede, men det vil betyde, at Vesten vil miste, eller allerede har mistet, sin moralske status, og det vil eskalere voldsomt.

Så det gør hele den strategiske situation værre, for samtidig har vi nu næsten alle forsvarsministrene i alle NATO-landene, der kommer med helt hysteriske advarsler om, at der vil være krig i Rusland om 18 måneder, om to år, tre år, fem år; det varierer fra land til land. Men de advarer alle – og selvfølgelig NATO selv; admiral Bauer, som er leder af militærkomiteen, advarer om, at folk skal gøre sig klar til at overleve de første 36 timer af et russisk angreb ved at hamstre batterier og vand og alt muligt andet. Så en vis mængde frygt bliver indpodet. Hele denne formodede trussel om en kommende krig med Rusland kan blive, og vil sandsynligvis blive, en selvopfyldende profeti, hvis vi ikke ændrer kurs.

Jeg tror, at situationen i Ukraine set fra NATO's synspunkt er, at krigen kommer til at fortsætte i mange år, fordi EU netop her til morgen er blevet enige om et budget, der giver yderligere 50 milliarder euro til Ukraine over de næste fire år. Det ignorerer fuldstændig det faktum, at det ukrainske folk ikke er i stand til at udkæmpe en sådan krig. De har en enorm mangel på soldater, en enorm mangel på arbejdere, fordi de enten er døde eller i udlandet. Så det er en fuldstændig kynisk tilgang. Der er ingen diskussion om en diplomatisk løsning fra disse kredse.

Jeg tror, faren er, at hvis vi fortsætter med denne geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina, er det næsten sikkert, at situationen vil ende i en tredje verdenskrig. Jeg bør nævne, at situationen i Mellemøsten er gearet op til en mulig krig med Iran, som, hvis det kommer dertil, også kan eskalere krigen til en global krig meget hurtigere.

Jeg bør nævne, at {New York Times} i dag rapporterer, at over 800 embedsmænd, offentligt ansatte, har udsendt en erklæring, hvor de protesterer mod deres regerings handlinger. Dette inkluderer embedsmænd fra USA, Storbritannien og flere europæiske lande, hvor disse 800 embedsmænd siger, at de er forpligtet til deres lands forfatning, og at de ser den nuværende regeringspolitik som skadelig for deres landes interesser og meget farlig. De kommer ud i en bølge af protester. Så der er en vis opposition under udvikling, men jeg tror, vi virkelig er nødt til at komme til den konklusion, at vi på den ene side absolut er nødt til at gøre noget for at stoppe det, der sker i Gaza, for i de tre uger, der er tilbage, før Haag-domstolen mødes igen, er der ikke mange palæstinensere, der kan forvente at overleve, hvis det her ikke bliver ændret. Vi har brug for en øjeblikkelig, absolut akut mobilisering gennem alle mulige kanaler, hvor vi kontakter religiøse ledere, forskellige civile organisationer, folkevalgte. Der skal ske en indgriben for at stoppe dette og genåbne situationen ved at gennemføre alle de foranstaltninger, som Den Internationale Domstol har fastsat, at Israel skal gøre for at forhindre folkedrab. Det skal gøres med det samme.

Men generelt mener jeg, at vi er nødt til at ændre hele situationens retning, for hvis du vil skabe en fjende, skal du bare blive ved med at gentage, at du er en fjende, så skaber du en fjende. Jeg tror, vi har brug for en fuldstændig forandring. Vejen ud ville være meget nem, hvis Europas og USA's befolkninger klart erklærede, at vi ønsker at samarbejde med det Globale Syd, med den Globale Majoritet, og at vi i dette samarbejde meget nemt kan finde en løsning. Det kunne ske: Det kunne ske i morgen, for jeg er 100 % sikker på, at BRIKS plus, landene i det Globale Syd, absolut ville byde en sådan gestus fra det Globale Nord velkommen. Jeg tror også, vi er nødt til at tænke alvorligt over, hvordan vi kan sætte den internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur på dagsordenen som den eneste vej ud. Men jeg vil mene, at den

umiddelbare situation nu handler om at redde det palæstinensiske folk.

Afsluttende bemærkninger

Jeg vil også lige påpege, at Hamas er den valgte regering i Gaza. Hvis en hjælpeorganisation – uanset om det er Caritas eller UNRWA – opererer i et land med internationale folk, skal man altid koordinere med den regering, der har ansvaret for det pågældende sted. Så argumentet om, at 10% af UNRWA-folkene har forbindelser til Hamas, er helt forkert. Hvis man siger: "Jeg har en lastbil med mælkepulver, og jeg vil gerne køre ad den følgende vej," så skal man kontakte det embedsværk, der har ansvaret for den pågældende vej. Jeg siger bare, at man kan fordreje ethvert udsagn til at betyde det modsatte. Desuden må vi ikke glemme, at der i mellemtiden, i de sidste tre måneder efter Hamas-angrebet i Israel, har været rapporter, selv i de israelske medier, om, at det var Netanyahu selv, der finansierede Hamas og hjalp med at opbygge det som en modvægt til Det Palæstinensiske Selvstyre, med den specifikke hensigt at gøre Hamas stærkere, så det ville umuliggøre ideen om en palæstinensisk stat.

Folk i dag tror, at man skal glemme historien i enhver konflikt og bare tro på den fortælling, der bliver lagt frem på dagen. Det er tilfældet med Gaza, og det er tilfældet med Ukraine og alle andre konflikter. Men vi har en hukommelse, for vi er ikke dumme. Det er én ting, man kan sige.

Jeg synes virkelig, vi skal tage det til os, for hvert minut, hver time – jeg så nogle af optagelserne fra andre lande, fra Kina, fra Al-Jazeera – når man ser nogle af interviewene, så er der mennesker, der sidder på jorden og løber fra sted til sted. De får at vide: "Tag mod syd, der er sikkert. Så bliver de bombet dér, jaget væk. Det er helt utroligt, hvad der sker. Så jeg synes, vi alle bør føle et personligt ansvar for at gøre dette til et bedre sted. På en måde, når man ved, hvad der foregår, er vi alle en del af en menneskelig familie, og man kan altid sige: "Hvad har jeg at gøre med Palæstina?" Men

det er vores menneskelighed, vi står over for verdensdomstolen, som repræsenterer historien. Vi er alle ansvarlige for udfaldet af det, der sker. Jeg synes, at man skal tænke over det, for i dag tænker folk ikke som verdenshistoriske borgere: De har en tendens til at tænke: "Jeg har mit privatliv, og det er godt nok for mig". Men ud fra et universalhistorisk synspunkt er vi verdensborgere, og det, vi gør eller ikke gør, skaber vores historie. Det er vores ene menneskelighed og én menneskelighed.

Så jeg vil virkelig opfordre jer til at tage dette til jer. Tag disse retningslinjer, som vi måske udsender senere i dag eller i morgen, og spred dem til andre organisationer. Du kender måske andre organisationer, der er involveret i fredsarbejde. Jeg tror, de alle har brug for denne form for fælles handling. Hvis alle de andre organisationer, som vi endnu ikke har været i stand til at få med i International Peace Coalition, også alle ville lave aktioner som denne, med det formål at lægge pres på regeringerne for at vende denne nedskæring af finansieringen til UNRWA – du kender alle navnene, jeg behøver ikke at nævne dem alle – tror jeg, vi kan gøre dette til en meget stærk kraft, og jeg tror, det er den bedste ting, jeg kan komme i tanke om i øjeblikket for at gribe ind.

Så gør venligst det allerbedste, i kan.

**Kun en international
mobilisering af millioner kan**

befri USA!

Ikke korrekturlæst

2. februar 2024

Mens du læser dette, er den uerkendte krig mod Iran, "fase tre" i Global NATO's krig med Rusland og Kina – først Ukraine, så Gaza – ved at blive lanceret af Biden-administrationen. Tre steder i Irak og fire i Syrien blev angrebet og bombet med 125 stykker "præcisionsammunition". Samtidig med disse angreb dukkede Biden op på Dover Air Force Base i Delaware sammen med forsvarsminister Lloyd Austin og general Charles Q. Brown, formand for generalstabscheferne, for at udtrykke respekt for de jordiske rester af sergent William Jerome Rivers, 46, fra Carrollton i Georgia, specialist Kennedy Ladon Sanders, 24, fra Waycross i Georgia, og specialist Breonna Alexsondria Moffett, 23, fra Savannah i Georgia.

Regeringen forsøgte således kynisk at udnytte den utrøstelige sorg hos familierne til de tre amerikanske soldater, som "døde patriotisk" ved at blive dræbt unødvendigt i det nordøstlige Jordan på militærbasen "Tower 22" – præcis den slags sted, som senator Rand Paul beskrev som udelukkende egnet til at gøre amerikanske soldater til "skydeskiver", der venter på at blive angrebet. Biden og Pentagon var i stand til at misbruge de døde soldater, som allerede var forrådt af deres udsendelse i fare, en sidste gang, selv i døden. Så "Biden og de høje herrer" dukkede op i Dover, lige længe nok til at vifte med deres blodige skjorter, for at indlede endnu en fase i den globale "Great Game"-konflikt.

Man kan stoppe op og overveje, hvordan en sådan "Biden-adfærd" ser ud for den russiske præsident Vladimir Putin. Putin var ved magten på tidspunktet for USA's 11. september 2001. Tror han, den tidligere leder af den føderale sikkerhedstjeneste (FSB), på den officielle fortælling om den dag? Hvad mener

Putin i kølvandet på den stadig uforklarlige 7. oktober 2023 "total fiasko for den israelske efterretningstjeneste" – en fiasko, der ikke resulterede i afskedigelse af nogen, næsten fire måneder efter angrebet? Hvad mener han om USA's, briternes og israelernes fælles indsats for at affolke Gaza? Hvad tænker Kinas Xi Jinping, mens USA annoncerer sin hensigt om at gå i krig mod "den virkelige trussel, Kina?"

Da Putin og det russiske folk for nylig fejrede 80-årsdagen for sejren ved belejringen af Leningrad den 27. januar 1944 og den sovjetiske triumf ved Stalingrad i 1943 (hvis 2,2 millioner ofre markerer det som det blodigste slag i hele menneskehedens historie), hvad må de så have konkluderet om englændernes forsætlige hukommelsestab over for disse begivenheder? "Sovjetunionen betalte den hårdeste pris: Selvom tallene ikke er præcise, anslås det, at 26 millioner sovjetiske borgere døde under Anden Verdenskrig, herunder så mange som 11 millioner soldater. På samme tid led tyskerne tre fjerdedele af deres krigstab i kampen mod Den Røde Hær," skrev Ishaan Tharoor i Washington Post i maj 2015. "Det var de vestlige allieredes ekstreme held, at russerne, og ikke de selv, betalte næsten hele 'slagterregningen' ... og accepterede 95% af de militære tab for de tre stormagter i den store alliance," skrev den britiske historiker Max Hastings i bogen Inferno: En verden i krig, 1939-1945. Hvilke konklusioner ville du drage i lyset af den nuværende NATO/Rusland-"Ukraine"-krig, praktisk talt det samme militære område som for 80 år siden, hvis du var det russiske militær, hvis du var præsident Vladimir Putin, hvis du så Gaza, i kølvandet på Den Internationale Domstols afgørelse og den engelske verdens reaktion på den, som Rusland eller Kina ville se det?

"Holocaust overskygger ... planer, der omfattede endnu flere drab. Hitler ønskede ikke kun at udrydde jøderne; han ønskede også at ødelægge Polen og Sovjetunionen som stater, udrydde deres herskende klasser og dræbe titusindvis af slaviske folkeslag," bemærker den amerikanske historiker Timothy Snyder

i sin bog Bloodlands: Europa mellem Hitler og Stalin. Kan den kendsgerning glemmes i nutidens Rusland?

Sidste lørdag reflekterede Vladimir Putin over, at "27. januar er en af de vigtigste datoer i vores fælles nationale historie. På denne dag i 1944 ophævede soldater fra Den Røde Hær fuldstændig belejringen af Leningrad. Et år efter, i 1945, befriede de Auschwitz." I går, på 81-årsdagen for sejren ved Stalingrad, talte Putin i Tula, lige syd for Moskva, til 600 videnskabelige arbejdere, ingeniører, journalister, læger og andre og sagde: "I dag er dagen for Ruslands militære ære. Vi markerer 81-årsdagen for nazisternes nederlag i slaget om Stalingrad. Heltene i dette slag ved Volga-floden omfattede ingeniører og arbejdere.... Du ved, jeg er kommet til at tænke på noget, der ligger mig meget på sinde, eftersom jeg er født i Leningrad. På nogle af vores fabrikker, som Putilovsky-fabrikken, når fjenden nærmede sig værkstederne, greb arbejderne rifler eller stormgeværer og gik ud for at afværge angrebene. Når fjenden var slået tilbage, gik de tilbage til deres maskiner og genoptog arbejdet. Det var sådan, de arbejdede. Kan nogen besejre en nation som denne? Aldrig."

Det må koldt og nøgternt erkendes, at befolkningen i USA i særdeleshed, såvel som i den transatlantiske verden, for at overleve den overhængende fare for atomkrig, en fare, som ikke vil blive erkendt af dens vrangforestillede politiske ledere i tide, må tilslutte sig den internationale offentligheds utvetydige afvisning af folkedrab, som det "sandsynlige folkedrab" i Gaza nu utvetydigt er blevet belyst af Den Internationale Domstols afgørelse den 26. januar. En måde at gøre det på er at omgøre 18 nationers nedskæring af støtten til FN's Hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UNRWA) gennem øjeblikkelige demonstrationer og andre offentlige aktioner, uanset størrelse, i alle disse nationer. Indtil videre er der ikke påvist nogen gyldighed i anklagerne mod UNRWA, som har fungeret siden 1949, som ville kræve tilbagetrækning af dets livsvigtige midler, selv hvis der var

en gyldig grund til at mistænke enkeltpersoner for noget – hvilket i øvrigt endnu ikke er bevist. UNRWA-personales kontakt med Hamas er ikke bevis for noget som helst. Eftersom Hamas har været den juridisk anerkendte regering i Gaza siden 2005, ville det være teknisk såvel som fysisk umuligt for nogen administration eller udbetaling af hjælp i Gaza at være blevet udført, uden at UNRWA havde været i kontakt med Hamas, som er regeringen i det besatte Gaza-område.

I USA skal de 200 kongresmedlemmer, der har fordømt Sydafrika for overhovedet at anlægge sag mod Israel, ud over at gribe ind for straks at genoprette UNRWA's finansiering, anklages for deres medvirken til at fremme de forhold, der f.eks. kan muliggøre den umiddelbart forestående død af måske så mange som 50.000 palæstinensiske børn, der er ved at komme til verden. Titusinder af disse børn og deres mødre kan dø i de kommende dage og uger, berøvet mad og andre fornødenheder, direkte som følge af den "beklagelige nødvendighed", at de ifølge Netanyahu-regimet skal henrettes i "den israelske ret til selvforsvars navn." Sejren i denne uge for en resolution om våbenhvile i Chicagos byråd, selvom den er lille, viser også amerikanerne, hvordan en demokratisk proces kan og bør fungere i en suveræn republik.

Wall Street Journals overskrift som svar – "Chicago stemmer på Hamas" – viser ikke blot galskaben, men også panikken hos en engang så intelligent elite. Er de ikke klar over, at der bliver nødt til at være et forlig, der involverer Hamas – medmindre der sker en masseudryddelse? Som rapporteret nedenfor: "Hamas studerer stadig den Qatari-mæglede gidselaftale, men ... Hamas insisterer på en permanent våbenhvile for gidselaftalen, og blandt de tusindvis af palæstinensiske fanger, der skal løslades, er Marwan Barghouti og lederen af PFLP, Ahmad Saadat." Netanyahu, som er modstander af en palæstinensisk stat, vil gøre alt for at forhindre det.

For to dage siden sagde den sydafrikanske udenrigsminister

Naledi Pandor til journalister: "Vi mener, at afgørelsen (fra Den Internationale Domstol) gør det klart, at det er sandsynliggjort, at der finder folkedrab sted mod det palæstinensiske folk i Gaza. Dette pålægger nødvendigvis alle stater en forpligtelse til at ophøre med at finansiere og lette Israels militære handlinger, der, som domstolen har påpeget, sandsynligvis er folkedrab." Hun sagde også: "Jeg kan ikke være uærlig. Jeg mener, at domstolens afgørelser er blevet ignoreret. Hundrevis af mennesker er blevet dræbt i de sidste tre eller fire dage. Og Israel mener tydeligvis, at de har ret til at gøre, som de vil."

Om tre uger vil Israel, og verden, have et historisk møde. De 30 dage vil være gået, og Israel vil enten have efterkommet IJC eller højst sandsynligt ikke have gjort det. Hvad vil verden så gøre? Det vil ikke være muligt at gå tilbage fra sandhedens øjeblik. Men mens det øjeblik nærmer sig, dør palæstinenserne; spædbørn, inklusive de ufødte, sulter ihjel. Det har ikke forhindret malthusianerne i NATO i at forsøge at slå dem ihjel. Individuelle byrådsmedlemmer, individuelle lovgivere, individuelle advokater, individuelle uafhængige kandidater til embeder som New Yorks LaRouche uafhængige amerikanske senatskandidat Diane Sare er trådt frem. Men nu er det tid, og det er alle de folkevalgtes pligt, at handle. På hvilken side af historien vil du stå?

Foto: EIR

**Den Internationale Domstols
mandat: "Det moralske**

univers' bue bøjer sig mod retfærdighed!

Den 30. januar 2024 (EIRNS) – Når nationen Algeriet i dag opfordrer FN's Sikkerhedsråd til at give de netop offentliggjorte mandater fra Den Internationale Domstol "bindende virkning", vedrørende det "sandsynliggjorte tilfælde" af folkedrab begået af det israelske militær i Gaza, vil USA og Storbritannien så nedværdige borgerne i deres respektive nationer og verden ved deres forventede veto? Det ville i realiteten være at nedlægge veto mod den næsten enstemmige afstemning i verdens højeste domstol. Vil USA og Storbritannien gøre det denne gang med henvisning til "forsvaret af retsstatsprincippet"?

Vil USA og Storbritannien, som de og andre nationer gjorde med den omhyggeligt undersøgte og detaljerede begæring fra Sydafrika, afvise de juridiske konklusioner og mandater fra panelet af dommere fra Rusland, Slovakiet, Frankrig, Marokko, Somalia, Kina, Indien, Jamaica, Libanon, Japan, Tyskland, Australien, Brasilien, Sydafrika – og USA selv – som "uden belæg"? Ud over Palæstinas sjæle vil spøgelseerne fra FN's personale, der allerede har givet deres liv i dette vanvittige virvar, holde øje, og det samme vil verdens øjne.

Nu, hvor Den Internationale Domstol (ICJ) utvetydigt har givet nationen Israel, der har underskrevet folkedrabskonventionen fra 1948, et mandat, som regeringen skal overholde inden for 30 dage efter afgørelsen den 26. januar, er det klart for ethvert fornuftigt menneske, at det udelukkende kan ske på betingelse af en permanent våbenhvile. De tarvelige forsøg fra {Wall Street Journal}, {Jerusalem Post} og andre publikationer på at hævde, at domstolen ikke udtrykkeligt foreslog nogen våbenhvile, siger mere om den nu udbredte analfabetisme i det 21. århundredes presse, end det gør om, hvad indholdet af afgørelsen klart fastslår. For eksempel, hvis selv de to

første af ICJ-mandaternes seks bestemmelser tages i betragtning:

“1.) Staten Israel skal, i overensstemmelse med sine forpligtelser i henhold til konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab, i forhold til palæstinenserne i Gaza, træffe alle de foranstaltninger, der står i dens magt, for at forhindre udførelsen af alle handlinger, der er omfattet af artikel II i denne konvention, især:

“(a) drab på medlemmer af gruppen;

“(b) at forårsage alvorlig legemlig eller psykisk skade på medlemmer af gruppen;

“(c) forsætligt at påføre gruppen levevilkår, beregnet på at medføre dens fysiske ødelæggelse helt eller delvist; og

“(d) at indføre foranstaltninger, der har til formål at forhindre fødsler inden for gruppen;” og

“2.) Staten Israel skal med øjeblikkelig virkning sikre, at dens militær ikke begår nogen af de handlinger, der er beskrevet i punkt 1 ovenfor,”

– Det burde være klart for enhver ærlig person, at disse foranstaltninger kun kan gennemføres ved en øjeblikkelig indstilling af konflikten i Gaza.

Derudover er det ikke længere til at komme uden om, at en betydelig del af de valgte repræsentanter for regeringerne i de transatlantiske lande og NATO offentligt har erklæret, at de støtter folkedrab, som det nu er blevet identificeret. Center for Constitutional Rights, National Lawyers Guild og Palestine Legal advarede i et brev den 3. november 2023 den amerikanske kongres mod at stemme for militærhjælp til Israel: “Vær opmærksom på, at hvis du stemmer for denne pakke, risikerer du at blive stillet til ansvar for at have hjulpet og tilskyndet til folkedrab, krigs forbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden i henhold til international lov, og du kan blive efterforsket og retsforfulgt ved Den

Internationale Straffedomstol og i tredjelande i henhold til princippet om universel domsmyndighed.” De tilføjede også følgende fodnote: “Federal Criminal Law. I henhold til 18 U.S.C. § 1091 – som blev vedtaget for at overholde USA’s forpligtelse i henhold til folkedrabskonventionen – er enhver, der begår, tilskynder til, forsøger eller konspirerer om folkedrab i eller uden for USA, berettiget til straf. Se War Crimes Act, 18 U.S.C. § 2441 (a) og (b).”

Ja, USA’s kongres og andre amerikanske enkeltpersoner {kan} holdes ansvarlige. Det er naturligvis det amerikanske folks opgave, ligesom det vil være opgaven for folk i alle de lande i verden, hvor regeringer forsøger at tvinge deres befolkninger til at acceptere folkedrab, som det skete for kun 80 år siden. Nelson Mandelas Sydafrikas modige holdning på vegne af menneskeheden, og derfor på vegne af palæstinenserne, må nu overtages af os alle, mens vi får det anglo-amerikanske etablisement og dets medskyldige til at afsløre sig selv over for verden. Og mens det er dem, der begår krig og folkedrab, er det os, der forhindrer det – hvis vi vælger at gøre det. Ingen såkaldt “business as usual”! Våbenhvile nu! Bring alle Nürnberg-forbrydere for retten! Husk: “Buen i det moralske univers er lang, men den bøjer sig mod retfærdighed.”

Foto: United Nations Photo | Frank van Beek

Den internationale LaRouche-ungdomsbevægelse udtrykker støtte til Sydafrika

24. januar 2024 (EIRNS) – Lørdag den 20. januar 2024 var Schiller Instituttet vært for en international ungdomsdialog

for at diskutere “[Ti principper for en ny udviklings- og Sikkerhedsarkitektur](<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>),” foreslået af Schiller Instituttets grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche. I løbet af dialogen diskuterede ungdomsledere fra nationer over hele kloden de historiske og erkendelsesmæssige fortilfælde for – såvel som de nødvendige løsninger på – den nuværende, voksende militære og økonomiske verdenskrise, som nu truer med at blive en global, potentielt atomar, katastrofe.

Deltagerne i denne ungdomsdialog offentliggør nu denne erklæring om utvetydig solidaritet med Sydafrikas sagsanlæg ved Den Internationale Domstol, som umiskendeligt har bidraget til at dreje den universelle verdenshistories kurs i retning af retfærdighed.

Helga Zepp-LaRouche bemærkede, at “ifølge Friedrich Schiller, den store tyske frihedens digter, som Schiller Instituttet er opkaldt efter, er der ingen modsætning mellem at være patriot for sit eget land og at tænke og agere som en verdensborger.”

Vi unge kvinder og mænd – fra Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika, Yemen, Afghanistan, Syrien, Den demokratiske republik Congo, Uganda, Kenya, Nigeria, Togo, Tanzania, Tyskland, Frankrig, Nicaragua, Canada, Mexico, Venezuela, Argentina, El Salvador, Bangladesh, USA og adskillige andre lande – bekræfter denne ophøjede opfattelse af patriotisme, og anerkender at den må være kernen i enhver væsentlig udvikling for international fred i Sydvestasien og i resten af verden.

Patriotisme og verdensborgerskab kombineres i den fælles påberåbelse af både Nelson Mandela og Dr. Martin Luther King, Jr. i Sydafrikas ansøgning. Sydafrika tog ikke sin sag op som blot et “enestående” land, der er klar til at bruge sine “styrker” for at “overvåge” sin fætter Israel. I ånden fra 1776 hævdede Sydafrika snarere sin stemme som én suveræn nation blandt mange. I den forsonende udgave af sin særlige historie

repræsenterer Sydafrika den for hele menneskeheden karakteristiske evne : evnen til progressiv perfektion gennem moralsk, kulturel og økonomisk udvikling.

Sydafrika har haft det ædle mod til ikke at benægte sin egen historie med legaliseret uretfærdighed, og har accepteret det tunge ansvar det er at tiltræde folkedrabskonventionen fra 1948, og har hurtigt demonstreret for verden, gennem universaliteten i sin individuelle intention, hvordan Én kan blive til Mange og Mange blive til Én; på den måde har Sydafrika sejret over den permanente krigs "logik" gennem fornuftens kraft og "agapisk", barmhjertig, kærlighed.

I 1963 advarede King USA om en forestående "åndelig død", som følge af " dette foretagende med at brænde mennesker med napalm, at fylde vores nations hjem med forældreløse og enker, at sprøjte hadets giftige stoffer ind i årerne på mennesker, der normalt er humane." Kings advarsel fik ny form af pave Johannes Paul II i 1987, da han skrev om "en verden, der er opdelt i blokke, opretholdt af stive ideologier, og hvor forskellige former for imperialisme hersker i stedet for gensidig afhængighed og solidaritet." Pave Johannes Paul II kaldte dette ["en verden underlagt syndens strukturer."] (https://www.vatican.va/content/john-paul-ii/en/encyclicals/documents/hf_jp-ii_enc_30121987_sollicitudo-rei-socialis.html)

Den bedrageriske magt i disse "syndens strukturer" er blevet radikalt udfordret af den moralske autoritet i Sydafrikas sag, der bekræfter Mandelas udtalelse om, at ["marchen mod frihed og retfærdighed er uigenkaldelig."] (http://www.mandela.gov.za/mandela_speeches/1990/900213_soweto.htm)

Ved hjælp af Sydafrikas moralske vejledning nægter vi – som King nægtede – at lade os "hypnotisere af usikkerhed".

Vi bekræfter nøgternt Mandelas opfordring:

"Lad ikke hver enkelt af jer og alle vores folk give fredens

og frihedens fjender plads til at føre os tilbage til apartheids mørke helvede. Det er kun disciplineret masseaktion, der sikrer os den sejr, vi søger. Gå tilbage til jeres fabrikker, skoler, miner og lokalsamfund; byg videre på den massive energi, som de seneste begivenheder i vores land har frigivet, ved at styrke disciplineret masseorganisering. Vi fortsætter fremad.”

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche: Døende tricks i et døende system

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 24. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 24. januar 2024, og jeg er din vært, Harley Schlanger. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Beklager, at vi starter lidt sent, men vi havde et teknisk problem at løse, så lad os komme direkte til spørgsmålene.

Helga, titlen på dagens webcast er ” Døende tricks i et døende system”, og det gav anledning til vores første spørgsmål fra en seer i Texas. Han skriver: ”Hvad gør dig så sikker på, at systemet er døende? Det virker, som om de kan blive ved med holde det kørende. Jeg er enig i, hvad Lyndon LaRouche sagde

for mange år siden, at de efter 1971 vil gå efter en global fascistisk orden, men vil det holde deres system i live, og hvis ja, hvordan?”

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det vestlige oligarkis flip er gigantisk, fordi de for ganske nylig har indset, at der er en enorm modreaktion mod deres politik, fra alt til sanktioner mod Rusland, til bevæbningen af dollaren, til de fortsatte kolonialistiske mekanismer i form af restriktioner og forskellige andre faktorer. Så lige nu er der en klar fremkomst af et nyt system, og bortset fra det, vi har diskuteret i tidligere udsendelser, er den nye udvikling, at der var et meget stort møde i Kampala, Uganda, hvor 3.000 delegerede fra 120 lande mødtes, først fra den Alliancefri Bevægelse og derefter fra G77. Og de vedtog en Kampala-erklæring, hvor de erklærede, hvordan de ønskede at organisere verdensordenen.

Det er en virkelig betydningsfuld udvikling: Det betyder, at landene i det Globale Syd, som for længst er blevet den Globale Majoritet, har til hensigt at afslutte et system af 600 års kolonialisme. Og jeg tror, at effekten af det vil være, at enten det vestlige oligarki, som har en utrolig boble af ubetalelige derivater, som de sidder på, og det er bare et spørgsmål om tid – du har ret, de har altid en måde at arbejde nogle tricks ind i systemet på – men der er en ende på vejen i sigte, og det eneste spørgsmål, der burde bekymre nogen ved deres fulde fem, er, om vi kan overbevise nok dele af det såkaldte Nord eller Vest i tide til at indse, at det ville være i deres bedste interesse at samarbejde med dette store flertal af menneskeheden? Ugandas præsident Yoweri Museveni sagde det meget godt. Han sagde: “Hvorfor skulle de globale aktører ikke indse, at det ville være i alles interesse at arbejde sammen med det Globale Syd, og at alle ville få velstand og alle ville få meget mere ud af det, end hvis det store flertal af verdens befolkning blev holdt i fattigdom?”

Tja, der er to muligheder: Enten sker denne transformation til

en sådan ny orden, hvor landene i det Globale Syd accepteres som ligeværdige partnere i et nyt system af fælles samarbejde, af win-win-respekt for hinanden – enten sker denne transformation fredeligt og snart; eller også er der en absolut fare for, at den geopolitiske konfrontation, der eksisterer lige nu mellem NATO på den ene side og hovedsageligt Rusland og Kina på den anden, vil føre til en global katastrofe. Personligt kan jeg ikke se en tredje vej, for enten kan vi handle som en menneskelig art baseret på fornuft, eller også vil de fås interesser ødelægge verden for alle.

Så på den ene eller anden måde vil systemet få en ende, ikke kun af økonomiske årsager, men simpelthen fordi den dynamik, der nu er i gang, betyder, at en beslutning på den ene eller anden måde vil komme på bordet ret snart.

SCHLANGER: Vi har nu et spørgsmål fra Spanien, fra Manuel Miguel Enrique, som siger: "Godmorgen fra Spanien. Jeg vil gerne spørge, om en tredje verdenskrig er uundgåelig, eftersom alle broer af forståelse synes at være blevet brudt?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, det er den ikke. Hvis den var det, ville jeg ikke sidde her i et relativt optimistisk humør. Hvis det var uundgåeligt, tror jeg ikke, at universet ville være, som det er: Der er fri vilje i universet. Den er indbygget i universets lovmæssighed, og der er ingen, der har sagt det mere præcist end Gottfried Wilhelm Leibniz, der, som du måske ved, talte om den "bedste af alle mulige verdener", som vi lever i. Og det var ikke det, Voltaire forsøgte at gøre som et sarkastisk angreb. Det, han mente, var simpelthen, at universet er indrettet på en sådan måde, at enhver ond kraft udløser potentialet for en endnu større god kraft. Man kan udtrykke det på en anden måde: Man kan sige, at universet er organiseret på en anti-entropisk måde, at udviklingen fra biosfæren til noosfæren, som Vladimir Vernadsky ville have udtrykt det, at denne tendens er stigende, og at jo mere det kognitive element i verden vinder dominans over de rent

biologiske processer, jo større er chancen for, at vi faktisk når en ny æra af civilisation.

Dette spørgsmål om fri vilje betyder ikke, at det er determinisme. Det er ikke noget "histomat" eller "diamat" – en forkortelse for "historisk materialisme" eller "dialektisk materialisme". Det betyder blot, at hvis nok mennesker af god vilje mobiliserer sig omkring en positiv vision om, hvor menneskeheden skal hen, er sandsynligheden for, at vi vil være i stand til at opnå det, ekstremt høj. Så det er i høj grad en subjektiv faktor, det er ikke en objektiv betingelse, og det er derfor, vi har brug for, at du er aktiv sammen med os, så vi kan lægge løsningerne på bordet, og løsningerne er primært behovet for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til interesserne i alle lande på planeten.

Så det er ikke uundgåeligt, men det vil kræve en masse arbejde og mobilisering af en masse gode mennesker.

SCHLANGER: Der er mange spørgsmål af lignende karakter, på den ene side den positive udvikling, de tyske landmænd, den sydafrikanske retssag, men på den anden side det vanvittige Ramstein-møde for nylig. Så lad mig starte med et spørgsmål om den sydafrikanske udvikling, Den Internationale Domstol (apropos fri vilje). "Har du nogen idé om, hvordan og hvornår ICJ vil træffe en afgørelse?" Og den samme person spørger: "Hvad er det for en forskruet logik, der ligger bag Tysklands forslag om at støtte Israel ved ICJ?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg håber, at beslutningen om en midlertidig foranstaltning kommer snart, for hver dag er naturligvis af ekstrem betydning for de mennesker, der befinder sig i denne ufattelige situation i Gaza.

Men jeg ved det ikke. Jeg ved ikke, hvad der er galt med Tyskland. Der er så mange åbne breve nu fra bekymrede jødiske mennesker til den tyske regering, fra parlamentarikere, fra alle mulige mennesker. Det er en uheldig udvikling, at

Tyskland tydeligvis har taget skylden for Holocaust, der skete for 80 år siden, hvilket naturligvis er en god ting, fordi nogle andre lande, der har begået forbrydelser, måske ikke præcis de samme, men også ganske utrolige, ikke har taget ansvar for disse forbrydelser. Så jeg synes, det er prisværdigt, at Tyskland i meget høj grad har gjort op med, hvad nazisterne gjorde. Men hvis man er blind for, hvad der foregår omkring en, er det helt sikkert tragisk, og jeg er bange for, at Tyskland vil blive isoleret internationalt som følge heraf. Du har allerede set, at Namibias præsident, Hage Geingob, er gået ud og har sagt, at dette er det tredje folkedrab, som Tyskland ser igennem fingre med i dette tilfælde, efter folkedrabet på hereroerne i Namibia i begyndelsen af det 20. århundrede; det andet folkedrab var Holocaust. Og nu vender Tyskland det blinde øje til, hvad der sker i Gaza.

Jeg synes, det skal vendes om. Jeg mener, at alle juridiske eksperter i Tyskland bør gribe ind, for hvis man studerer argumenterne i Haag, hvis man er objektiv, kan man kun komme til den konklusion, at Sydafrikas argument er meget veldokumenteret, og Israels modargument er meget dårligt.

Nu vil effekten være, hvad vi allerede ser: Kunstnere fra det Globale Syd er allerede ved at trække sig. Nogen har fjernet en film fra Berlinale [Berlins internationale filmfestival]. Der har været andre kulturelle begivenheder, der er blevet aflyst, og jeg er meget bekymret for, at dette kun er begyndelsen, hvor det meget gode omdømme, som Tyskland plejede at have på grund af dets innovationskraft, på grund af dets mange opdagelser, på grund af dets økonomiske magt, på grund af det image, der var forbundet med "Made in Germany" i årtier i efterkrigstiden, og især på grund af dets store kulturelle bidrag til verdenshistorien. Tyskland havde et ekstremt positivt image i mange, mange lande i verden, og det ved jeg fra mange personlige samtaler: Alt dette er ved at gå tabt! Og hvis Tyskland ikke ændrer sig, vil det blive en paria blandt

stater, sammen med USA og Storbritannien, og det vil være meget svært at vende en sådan udvikling.

Jeg synes, det er en tragedie, og jeg kan kun sige, at der stadig er tid til at rette op på det, men det skal gøres meget hurtigt.

SCHLANGER: Vi har to spørgsmål mere om Tyskland. Det er klart, Helga, at folk gerne vil vide, hvad du tænker om det. Det ene er fra en tysker, der bor i Thailand, som spørger: "Med hvilken autoritet kan den tyske regering acceptere at sende militærhelikoptere, som rapporteret fra det nylige Ramstein-møde, og muligvis langtrækkende missiler til Ukraine? Skal der ikke være en afstemning i Forbundsdagen? Har der været en afstemning?"

Og så er det andet spørgsmål fra Ohio, hvor nogen skriver: "Tillykke til de tyske landmænd. Er der nogen chance for, at amerikanske landmænd kunne slutte sig til dem og køre traktorer til Washington for at protestere mod USA's politik, som de gjorde i slutningen af 1970'erne?"

ZEPP-LAROUCHE: Hvad angår det første spørgsmål, tror jeg, at det, der altid sker, er, at Austin ringer til sin ukrainske gruppe i Ramstein, som om Ramstein var en del af USA. Så vidt jeg ved, har han aldrig spurgt nogen, om han måtte gøre det; han gør det bare. Jeg mener, det er simpelthen et symptom på, at Tyskland i øjeblikket desværre er en 100% koloni af Anglosfæren – jeg vil ikke sige USA, men jeg vil sige Anglosfæren, fordi det er den angloamerikanske fremdrift, som den tyske regering netop er – jeg tror, det er NATO's gamle princip, som Lord Ismay, NATO's første generalsekretær, så berømt sagde: At formålet med NATO var "at holde russerne ude, at holde amerikanerne inde og at holde tyskerne nede". Og desværre har det nuværende hold af såkaldte ledere i Tyskland ikke ryggrad til at forsvare tyske interesser!

Så det eneste håb, jeg ser, og det fører til det andet

spørgsmål, er det faktum, at store dele af den tyske befolkning for første gang i meget lang tid går på gaden, og i dette tilfælde, når det gælder landmændene, lastbilchaufførerne, håndværkerne, bagerne og mange andre grupper, der nu går sammen, kæmper de for selve landbrugets eksistens! For transporten, for store dele af middelklassen, som forhåbentlig vil slutte sig til dem på et tidspunkt.

For Tyskland er i frit fald lige nu, ikke mindst på grund af sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, de høje energipriser, og man har en situation, hvor folk i Tyskland kæmper for deres eksistens, ikke bare materielt, men folk er virkelig oprørte. Og jeg synes simpelthen, det er utroligt, hvad der er sket, for de store landbrugsdemonstrationer startede den 8. januar: Mandag den 8. januar havde de en utrolig demonstration med 100.000 traktorer! Hele landet var praktisk talt lammet, men det var fredeligt, det var godt koordineret.

Og hvad skete der så? To dage senere, den 10. januar, kommer der pludselig en pressehistorie om en såkaldt "korrigerende gruppe af journalister", såkaldte undersøgende journalister, som er finansieret af alle mulige hedgefonde og fonde og hvad ved jeg – de kommer ud med en fuldstændig opdigtet historie om, at en gruppe højreorienterede mødtes den 25. november 2023, i Potsdam, nær det hotel, hvor Wannsee-konferencen [20. januar 1942] fandt sted, underforstået at dette er i samme tradition, og at de havde besluttet sig for en plan om at "hjemsende" en masse mennesker, der søger asyl i Tyskland, og at dette ville være det store hemmelige plot, som de opdagede.

Nu benyttede jeg lejligheden til at sammenligne, hvad der blev rapporteret af denne "korrigerende" gruppe, af noget pressedækning, og alt, hvad jeg kunne finde, var, at nogle af disse mennesker tilsyneladende citerede fra en bog af en østrigsk forfatter, der er en del af identitetsbevægelsen. Hans bog er i sin fjerde udgave, og han foreslår, at mange udlændinge hjemsendes til deres hjemlande. Hvis man

sammenligner den tekst, der blev brugt, er den identisk med, hvad kansler Olaf Scholz sagde i en forsidehistorie i {Der Spiegel}, om en "stor offensiv for hjemsendelse af asylansøgere" – det samme ordvalg! Det hele var en forfalskning, men fordi det blev offentliggjort som et så stort drama, opfordrede kirkerne, fagforeningerne og partierne selvfølgelig folk til store demonstrationer, og der var hundredtusinder af mennesker på gaden sidste weekend, og det overskyggede fuldstændig, eller skulle overskygge, landmændenes demonstration!

Det er virkelig en meget mærkelig historie. For det første, hvis det var sådan en stor skandale, hvorfor blev den så sylvet og ikke udgivet i seks uger? Hvorfor blev den først udgivet to dage efter, at bønderne havde 100.000 traktorer på gaden? Og desuden, hvorfor er de samme mennesker ikke ude på gaderne og demonstrere mod krigsfremstødet? Formanden for NATO's militærkomité, admiral Rob Bauer, kom ud med de store overskrifter i tabloidavisen {Bildzeitung}: "Vi har 36 timer til at forberede os. Alle bør skaffe sig batterier og vand, for hvis der kommer et russisk angreb i Europa, er de første 36 timer afgørende." Folk bliver drevet ind i en frygtreaktion; overalt taler de om den kommende krig med Rusland om to år eller 18 måneder, om fem år, men under alle omstændigheder, som om det er sikkert, at den kommer.

Det skaber en fare for en "selvopfyldende profeti" – hvis man bliver ved med at gøre det, er jeg bange for, at konflikten vil finde sted. Men det er en komplet orkestrering, og jeg må virkelig sige, til befolkningen: Der er så mange grunde til at demonstrere, til at støtte landmændene, fordi de producerer den mad, der er eksistensen for alle. Folk bør støtte landmændene! Der er grund til at demonstrere mod nedskæringen af alle sociale programmer, mod manglen på infrastruktur, mod manglen på reparationer af skoler; der er mange, mange grunde til at demonstrere.

Men at falde for denne falske operation viser virkelig, at

befolkningen skal være en lille smule klogere, og jeg tror, at den tyske befolkning lige nu – jeg talte med nogle mennesker, der deltog i den falske demonstration, og de sagde, at de virkelig ikke var der for at protestere mod AfD, fordi AfD ikke siger meget andet end Scholz og CDU, så det er et komplet luftkastel! Men folk var der, fordi de er vrede, og de ville vide, hvad de andre folk er vrede over.

Det ville jeg bare sige, og jeg synes, det er rigtig godt, at mange amerikanske landmænd i dette tilfælde allerede har sendt støttetelegrammer til de tyske landmænd, og jeg håber, at det vil blive flere og flere. Nu er der også annonceret landsdækkende demonstrationer i Italien, Spanien, Frankrig, Holland, så det spredt sig helt sikkert, og landmændene i Tyskland har sagt, at de ikke vil stoppe, før regeringen går med til deres krav.

SCHLANGER: Helga, vi har et par spørgsmål om konfrontationen, eller den forestående konfrontation, om man vil, med Rusland. Fra London har vi et spørgsmål: "Med det kommende valg i Rusland i marts, er det så ikke sandsynligt, at Vesten vil lancere en slags falsk flag-provokation for at destabilisere Rusland som en del af en Maidan-agtig farverevolution for at lave et regimeskifte mod Putin?" Og vi har et spørgsmål fra Beograd, hvor personen skriver, at "der er bevægelser i retning af en farvet revolution mod Vučić-regeringen i Serbien. Er det sandsynligt, at noget lignende vil blive lanceret mod Putin?"

ZEPP-LAROUICHE: Der er grund til at være bekymret for det, for der er en organisation, der hedder "Free Nations of Post-Russia Forum", og de har allerede arrangeret en masse konferencer i USA, i Philadelphia, i Washington og andre steder. Og de promoverer opdelingen af Rusland i 40 forskellige enheder. De har tilsyneladende også nogle folk på jorden i Rusland, som har udført sabotage, som de kalder "frihedskæmpere" eller noget i den stil. Så der er grund til at være bekymret, men jeg tror ikke, det vil lykkes, for jeg

tror, at størstedelen af den russiske befolkning støtter det, Putin gør, og den nuværende regering.

Desuden er det altid meget svært at få et fuldstændigt indblik i et andet land; man kan kun gå ud fra visse forudsætninger. Og når jeg ser på det store billede, den strategiske situation, og hvordan for eksempel landene i det Globale Syd forholder sig ikke bare til Kina, men også til Rusland, så tror jeg, at de har valgt den side, hvor de tror, at de kan få en bedre aftale, et bedre venskab og et bedre samarbejde. Jeg tror, at det virkelige spil er det store spil, du ved, det er ikke kun i Rusland og det kommende valg, men jeg tænker, at det er spørgsmålet om, hvorvidt kræfterne i verden kan arbejde sammen hurtigt nok til at bringe os fredeligt ind i en ny æra? For vi sidder på en komplet krudttønde. {Bulletin of the Atomic Scientists} har lige nulstillet dommedagsuret igen, hvilket de gør hvert år i januar, og de lod det stå på 90 sekunder i midnat. Faren er virkelig stor, så jeg kan ikke helt udelukke muligheden for, at noget sådant kan ske, men jeg tvivler meget på, at det vil lykkes.

SCHLANGER: Helga, vi har et par spørgsmål mere. Der er et fra Dalia i Storbritannien, som spørger: "Mens USA og Storbritannien optrapper krigene i Ukraine, Gaza og nu ved Det Røde Hav, ser det ud til, at de forventer, at EU bakker dem op, samler stumperne op og betaler regningen. Er du enig? Hvad er EU's politik på disse områder?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er overbevist om, at EU ikke repræsenterer sine medlemslandes interesser, det er helt sikkert. Jeg tror, at nu hvor Trump har vundet primærvalget i New Hampshire, er han foran Nikki Haley. Hun har ikke givet op endnu, men det er meget sandsynligt, at donorerne, pengemændene bag Nikki Haley, vil stoppe med at investere i et fejlslagent projekt, så Trump kan meget vel blive den næste præsident. Der er udbredt panik blandt den vestlige elite i Europa over, at USA vil stoppe med at støtte Ukraine – det kan ske længe før valgdagen – og så vil Europa komme til at betale for alle de skader, der er

sket. Dette er en stor, stor, stor byrde, og det samme gælder selvfølgelig, hvis Europa bliver involveret i konflikten i Sydvestasien. Det kan kun forværre problemet.

Problemet er, at vi kun har begyndelsen på bevægelser i Europa, der kæmper for medlemslandenes interesser. Det er klart, at jo mere folk begynder at tænke over, at det vigtigste spørgsmål lige nu er, at vi gør noget for at bevare verdensfreden: For hvis der kommer en atomkrig, vil alt være tabt! Du ved, hvis der er en atomkrig, vil der være en atomvinter bagefter, der vil ikke være noget liv tilbage på planeten, og der vil ikke være nogen historikere tilbage til at undersøge, hvem der var skyldig i det, der skete. Og det er min største frygt, for jeg tror, vi er meget tæt på det.

Enhver ekspert, der tænker klart og ser, at den nuværende generation af politikere leger med ting, som tidligere generationer var ekstremt opmærksomme på faren ved; de udarbejdede alle mulige traktater, nedrustningsforhandlinger – de var opmærksomme. Men den nuværende generation af politikere, når de går ud og brøler ind i et rum: "Ruiner Rusland! De har ingen viden om historien, om den strategiske situation, og de bekymrer sig heller ikke om andet end deres små egoer. Og det er efter min mening den største fare. Så vi har brug for en masse veluddannede, tænkende borgere, der begynder at blive aktive. For hvis vi havde et stort antal mennesker, der var uddannede, som var uddannede inden for militær, økonomi, kultur og diplomati, ville dette ikke kunne ske.

SCHLANGER: Helga, jeg har et sidste spørgsmål til dig, fra David, som går tilbage til det, du sagde tidligere om Leibniz. Og han spørger: "Var Leibniz ansvarlig for sproget i forfatningen og uafhængighedserklæringen i USA?" og han sagde: "Der henvises ofte til John Locke. Hvad er Leibniz' rolle?"

ZEPP-LAROUCHE: Det var helt klart Leibniz, ikke Locke, der havde indflydelse på Uafhængighedserklæringen og selvfølgelig

forfatningen, fordi Benjamin Franklin for eksempel havde omfattende netværk i Europa, som formidlede denne indflydelse. Og selve sproget i Uafhængighedserklæringen om “umistelige rettigheder til liv, frihed og stræben efter lykke” er Leibniz! Det er ikke “ejendom”, det er Locke.

Leibniz var en smuk sjæl, som var dybt kultiveret. Han havde en vision om, hvordan nationer på forskellige kontinenter kunne leve fredeligt sammen, og Leibniz’ indflydelse bør genoplives: Både i USA og i Eurasien, fordi han havde en meget, meget avanceret opfattelse af, hvordan lande kunne arbejde sammen til gavn for alle.

SCHLANGER: Og selvfølgelig John Locke, som var interesseret i fordelene for købmændene i City of London, som lige var begyndt at [lydtab]...

Tak, fordi du deltog. Vi er tilbage i næste uge. Har du nogle afskedsord til folk?

ZEPP-LAROUCHE: Gør noget sammen med os! Det er ikke tid til at sidde på sidelinjen, for det er en tid, hvor modige handlinger fra enkeltpersoner, der arbejder sammen om en god plan, faktisk kan ændre historien til det bedre.

**Schiller Instituttets
internationale
ungdomskonference, lørdag den**

20. januar 2024

**Helga Zepp-LaRouche
åbningstale, "2024 og 2074:
Et nyt paradigme for de næste
halvtreds år**

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag, lad mig byde jer alle velkommen. Det er virkelig en stor glæde at tale med unge mennesker fra over 20 lande, fordi vi befinder os i det mest utrolige øjeblik i historien. Jeg ved, at man kan sige det om mange øjeblikke i historien, men jeg tror aldrig, vi har været i en tid, hvor farerne for menneskehedens eksistens på den ene side aldrig har været så store; men samtidig er det også et meget glædeligt og håbefuldt øjeblik, fordi vi befinder os i en transformation, hvor ét system – den gamle neoliberale orden, den såkaldte "regelbaserede orden" – tydeligvis fejler, og vi ser fremkomsten af et helt nyt paradigme, der lover at blive et meget, meget bedre grundlag for relationer mellem lande internationalt, mellem hinanden.

Lad mig indlede med at tale lidt om, hvad vi skal gøre ved denne krigstrussel: Faktum er, at fordi den neoliberale orden er brudt sammen, så fungerer de kræfter, der ønsker at opretholde en unipolær verden, eller i det mindste en verden, hvor det gamle system med den regelbaserede orden opretholder dominansen over resten af verden, tydeligvis ikke. Faktisk er der fare for, at de aktuelle kriser, som vi ser i Ukraine og meget tydeligt i Sydvestasien, begge desværre har potentiale til at komme ud af kontrol og i værste fald blive til en global atomkrig, som, hvis det kom dertil – og vi må gøre alt for at forhindre det – ville betyde civilisationens udslettelse. For når man først har udvekslet atomvåben – og jeg afviser fuldstændig tanken om, at noget som en taktisk,

regional atomkrig er mulig, for det er atomkrigens logik, at når først et atomvåben er brugt, er sandsynligheden for, at hele arsenalet af alle atomstyrker vil blive sluppet løs, ekstremt høj. Det ville betyde, at der efter en sådan atomudveksling ville være en atomvinter på mindst ti år, hvor alt liv på Jorden ville dø på grund af mangel på sol og føde. Så jeg tror, at unge mennesker, jer, der forhåbentlig har hele livet foran jer, er nødt til at have en stærkere stemme for at gøre det klart, at magthaverne skal stoppe en kurs, der er så truende for selve menneskehedens eksistens.

Det er derfor, hvad Schiller Instituttet har forsøgt at gøre, siden faren for krig er blevet så absolut akut – især siden krigen i Ukraine begyndte – vi har understreget meget kraftigt, at vi er nødt til at lære folk i alle lande på denne planet at tænke på den ene menneskehed først, før de tænker på nogen bestemt national interesse. At tænke på den ene menneskehed er ikke i modstrid med at være en god patriot, for ifølge Friedrich Schiller, som Schiller Instituttet er opkaldt efter, den store tyske frihedsdigter, er der ingen modsætning mellem at være patriot for sit eget land og at tænke og handle som en verdensborger.

Nu har jeg udformet et slogan: "Verdensborgere fra alle lande, foren jer! Nogle af jer, der kender Karl Marx, husker måske, at han opfandt sætningen "Proletarer i alle lande, foren jer!". Da jeg har det privilegium at være født i den samme by som Karl Marx, den ældste by i Tyskland, Trier, ændrede jeg det bare til "Verdensborgere i alle lande, foren jer!". Og det er ikke blot et slogan, for jeg tror, at efterhånden som vi ser tendensen til, at den Globale Majoritet bliver mere og mere fremtrædende, så befinder vi os også i en æra, hvor suverænitet er ekstremt vigtigt og vil være vigtigt i lang tid fremover, men vi er allerede i en periode, hvor man kan se, at der vil komme et tidspunkt i historien, hvor nationer vil være mindre vigtige. De vil ikke forsvinde, for kultur, sprog, tradition og kunst vil altid spille en meget vigtig rolle. Men

vi vil helt sikkert, som en menneskelig art, til sidst nå en identitet, hvor vi er meget mere bevidste om at være den ene menneskehed, og det vil jeg vende tilbage til senere.

Der er også et filosofisk grundlag for, hvorfor man kan tænke på den ene menneskehed: Det er en filosofisk metode udviklet af en af mine yndlingsfilosoffer, Nicolaus af Cusa, som var grundlæggeren af den moderne videnskab i Europa og grundlæggeren af den suveræne nationalstat. Han levede i det 15. århundrede. Han udviklede en måde at tænke på, som han kaldte *Coincidentia Oppositorum*, Modsætningernes Sammenfald. Den grundlæggende idé er, at det menneskelige sind, udstyret med kreativ fornuft, altid kan tænke på det større end det mange. Nicolaus af Cusa var naturligvis kardinal i den katolske kirke og Vatikanets udenrigsminister på det tidspunkt. Han kom med denne idé på grund af teologiske overvejelser om, at den ene Gud har mere magt end alle de mange, som han har skabt. Men det er noget, man kan få adgang til, selv om man ikke er religiøs, for i matematikken har man også den idé, at der altid kan være en matematisk kraft, der har mere magt end de mange. Jeg synes, det er meget nyttigt – og måske skulle vi diskutere det i diskussionsperioden – det er et meget nyttigt redskab, især i en verden, hvor der er nogle som siger: "Amerika først!", og andre der siger: "Mit land først!". Andre siger: "Mit land er det udvalgte land." Og jeg, der kommer fra Tyskland, er nu ekstremt tilbageholdende ved at høre nogen sige: "Mit land er det bedste", for i Tyskland har vi ikke haft så gode erfaringer med det.

Men det er af eksistentiel betydning at komme til denne form for tænkning, at tænke på menneskehedens interesser først, når det drejer sig om faren for atomkrig.

Lige nu er vi i en situation, hvor mange mennesker i Vesten taler om den kommende uundgåelige krig med Rusland, med Kina. Der er folk i Sverige, Finland og Tyskland, som siger, at krigen med Rusland vil komme om to år, om tre år, på svensk territorium. Så sent som i går sagde lederen af NATO's

militærkomité, admiral Rob Bauer, at vi i NATO skal være i rødt alarmberedskab på grund af den uundgåelige kommende krig med Rusland. Jeg mener, at det tydeligvis er propaganda, det er et narrativ, for der er ingen uundgåelig fare for krig med Rusland. Hvis man ser på årsagen til, at folk siger dette, har det intet at gøre med Ruslands eller Kinas faktiske adfærd. Det har i høj grad noget at gøre med geopolitik.

Hvis du spørger dig selv: "Hvordan er vi kommet i en situation, hvor faren for atomkrig bliver diskuteret seriøst, hvor chefen for NATO siger dette, eller en af cheferne for NATO siger sådan. Man er nødt til at gå tilbage – og man kunne gå meget længere tilbage – men jeg vil gerne gå tilbage til slutningen af den såkaldte kolde krig – det var 1989-91 – den periode med tysk genforening, hvor Sovjetunionen kollapsede. På det tidspunkt var vi allerede ekstremt aktive som LaRouche-bevægelsen, Schiller Instituttet, fordi vi havde et klart koncept om, at når Sovjetunionen gik i opløsning, foreslog vi den Eurasiske Landbro som grundlag for en fredsorden, der forenede Europa og Asien gennem udviklingskorridorer, som vi allerede kaldte den Nye Silkevej på det tidspunkt. Dette ville have været et absolut gennemførligt koncept, fordi der ikke længere var nogen "fjende"; Sovjetunionens kommunisme var netop blevet afskaffet. Det ville i det mindste have været muligt at skitsere et fælles europæisk hus, som Gorbatsjov talte om på det tidspunkt. Jeg vil spare jer for de mange aspekter af det, men virkeligheden var, at vores forslag blev afvist, fordi der i USA og Storbritannien var de neokonservative, som sagde: "Åh, vidunderligt! Sovjetunionen er væk, nu har vi vundet Den kolde Krig, og vi kan skabe en unipolær verden, hvor kun vi er den dominerende magt." Der var især én fyr, der udarbejdede dette, Paul Wolfowitz, en af USA's forsvarseksperter. Han opfandt Wolfowitz-doktrinen, som var ideen om, at nu hvor Vesten angiveligt havde vundet Den kolde Krig, ville USA ikke tillade noget andet land eller gruppe af lande nogensinde at overgå USA økonomisk, socialt, militært eller på anden måde. Desværre blev denne politik ført

ud i livet. På det tidspunkt var der en amerikansk historiker ved navn Francis Fukuyama, som sagde, at dette var "historiens afslutning". Det de mente med det var, at eftersom kommunismen angiveligt havde fejlet, ville hele verden indføre den neoliberale økonomiske model og den liberale model for socialpolitik. De påstod dybest set, at det ville betyde, at der ikke længere ville være krig, at det ville være historiens afslutning.

Den katolske pave på det tidspunkt, Johannes Paul II, advarede og sagde: "Nej! Det er ikke sådan, at Vesten har vundet, for hele verden er stadig under dominans af syndens strukturer". At syndens strukturer ikke kun eksisterede i Sovjetunionen, men også i Vesten. Paven sagde, at hvis man ikke tror på det, så se på forholdene i Den tredje Verden for at se underudviklingen, fattigdommen, at disse syndens strukturer stadig hersker.

I begyndelsen af 1990'erne var Rusland ikke en fjende, fordi præsident Jeltsin, som fuldt ud gennemførte den neoliberale politik, de liberale økonomiske reformer; han gjorde præcis, hvad det vestlige oligarki ønskede, at han skulle gøre, så fra deres synspunkt var der ikke noget problem med Rusland. Bortset fra at den demografiske kurve i Rusland kollapsede med 1 million om året, og den russiske økonom Sergei Glazyev kaldte det folkemord, fordi hensigten var at reducere den russiske befolkning, at ruinere Rusland allerede dengang, under dække af liberal politik. Og Kina var heller ikke en fjende, for Kina var stadig under udvikling; det havde allerede gjort utrolige fremskridt, men det var ikke engang i nærheden af at udfordre USA. Men så, efter at Kina blev medlem af WTO, inviterede de vestlige magter Kina til at blive medlem af Verdenshandelsorganisationen, fordi de troede, at når Kina først var en del af vores WTO, ville det også indføre den liberale model og blive en del af os.

Det hele begyndte at ændre sig, da Putin kom og erstattede Jeltsin, fordi Putin var fast besluttet på at omgøre de

liberale reformer og genetablere Rusland som en global magt, der dybest set var kollapsed under Jeltsin, og så begyndte de at sige, at Putin faktisk er en fjende.

Og da Kina blev medlem af WTO, betød det selvfølgelig, at Kina pludselig havde adgang til alle de avancerede teknologier, og det blev starten på et stort produktivitetsspring, der løftede i alt 850 millioner mennesker i Kina ud af fattigdom, hvilket var et utroligt civilisatorisk bidrag. Men i sidste ende indførte Kina ikke Vestens liberale model; tværtimod gik Kina tilbage til sin 5.000 år gamle kulturelle tradition. De kaldte det "kinesisk socialisme med kinesiske karakteristika". Derefter gjorde Kina utrolige fremskridt. Endelig, i 2013, følte Kina sig økonomisk stærkt nok – det havde forsøgt før, men uden held – til at tilbyde resten af verden at deltage i den kinesiske model. Det var dengang, præsident Xi Jinping annoncerede Bælte- og Vej-Initiativet i Kasakhstan. Så begyndte den økonomiske udvikling at sprede sig fra Kina. De tilbød mange økonomiske samarbejdsaftaler med lande i Afrika, Latinamerika og Asien.

Og omkring 2017 begyndte Vesten for alvor at behandle Kina som en modstander. Vi fulgte det meget nøje, fordi vi havde vores egen plan for en verdenslandbro, for en eurasisk landbro, der ville strække sig til alle kontinenter, som vi udgav tilbage i 2014 som en bog med titlen: Den nye silkevej bliver Verdenslandbroen. Vi var ret overraskede over, at der i de første fire år næsten ikke var nogen dækning af Den nye Silkevej i de vestlige medier. Men så, i slutningen af 2017, begyndte alle sikkerhedsdokumenter, først USA's og derefter alle de europæiske allierede, at behandle Kina som en modstander, som en konkurrent, men også mere og mere som en trussel.

Bestræbelserne på at opretholde den unipolære verden kom blandt andet til udtryk i de første fem udvidelser af NATO mod øst. Efter Sovjetunionens sammenbrud havde NATO lovet ikke at bevæge sig en tomme mod øst, men de rykkede 1000 km mod øst,

tættere og tættere på Ruslands grænser. I 2014 lavede de vestlige magterne Maidan-kuppet, som var et fascistisk kup finansieret af bl.a. det amerikanske udenrigsministerium med 5 milliarder dollars (det indrømmede Victoria Nuland), og tanken var, at NATO skulle ekspandere ind i Ukraine. Set ud fra Ruslands sikkerhedsinteresser var dette uacceptabelt, fordi det ville være ligesom Cuba-krisen, hvor Sovjetunionen bragte sine atombevæbnede missiler til Cuba, og der opstod en Cuba-krise. Nu burde det være indlysende for enhver, at hvis NATO forsøger at gøre det samme den anden vej rundt, ved at bringe offensive våbensystemer til Ruslands grænse, ville det være en omvendt Cuba-krise. Det var der, krigen i Ukraine virkelig startede: Den startede for alvor i 2014.

Derefter blev sanktionsregimet mod Rusland mere og mere brutalt. Til sidst førte det endda til en bevæbning af dollaren, efter at den særlige militære operation blev søsat den 24. februar 2022. På dette tidspunkt gik vi ind i den nuværende situations konfrontatoriske fase. For de vestlige demokratier – og jeg er næsten nødt til at sætte ordet “demokratier” i anførselstegn – forsøgte hele tiden at trække størstedelen af landene i det Globale Syd, i Afrika, Latinamerika og Asien, over i de såkaldte “demokratiers” lejr. Men landene i det Globale Syd så på hele denne situation, og da de havde været ofre for kolonialisme i næsten 600 år, købte de ikke den fortælling, som de amerikanske og europæiske medier bragte, og de nægtede at tage Vestens parti og insisterede dybest set på at forblive neutrale. Fra det tidspunkt skete der en fuldstændig eksplosiv udvikling af traditionen og erindringen om den Alliancefri Bevægelse: Ånden fra Bandung, den første afro-asiatiske konference i 1955, som kom gevaldigt tilbage kan man sige, og landene i det Globale Syd, der blev mere og mere opmuntret af Kina, fordi de for første gang havde et alternativ for udvikling, mens Vesten i alle årene før ikke havde givet dem kredit for at opbygge infrastruktur. Hvorfor gav europæerne dem ikke langsigtede, lavtforrentede lån til at opbygge infrastruktur – havne,

jernbaner, industriparker – i årene efter Anden Verdenskrig? Det gjorde de ikke. I stedet havde de IMF's betingelser, som betød, at de såkaldte tredjeverdenslande skulle bruge de penge, de tjente på at eksportere råmaterialer, ikke til at investere i sundhedsvæsener, ikke til at investere i infrastruktur, men først til at betale deres gæld til bankerne i Paris-klubben.

Så det der skete var, at det Globale Syd blev stærkere og stærkere. BRIKS-landene – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – blev mere aktive. I slutningen af sidste år, på BRIKS-topmødet i Johannesburg, besluttede de at blive til BRIKS Plus. Fra 1. januar i år er det BRIKS-10: Etiopien, Egypten, Saudi-Arabien (som er i færd med at blive medlem), Emiraterne og Iran er alle medlemmer af BRIKS. Og omkring 30-40 andre lande har allerede ansøgt om at blive en del af det nye økonomiske system, som også har til hensigt at skabe en ny reservevaluta, så de kan få deres eget økonomiske system. Efter at dollaren blev gjort til et våben, da de amerikanske og europæiske banker konfiskerede russiske aktiver for omkring 300 milliarder dollars og afghanske aktiver for 9,5 milliarder dollars, begyndte disse lande at sige: "Måske er det ikke så sikkert at have sine aktiver i dollars. Måske skulle vi handle i vores egne valutaer – reais, rubler, rupees, renminbi og rand, blandt andre.

Det er dybest set der, vi er lige nu, for i år har Rusland formandskabet for BRIKS Plus. Og jeg forventer absolut, at BRIKS i den nuværende situation vil tage et kæmpe skridt fremad og blive et nyt økonomisk system. Det er et system, der er meget forskelligt fra den såkaldte regelbaserede orden, fordi de ikke har et sekretariat, de har ikke en fælles politik, som de ønsker at påtvinge resten af verden. Men blandt dem respekterer de hinandens suverænitet, forskellige sociale systemer, og at hvert land kan vælge sin egen udviklingsvej.

Jeg mener, at der må være et andet punkt i billedet.

Sydafrikas nylige sagsanlæg mod Israel for folkedrab i Gaza er en verdenshistorisk begivenhed, for som mange har sagt, hvordan kan man benægte, at der foregår folkedrab i Gaza, når tv-stationer i hele verden sender live om hvad der foregår i Gaza hver dag? Når man afspærre en lillebitte stribe land og sørger for, at der ikke kommer mad, elektricitet, medicin eller vand ind i tre måneder eller mere, og når selv FN siger, at antallet af mennesker, der forventes at dø af sygdom som følge af dette, vil være meget højere end antallet af mennesker, der er døde af bombardementerne, så er hensigten meget, meget klar.

Så ved Den Internationale Domstol i Haag præsenterede den sydafrikanske regering denne sag med 84 siders dokumentation af, hvad der foregår i Gaza. Jeg så de første tre timer af præsentationen og en del af de sidste tre timer. Jeg har aldrig set et så vandtæt juridisk argument, der ikke kun viser omfanget af den humanitære krise, men også den klare hensigt. Når du har alle de øverste embedsmænd i Israel, der taler om Amalek, taler om dyr, at ingen skal overleve, og så ser du [IDF]-soldaterne danse, i en vanvittig tilstand.

Under alle omstændigheder mener jeg, at betydningen af dette er historisk, fordi det beviser, at landet Sydafrika, som gennemgik apartheid og overvandt et system med racisme af den værste slags, har taget føringen for hele verden. Når Vesten, disse lande med de såkaldte høje moralske standarder, taler om demokrati og menneskerettigheder, når de konfronteres med denne utrolige situation i Gaza, dækker de over det og bringer det ikke for Verdensdomstolen. Det var Sydafrika, der reddede menneskehedens ære. Det er symptomatisk for den slags forandring, vi ser i verden lige nu. Jeg tror, det vil give genlyd, fordi hele den Globale Majoritet er på Sydafrikas side. Og jeg er meget ked af at sige det, men Tyskland har valgt den forkerte side i denne kamp ved at stille sig på USA's og Israels side med det falske argument, at fordi Tyskland begik folkemord for mere end 80 år siden, er vi nødt

til at holde med Israel, uanset hvad de gør. Det er en forkert idé, og jeg er meget ked af det, og forhåbentlig kan vi rette op på det.

Jeg håber, at vi kan rette op på det, for der er noget positivt at rapportere fra Tyskland: For et par uger siden begyndte tyske landmænd næsten uventet at gå på gaden for at protestere mod nedskæringer i deres forskellige budgetter og brændstoftilskud, som truer med at få dem til at gå fallit. De er på gaden nu: De samlede mere end 100.000 traktorer på én dag. De har stort set blokeret alle de store motorveje. De har demonstreret i en hel uge, og de stopper ikke. De forener sig nu med lastbilchaufførerne, som også protesterer, og mange andre dele af befolkningen støtter dem, fordi deres eget levebrød er på spil: Bagerne, restauratørerne, andre faggrupper. Forhåbentlig vil industrialisterne indse, at de er i en lignende situation, for det nuværende neoliberale system truer med at køre Tyskland helt i sæk.

Lad mig nu komme med en anden pointe, og det er: Jeg tror, at det vi ser lige nu med de tyske landmænds kamp og kampen i det Globale Syd, faktisk er den samme kamp! Det er måske ikke indlysende for folk i Bayern eller i Somalia – de ser det måske ikke på den måde. Men hvis man virkelig forstår, hvad der foregår, er det faktisk den samme kamp. For hvad er det, landene i det Globale Syd kæmper imod? De kæmper mod et system, der kontrollerer handelsbetingelserne. De kræver nu, at alle lande i udviklingssektoren ikke kun har ret til at udvikle deres egne ressourcer, men også til at øge produktionskæden, værdikæden i deres eget land, ved at udvikle industri, landbrug, infrastruktur, bygge nye byer, gå ind i nye områder inden for videnskab og teknologi; med andre ord at blive et mellemindkomstland i den nærmeste fremtid. Hvem forsøger at blokere for det? Det er de finansielle institutioner, Wall Street, City of London, det er det militærindustrielle kompleks i Nord, NATO og fødevarekartellerne! Hvis man ser på oversigterne over, hvem

der sidder på magten i Wall Street, i City of London og andre finanscentre, så er disse komplekser, det finansielle, det militær-industrielle, fødevarekartellerne, genforsikringsselskaberne, så sammenflettede, at man ikke kan adskille dem en tøddel.

Så bønderne, der kæmper mod de samme karteller, og udviklingslandene, der kæmper mod det samme, har meget mere til fælles, end man skulle tro. En af de ting, vi ønsker at gøre, er at bringe disse to stærke bevægelser sammen, så de bliver til én, for jeg tror, at den eneste måde at komme ud af denne krise på er at forene Europas og USA's befolkninger med befolkningerne i det Globale Syd. Jeg kan ikke se nogen anden løsning, for det er det eneste nye paradigme, vi kan opnå. Vi skal opnå dette nye paradigme ved at gøre en ende på 600 års kolonistyre af det Globale Syd.

Lad mig kort introducere mine ti principper, eftersom jeg for omkring to år siden begyndte at foreslå en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal erstatte den nuværende geopolitiske orden. Hvis nogle af jer allerede har tænkt over det, vil jeg gerne have, at vi diskuterer, hvordan vi rent faktisk får en sådan ny sikkerhedsorden på bordet. De ti principper, som jeg har foreslået: For det første skal hvert lands absolutte suverænitet respekteres. Der skal være en absolut afskaffelse af fattigdom på hele planeten. Universel sundhedspleje i alle lande; universel uddannelse for alle nyfødte børn og voksne. Et kreditsystem, der kan finansiere dette. En verdenslandbro til at bringe infrastruktur til alle hjørner af planeten. Og så tre filosofiske ideer – denne metode med sammenfald af modsætninger som en metode til at løse problemer, og diskussionen om, hvordan man finder frem til sandheden. Hvordan skelner man mellem meninger og fortællinger og den egentlige sandhed? Og der er en metode, som naturvidenskaben giver os lige nu som en måde til faktisk at finde sandheden og effekten af ideer i det fysiske univers. Og endelig diskussionen om billedet af mennesket, at mennesket

i sig selv er godt. Det er ikke en alt for lang diskussion, men vi kan vende tilbage til den i spørgsmål og svar.

Jeg vil gerne introducere en anden tankegang. Det vil sige, at jeg gerne vil opmuntre jer alle sammen og faktisk gøre jer interesserede i at studere min afdøde mands, Lyndon LaRouches, ideer. For det faktum, at vores bevægelse overhovedet eksisterer, er et mirakel. Vi burde være knust og ikke eksistere, udslettet fra jordens overflade. Hvorfor? Fordi Lyndon LaRouche har udviklet en metodisk tankegang, der er vejen til at sætte folk fri, hvordan man frigør sin egen kreativitet og giver en nøglen til, at næsten alle faktisk kan blive et geni – men det kræver en vis mængde flid, det falder ikke ned som manna fra himlen, men det kræver arbejde.

Lad mig give jer nogle ideer om, hvorfor jeg siger dette. Vores bevægelse er baseret på Lyndon LaRouches ideer, som udviklede en tænkemåde, der er baseret på fysisk økonomi; den er baseret på en metode til at identificere tænkningens aksiomer, ikke bare gå ud fra hvad folk siger, men straks se analytisk på det, identificere de aksiomer og antagelser, der ligger til grund for visse udsagn, og på den måde finder man en umiskendelig nøgle til ethvert vidensområde. Denne måde at tænke på gjorde det muligt for ham at lave en prognose om den nuværende situation, hvor vi har et systemisk sammenbrud af den neoliberale orden. Han erkendte dette allerede i 1971, da præsident Nixon fjernede dollaren fra guldreservestandarden og indførte flydende valutakurser. Fordi han erkendte, at afviklingen af det gamle Bretton Woods-system – efterkrigstidens kreditsystem – og dets erstatning med et system, der er fuldstændig gearet til at maksimere profit og derfor tilsidesætter befolkningens fælles interesser, uundgåeligt ville føre til en ny depression, en ny fascisme og faren for en ny atomkrig, medmindre man erstatter dette system med en helt anden økonomisk orden.

Jeg kan kun opfordre jer til at kigge på de skrifter, vi har udgivet i løbet af de sidste 50 år, for at se hvor absolut

præcis han var i at forudsige hver eneste vending til det værre i det nuværende finansielle system. Mange aviser og liberale økonomer har i dag insisteret på, at ingen økonom nogensinde kunne vide, at verdens finanssystem ville komme ud i den nuværende krise. Vi kan bevise, at det ikke er sandt, fordi han identificerede alle de trin, der skete, med absolut præcision: Grunden til, at USA's økonomi er i så dårlig stand, bortset fra det militær-industrielle kompleks, er, at de har outsourcet deres produktion til billige arbejdsmarkeder; de har skiftet fra en orientering mod det fælles bedste til et samfund, hvor aktionærernes værdi er i højsædet; de har skiftet fra at have fuld kædeproduktion i deres eget land; De gik over til just-in-time; de gik mere og mere over til ideen om, at penge skaber penge, hvilket endte i derivathandelen, som nu beløber sig til 2 billiarder dollars i udestående derivatkontrakter, der ikke kan betales, og det er derfor, vi lige nu er i fare for et totalt sammenbrud af det finansielle system.

Denne måde at tænke på er i høj grad relateret til at forstå, hvad det er, der bevæger samfundet fremad; hvad er kilden til rigdom? Det er nemlig udelukkende individets kreative kræfter, der er i stand til at blive ved med at komme med nye ideer, at blive ved med at identificere kvalitative gennembrud i videnskab, i stor kunst; at identificere principper, der giver os ny indsigt i, hvordan det fysiske univers fungerer. Når vi anvender disse principper i produktionsprocessen, fører det til en stigning i menneskelig produktivitet, industriel kapacitet og produktivitet generelt, hvilket fører til en stigning i fysisk velstand, igen og igen og igen. Så det er ikke besiddelsen af råmaterialer. Det er ikke kontrollen over handelsbetingelserne – hvad markedsøkonomerne siger: Det er udelukkende det menneskelige sinds evne til at bruge sine kreative åndsevner til at opdage fysiske principper, kvalitativt nye principper. Og derefter at anvende dem i produktionen og på den måde øge menneskets magt over naturen og over universet. Og det er den ret, som udviklingslandene er

blevet nægtet indtil den seneste strid, hvor det Globale Syd insisterer på, at man skal anvende sin medfødte ret til at tillempe dette princip på sine egne økonomier.

Dette er dybest set relateret til billedet af mennesket. Økologerne forsøger at overbevise folk om, at mennesket er en parasit, at mennesket er en byrde for naturen. Nogle går endda så langt som til at sige, at kvinder ikke bør få børn mere, fordi hvert nyfødt barn er en byrde for naturen – der er bøger af den slags i Tyskland og USA. Nogle andre siger, at mennesket kun er naturens forvalter, og at det ikke bør være anderledes end de andre arter; at selv planter har de samme rettigheder som mennesket. Jeg mener, at det er et fundamentalt forkert begreb, og Lyndon LaRouche erkendte det meget tidligt i sit kreative arbejde, som faktisk varede, vil jeg sige, otte årtier (ja, det er stort set rigtigt). Meget tidligt erkendte han vigtigheden af rumrejser. Det er meget, meget vigtigt for unge mennesker i dag, for vi har en enorm kulturel krise. Der er undersøgelser overalt, der konkluderer, at unge mennesker har en koncentrationsevne som en græshoppe; de er gift med deres elektroniske apparater; og de er i stigende grad ude af stand til at indgå i socialt samspil og tænke på en verden og deres eget liv, der ikke er her og nu.

Lyndon LaRouche har holdt mange taler om, hvorfor det er så vigtigt at løfte øjnene og sindet mod stjernerne og begynde at tænke på rumvidenskab og rumrejser. Det indlysende faktum, som alle, der begynder at undersøge det, er klar over, er, at vores planet, Jorden, ikke vil være beboelig for evigt, men at vores planet på grund af visse processer i galaksen og Mælkevejens cyklus engang om cirka 2 milliarder år ikke vil være så beboelig længere. Vi er nødt til at tænke på at udbrede os i universet i almindelighed.

Det bringer alle de rigtige udfordringer med sig. Og så sent som i går landede japanerne et objekt på månen – det fungerer måske ikke perfekt, men de er nu den femte nation, der har gjort det. Det er meget tydeligt, at vores nuværende fase af

rumforskning er i begynderstadiet. Og hvis man tænker på to, tre, fire generationer frem i tiden, så vil tanken om, at når vi først har mestret forskellige brændstoffer til rumfart, som for eksempel fusion, så vil rejsetiden til Mars og andre planeter blive meget kortere, og derfor vil det blive meget mere realistisk, at vi udforsker det nære rum. I det øjeblik vi forlader Jorden, forlader vi Jordens gravitationszone, og derfor træder vi ind i et relativistisk rum og en relativistisk tid. Det ændrer fuldstændigt den type fysiske love, vi skal forholde os til, og som Einstein gjorde det muligt for os overhovedet at tænke på. Og selv før det havde Ibn Sina lignende ideer, men det er en anden diskussion.

Hvis man tænker på, at vi med vores liv ikke kun skal løse problemerne med den nuværende omstilling af en gammel orden, som stadig er kolonial, til et nyt paradigme, hvor den ene menneskehed vil være den første overvejelse. Især når vi tænker på rumfart, vil begrebet én menneskehed blive meget mere indlysende. Vi skal ikke tænke på, hvem der kontrollerer månen, eller andre fjolledede overskrifter, man kan læse i disse dage, eller hvem der vil gøre rummet til genstand for våben for bedre at kunne føre krig mod Jorden fra rummet. Nej, det handler om selve identiteten af, hvem vi er i universet. Hvis man f.eks. ser på, hvad Hubble-teleskopet eller nu James Webb-teleskopet har fundet, er der mindst 2 billioner galakser. Det er for mig en af de mest overvældende ideer: Når man kigger op på stjernerne, tænker man, at der er så mange stjerner. Men det er kun toppen af isbjerget. To billioner galakser – vi er kun i begyndelsen af udforskningen af, hvad universet handler om, hvordan det fungerer, og hvordan vi kan opretholde den menneskelige arts eksistens på en udødelig måde.

Det er klart, at vi alle er dødelige. Vi bliver født, og vi dør. Og det korte tidsrum mellem disse to begivenheder bliver spildt af de fleste mennesker, for før de overhovedet får tanken om, at de kunne bidrage med noget varigt med deres liv, er de blevet gamle og senile og har forpasset muligheden for

at gøre det. Men virkeligheden er, at når man først forstår, at vores identitet som mennesker ikke er begrænset til vores biologiske eksistens, men at hvis vi virkelig udvikler vores kreative potentiale og bidrager med noget viden til den eksisterende viden om menneskeheden som helhed, og på den måde øger menneskehedens evne til en varig eksistens, så vil dette eksistere, selv efter at vi er gået bort. Og på denne måde, ligesom vi skaber udødelige ideer inden for videnskab og kunst, bidrager vi til den menneskelige arts udødelighed som helhed, men deltager også i denne udødelighed, når vi skaber sådanne værdifulde ideer.

Jeg har et absolut optimistisk syn på menneskehedens fremtid, for jeg tror, at når først vi skaber en verden, hvor geopolitisk konfrontation overvindes af ideen om, at vi har nye relationer mellem nationer, hvor vi respekterer hinanden og bringer de bedste traditioner frem; at vi har en dialog mellem civilisationer og kulturer, hvor hver nation og hver civilisation virkeliggør det bedste, den nogensinde har produceret i form af kultur, poesi, videnskab; alle de smukke ting, som folk har produceret i tidligere generationer, og vi går i dialog med andre nationer og bringer det bedste frem, de nogensinde har produceret, så vil vi virkelig vokse op. Jeg tror, at den nuværende situation i verden, som jeg altid sammenligner med fireårige drenge – jeg har en skræk for disse fireårige drenge, fordi de har en tendens til at sparke hinanden – og vi som nationer bør ikke opføre os som fireårige drenge. Men hvis vi udvikler vores kreativitet på den måde, jeg prøvede at beskrive tidligere, i forhold til det kreative potentiale hos den anden person, den anden nation, og omvendt, så vil vi træde ind i den menneskelige voksenalder. Der er absolut ingen grænser for, hvad vi kan udrette som den eneste kreative art, der er kendt i universet indtil videre.

Jeg tror, at vi er ved at være der. Det er derfor, jeg siger, at dette er det mest spændende øjeblik i historien, for mens truslen om total udslettelse i en atomkrig aldrig har været så

stor, som den er nu, på samme tid, hvis vi kan overvinde denne nuværende vanskelighed – for i historiens lange bue er det ikke mere end en vanskelighed – og faktisk virkelig indse, hvem vi er som en kreativ art, tror jeg, at vi går ind i en periode, en ny renæssance, der vil være meget mere human og meget smukkere end noget, vi har oplevet før. Og jeg vil gerne invitere jer til at være en del af det og se jer selv som en skaber af det, ikke bare sidde der og se det udfolde sig, men at blive en aktiv del af at gøre vores verden mere menneskelig, mere beboelig og smukkere. Tak skal I have.

Afsluttende bemærkninger

Jeg synes, vi skal finde en måde at holde kontakten med alle de mennesker, der har deltaget i denne dialog, og forhåbentlig mange flere, der vil deltage i fremtiden. Måske kan vi overveje en WhatsApp-gruppe eller en anden gruppe, så alle kan kommunikere med hinanden, så vi kan holde kontakten.

Så vil jeg gerne spørge deltagerne, om det er okay med jer, at jeg føler, at vi er nødt til at gøre noget for at støtte den sydafrikanske regering. Jeg vil gerne foreslå, hvis vi kan blive enige, at vi sender et budskab om støtte til den sydafrikanske regering – ikke for at gøre noget konkret, men bare som en erklæring fra de unge, der er repræsenteret i dette panel, om at vi støtter dem, og at vi ønsker at fortsætte med at opmuntre deres kamp.

Og jeg vil foreslå alle deltagerne, hvis I har sociale netværk eller venner eller grupper, at dele den sydafrikanske regerings argumenter ved domstolen i Haag. For jeg har ikke set en mere kortfattet og absolut lufttæt præsentation af sagen, der opsummerer alt det, jeg selv har set i de sidste tre måneder. Jeg tror, det er vigtigt, især i lyset af kontrollen med medierne, at hvis hele verden ved, hvad der blev sagt der, tror jeg, det vil have en meget stor indflydelse.

Så jeg vil gerne foreslå disse tre konkrete handlinger og takke jer for jeres deltagelse. Lad os forsøge at opbygge denne proces, for jeg tror virkelig, at kun hvis "verdens borgere forener sig", har vi mulighed for at skabe en verden, som den burde være. Jeg ved, at BRIKS forsøger at gøre det, men jeg tror, at det virkelige problem vil være at få en form for samarbejde mellem velmenende mennesker i Nord, i Europa, i USA og menneskerne i det Globale Syd, og det er en bro, som kun vi kan bygge. Jeg er helt sikker på, at uden dette er faren for, at det ikke bliver løst fredeligt, fortsat meget, meget stor. Så jeg mener, at vores indsats, og jeres indsats for at slutte jer til os, er af verdenshistorisk betydning.

Verdenshistorie, skabt i Syden

Ikke korrekturlæst

23. januar 2024

Med over 3.000 delegerede, der repræsenterede 120 nationer ved det netop afsluttede NAM-møde (Alliancefri Bevægelse), og det efterfølgende møde i 77-gruppen i den samme værtsby umiddelbart efter, kan man sige, at størstedelen af verdens befolkning har været involveret i drøftelser, som verdens ledere har indkaldt til – ikke i Davos, Schweiz, men i Kampala, Uganda. "Hold da op, hvor verden har forandret sig," sagde Alice i Schweiz. "Det viser sig, at Henry Kissinger tog fejl – historien skabes i Syden. "

Ja, Davos-konferencen den 15.-19. januar, som fejlagtigt blev kaldt "World Economic Forum", samlede 3.000 deltagere og 120 nationer – men det gjorde konferencen for den Alliancefri

Bevægelse også. Den reelle, fysiske økonomiske magt flytter sig globalt, minut for minut. Rusland, Kina og Indien ved det, og det samme gør hele det afrikanske kontinent med dets 54 nationer. I dag bor 55% af menneskeheden, 4 milliarder mennesker, i byområder. Ingen af de 10 største byer i verden ligger i Europa eller USA, og Tokyos befolkning er næsten større end hele Canada. Hele Anglosfæren, land og by, udgør ikke mere end 1,5 milliarder mennesker, mindre end 40% af verdens befolkning i byerne, og er kun omkring 20% eller mindre af menneskeheden.

I 2050 – en generation fra nu – vil byerne være hjemsted for 68%, langt over to tredjedele, af de næsten 10 milliarder mennesker, der vil bo på planeten. Omkring 2,5 milliarder mennesker vil bo i Afrika, hvilket svarer til størrelsen af hele verdens befolkning i 1950. Og selvom NATO's militær-finansielle "Delian League" måske stadig virker dominerende, blev vejen frem for menneskeheden udtrykt i et spørgsmål stillet af værten for mødet i Alliancefri Bevægelse, Ugandas præsident Yoweri Museveni: "Jeg undrer mig over, hvorfor globale økonomiske aktører ikke forstår, at velstand for hele verdens befolkning er til gavn for alle, men i stedet vælger politikker, der holder flertallet i fattigdom." Befolkningskrige, som NATO/Ruslands krig i Ukraine og den nuværende etniske udrensning i Gaza, er den største ødelæggelse af liv, og dermed velstand, man kan forestille sig.

Den 47 artikler store Kampala-erklæring fra den Alliancefri Bevægelse "fordømmer på det kraftigste den ulovlige israelske militære aggression mod Gazastriben, de vilkårlige angreb på palæstinensiske civile og civile genstande, tvangsforflytningen af den palæstinensiske befolkning og opfordrer desuden til en øjeblikkelig og varig humanitær våbenhvile." Den alliancefri bevægelses konference noterede sig også positivt den Sydafrikanske regerings handlinger i dens appel til den Internationale Domstol den 11. januar om at

standse folkemordet i Gaza. To hundrede amerikanske kongresmedlemmer tog det også til efterretning, negativt, og fordømte Sydafrika for deres initiativ. Men Slovenien, Spanien og de 57 medlemmer af Organisationen for Islamisk Samarbejde (OIC) har støttet Sydafrika fuldt ud. Talskvinden for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, reagerede kraftigt på Tysklands støtte til Israel ved ICJ og fordømmelsen af Sydafrika. "Hvad angår Mellemøsten, kunne Olaf Scholz' regering have undladt at tage dette initiativ, ikke kun i betragtning af indenrigspolitikken, men også den forargelse, som den kollektive afstraffelse af palæstinenserne i Gaza har skabt rundt omkring i verden, især i landene i det Globale Syd. Vi har allerede hørt embedsmænd fordømme denne fejlagtige tilgang på højeste niveau. Namibias præsident Hage Geingob opfordrede Tyskland til ikke at foretage sig noget i dette ekstremt følsomme spørgsmål, da Tyskland selv endnu ikke har gjort skaden god igen efter de forbrydelser mod menneskeheden, det har begået i Afrika. Dette refererer til, hvad der skete i 1904-1908, da den tyske sydvestafrikanske administration udryddede titusinder af mennesker, der tilhørte de etniske grupper Herero og Nama."

I udtalelsen fra Centret for Konstitutionelle Rettigheder den 10. januar om Sydafrikas retssag mod Israel for folkedrab stod der bl.a: "Vi forventer, at Den Internationale Domstol finder, at Sydafrikas omfattende ansøgning, der beskriver Israels folkemorderiske handlinger, opfylder standarderne for at udstede midlertidige foranstaltninger for Israel til at afslutte det militære angreb på Gaza og afstå fra at dræbe, tvangsforflytte og nægte grundlæggende livsfornødenheder for palæstinensere i Gaza – i virkeligheden beordre foranstaltninger til at stoppe et folkemord, der udfolder sig..."

Bemærk, at denne fredag, den 26. januar, "vil Centret for Konstitutionelle Rettigheder være i USA's føderale domstol i vores egen sag, hvor vi sagsøger præsident Biden, minister

Blinken og minister Austin for deres manglende evne til at forhindre – og medvirken til – folkemordet... Det er på tide, at USA stopper sin selektive støtte til international lov og i stedet overholder sine egne forpligtelser til at forhindre og straffe folkedrab i alle tilfælde.

“Den 26. januar vil en føderal domstol i Oakland behandle den sag, vi har anlagt på vegne af palæstinensiske menneskerettighedsgrupper og enkeltpersoner. Enhver afgørelse fra ICJ mod Israel vil få konsekvenser for andre deltagende stater – herunder USA – som har undladt at forhindre eller har været medskyldige i folkedrab, som folkedrabskonventionen forbyder...”

Det er selvfølgelig det, verden skal gøre nu. Der er 25.000 døde i Gaza, og yderligere 580.000 kan/vil dø som følge af affolkningen og ødelæggelsen af Gaza City og Gaza generelt i forsøget på at bombe et af de tættest befolkede områder på jorden tilbage til stenalderen. Vi må stoppe dette ved at vise international solidaritet: Menneskelighed for fred og udvikling. Den kamp, der viser sig blandt medlemmer af landbrugssektoren i Europa – Holland, Tyskland, Polen, Frankrig, Spanien, for at nævne de seneste tilfælde – har rekrutteret sundhedspersonale, lastbilchauffører, små virksomheder, dvs. sektorer uden for landbruget, til at se, at “din kamp er min kamp”, og at kamp i solidaritet er vejen til at vinde.

I USA er der det interessante eksempel med UAW – hvis navn ikke er “United Auto Workers”, men “International Union, Auto, Aerospace and Agricultural Implement Workers”, og som har støttet en afslutning på konflikten i Gaza. Den 1. december blev UAW-repræsentant Brandon Mancilla citeret i London Guardian for at sige, “at UAW International har tilsluttet sig opfordringen til en våbenhvile i Israel og Palæstina. Fra modstand mod fascisme under Anden Verdenskrig til mobilisering mod apartheid i Sydafrika og Contra-krigen har UAW konsekvent stået for retfærdighed over hele kloden. En arbejderbevægelse,

der kæmper for social og økonomisk retfærdighed for alle arbejdere, må altid stå imod krig og for fred.

“Vores internationale bestyrelse vil også danne en arbejdsgruppe for afhændelse og retfærdig overgang, der skal studere Israels og Palæstinas historie, vores fagforenings økonomiske bånd til konflikten og undersøge, hvordan vi kan få en retfærdig overgang for amerikanske arbejdere fra krig til fred.” UAW har en komité for retfærdig overgang, hvis opgave det er “at undersøge størrelsen, omfanget og virkningen af det amerikanske militærindustrielle kompleks, der beskæftiger tusindvis af UAW-medlemmer og dominerer den globale våbenhandel. Og at tænke over, hvad det ville betyde faktisk at have en retfærdig overgang, hvad man plejede at kalde fredskonvertering af folk, der arbejder i våben- og forsvarsindustrien til noget andet. “

Men tiden er ikke på vores side. Da “Dommedagsuret” for 2024 blev afsløret i dag, stod det stadig på 90 sekunder i midnat. Californiens tidligere guvernør Jerry Brown, som nu er formand for organisationen Bulletin of the Atomic Scientists, sagde: “Som på Titanic styrer lederne verden mod en katastrofe – flere atombomber, enorme CO2-udledninger, farlige patogener og kunstig intelligens. Kun de store magter som Kina, USA og Rusland kan trække os tilbage. På trods af dybe modsætninger må de samarbejde – ellers er vi dødsdømte.” Hvad er du, hvad er vi, forpligtet og parat til at gøre?

Schiller Instituttets nylige ” Sværd til plovjern”-arbejde har allerede gjort meget af det tunge arbejde i denne sag. I sit indlæg fra december, “Sværd til plovjern: Et julebudskab i krigstid”, sagde Helga Zepp-LaRouche: “Den største vanskelighed ligger i den kendsgerning, at en stor del af den økonomiske kapacitet i USA, og en voksende del af den i Europa, er blevet overtaget af det militær-industrielle kompleks (MIC) og er så tæt sammenvævet med de store investeringsselskaber og kapitalforvaltningsselskaber på Wall Street og i City of London, at en bedre betegnelse er det

militær-industrielle-finansielle kompleks (MIFC).” ...

“Teknisk set ville det være relativt let at omstille disse kapaciteter til civile formål og i stedet for at producere bombefly, jagerfly og missiler producere moderne højhastighedstog, iboende sikre atomreaktorer af 4. generation og atomfusionsreaktorer samt rumstationer til international rumfart. Med andre ord kunne al den industrielle kapacitet, der i øjeblikket bruges til at ødelægge faktiske fysiske værdier – hvad kan våbensystemer ellers bruges til – bruges til at producere nyttige varer, der fremmer det fælles bedste. I stedet for kampvogne og ammunition kunne de producere skoler og hospitaler og hjælpe vores nationer med at få fremgangsrige økonomier igen!”

Dette er den fysiske økonomi i den nye strategiske og udviklingsmæssige arkitektur. Det kræver også et nyt diplomati. I en tale til Vatikanets diplomatiske korps i 2016 sagde pave Frans: “Det er ikke nok at pege fingre eller angribe dem, der ikke tænker som os. Det er en elendig taktik i nutidens politiske og kulturelle krige, men det kan ikke være Kirkens metode. Vores blik skal være bredt og dybt. Dannelsen af samvittigheder er vores første kærlighedspligt, og det kræver finfølelse og udholdenhed i udførelsen.”

Det første skridt i denne samvittighedsdannelse er at se denne sandhed i øjnene – den første sætning i Zepp-LaRouches “Budskab i krigstid”: “Ingen vil være i stand til at hævde, som historikere sagde om Første Verdenskrig, at vi gik i søvne ind i Tredje Verdenskrig.” Vi er ikke “øjenløse i Gaza”. Vi ved og er ansvarlige over for hele historien for, hvad vi får verden til at gøre, eller ikke gøre, nu.

Foto: Wikimedia Commons

Døende tricks i et døende system – tilfældet Tyskland

Ikke korrekturlæst

22. januar 2024 (EIRNS) – “Vi befinder os i en periode med tektoniske forandringer, og når man er i en periode, hvor et system kollapser og et nyt opstår, fungerer reglerne i den såkaldte ‘regelbaserede orden’ på en eller anden måde ikke længere. Metoden til at manipulere befolkningen er hurtigt ved at nå det punkt, som Lincoln talte om, at man ikke kan narre alle mennesker hele tiden, og dette er et af de øjeblikke, der går i opfyldelse.”

Sådan indledte Helga Zepp-LaRouche en diskussion med samarbejdspartnere mandag den 22. januar med henvisning til den utroligt tumultariske situation, verden befinder sig i i dag, og sindssygen hos dem, der forsøger at standse historiens gang. En central rolle i dette spiller situationen i Europa, hvor landsdækkende landmandsdemonstrationer har skyllet ind over Tyskland og Europa som helhed, og hvor der nu gøres en indsats for at ændre emnet til “alt andet end” virkeligheden.

En konstrueret protestbevægelse er nu brudt ud over hele Tyskland, hvor hundredtusinder af mennesker er mødt op for at protestere mod truslen om “fascisme” og en formodet højreorienteret magtovertagelse – den samme fortælling, som for nylig er blevet brugt mod landmændenes og producenterne helt berettigede protester. Sporene efter denne ildelugtende operation fører tilbage til nogle af de værste oligarkiske netværk og regeringsoperationer i verden, og det er et klart forsøg på at standse den bølge af protester mod den døds- og sammenbrudspolitik, som er ved at gribe de vestlige lande.

På trods af det fortsætter bølgen af bondeprotester med at skylle hen over Europa, og i løbet af de sidste par dage har

der været demonstrationer i Østrig, Italien og Frankrig, og der er snart flere på vej i Spanien og Holland. I alle tilfælde har landmændene reel folkelig opbakning, da de bidrager til den reelle velfærd for alle borgere i deres lande, og de kræver, at de får lov til at fortsætte med at gøre det. På trods af beskidte operationer imod det, er det ikke noget, der vil blive fejlet ind under gulvtæppet.

I samme kategori er briternes forsøg på at afskærme amerikansk politik fra en uundgåelig krig med Iran, som en artikel den 21. januar i City of Londons berygtede talerør The Economist forsøger at gøre. Biden-administrationen står over for et uløseligt dilemma i regionen, skriver de: "Hvis man ikke gør noget, ser USA svag ud; hvis man gør gengæld, risikerer præsidenten en ny krig i et valgår." The Economist insisterer især på, at det er "et problem uden en løsning," og ignorerer fuldstændig det faktum, at der foregår et folkemord i Gaza, som øger de regionale spændinger (og som helt sikkert kunne stoppes), eller det faktum, at to tidligere fjender – Iran og Saudi-Arabien – sidste år underskrev en aftale med Kina om en genstart af forbindelserne under Kinas anderledes diplomatiske tilgang. Fredelige relationer på niveau med et win-win-paradigme er ikke en mulighed for briterne, som kun insisterer på, at "administrationen i sidste ende ikke vil have andet valg end at slå til mod IRGC," Irans Revolutionsgarden.

Samtidig befinder verden sig fortsat i en enormt farlig periode som følge af det overbelastede, bankerotte og kollapsende vestlige system. Den amerikanske centralbank har udlånt større og større mængder penge for at holde det finansielle system oven vande midt i de voksende tegn på en likviditetskrise. Og derivatmarkedet – langt den største sektor af højt gearede finansielle aktiver – vokser nu hurtigt efter at have været næsten stagnerende i et årti, hvilket skaber en større og større boble, som til sidst vil springe.

Føj til denne fare den voksende konflikt i Sydvestasien som følge af massebordet i Gaza, og forsøgene på at omdanne Europa

og NATO til krigsøkonomier, der er positioneret til en langsigtet konfrontation med Rusland, og krisen bliver tydelig. Hver af disse konflikter kunne hurtigt bringes til ophør, hvis det ikke var for den angloamerikanske maskines hybris og imperiale ambitioner, som insisterer på at påtvinge resten af verden deres "værdier", selv hvis det betyder, at man rasler med atomsablen i processen.

Men som situationen i Tyskland og Europa viser, bliver det stadig sværere at skjule systemets fiasko, og de gamle tricks virker ikke så godt længere – heller ikke i NATO-land selv. Udfordringen er at få folk til at forstå sammenhængen mellem sammenbruddet og fremkomsten af et nyt system, som i stigende grad tager form rundt om i verden, og som BRIKS og det Globale Syd står i spidsen for. Bemærkningerne fra en række ledere ved sidste uges topmøde i den alliancefri bevægelse illustrerer det tydeligt og viser det ændrede miljø, der eksisterer. Der er en reel mulighed for at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alles interesser – både de udviklede landes og udviklingslandenes.

Da Helga Zepp-LaRouche opsummerede denne situation under sin diskussion i dag, sagde hun:

"Så der er en masse bevægelse, og det er stadig absolut sandt, at den eneste fredelige vej ud af denne krise er at stoppe geopolitik; at anerkende den kendsgerning, at Rusland og Kina ikke er fjenden; og at vi har en fælles interesse – en fælles menneskehed – i at løse verdenssult, verdenssundhed, rent vand og mange andre ting, herunder fælles rummissioner, fælles udvikling af termionuklear fusion, en fælles kamp mod sygdomme, der endnu ikke er opdaget, og mange sådanne ting. Og vi burde virkelig tage springet til at tænke som den ene menneskehed og stoppe med disse barnlige ting.

"Fordi NATO i mellemtiden har opfordret til krigsberedskab for alle... De forbereder virkelig befolkningen på krig ... Så vi er nødt til at flytte folk væk fra det og flytte dem ind i et nyt

paradigme.”

Foto: EIRNS/Martin Kaiser

Schiller Instituttets internationale ungdomsdialog —

‘2024 og 2074: Et nyt paradigme for de næste halvtreds år

Ikke korrekturlæst

20. januar 2024

En ekstraordinær international begivenhed fandt sted i dag, arrangeret af Schiller Instituttet, med titlen “2024 og 2074 – Et nyt paradigme for de næste 50 år; International ungdomsdialog med Helga Zepp-LaRouche.” Den tre timer lange diskussion var et blandet forum baseret på et live-publikum i New York City, med online-deltagere, også i grupper, fra hele verden, for et publikum af realtidsdeltagere på langt over 250. Mindst 20 lande fra alle kontinenter var repræsenteret, fra Kina til Afghanistan til Chile.

Under ledelse af Schiller Instituttets præsident i USA, Megan Dobrodt, bød den første time på en tale til ungdommen af Zepp-LaRouche, lederen af Schiller Instituttet og dets grundlægger for 40 år siden. Derefter fulgte både indtalte budskaber og spontane udvekslinger fra mange enkeltpersoner og nationer.

Begivenheden er historisk på grund af dybden i tankerne og missionen, som det ses i tilslutningen til Zepp-LaRouches appel: "Verdensborgere fra alle lande foren jer! Skab orden i verden!" Den afsluttende konsensus var at danne et internationalt kontaktnetværk til opfølgning, for at konferere om fælles og individuel handling. I særdeleshed opfordrede Zepp-LaRouche alle til aktivt at støtte den sag, som Sydafrika har indbragt for FN's Verdensdomstol i Haag den 11. januar, for at få anerkendt og stoppet Israels folkemord i Gaza. "Sydafrika har bevaret menneskehedens samvittighed," fastslog hun.

På det tidspunkt, hvor Schiller Instituttets arrangement fandt sted i dag, havde der været bombeangreb i fire lande i Sydvestasien i løbet af de sidste 24 timer. Det varsler om den korte vej til verdenskrig, hvis ikke optrapningen og den underliggende proces stoppes. I morges bombede USA Yemen for syvende gang og ramte nær havnen i Hodeidah. Israel bombede Syrien nær Damaskus samt det sydlige Libanon og Gaza.

Som en understregning af disse handlingers ondskafuldhed udtalte talsmanden for Bidens nationale sikkerhedsråd, John Kirby, i går på en pressekonference i Det Hvide Hus: "Vi tror ikke, at en våbenhvile vil være til gavn for andre end Hamas. Vi støtter humanitære pauser, som jeg sagde, for at forsøge at få gidsler ud og mere hjælp ind. Men vi støtter ikke en våbenhvile på nuværende tidspunkt."

Zepp-LaRouche indledte sine betragtninger med at omtale denne krise som den store trussel mod selve verdens eksistens. Men samtidig, fortsatte hun, har vi grund til "at være glade, fordi den gamle 'regelbaserede orden' fejler, og et nyt, bedre paradigme er ved at opstå for hele menneskeheden." Derfor kan man sige, at vi lever "i et af de mest utrolige øjeblikke" nogensinde i historien.

Herefter gav hun en grundig briefing, herunder historien om, hvordan nutidens mange kriser opstod, især siden 1990'erne;

vigtigheden af filosofisk metode, herunder betydningen af Nicholas af Cusa og hans "sammenfald af modsætninger"-tilgang til at overvinde opfattede konflikter; og forrang for menneskelig kreativitet og kultur. Hun opfordrede alle til at studere Cusa og andre store tænkere, især Lyndon LaRouche. Hun fastslog, at der er en "iboende ret til udvikling" for mennesker og nationer. Dette er svaret på spørgsmålet om, "hvad der er kilden til rigdom."

Derefter fulgte mange talere med rapporter, spørgsmål, hilsener, påskønnelse og håb. Der blev sendt en video fra Yemen, forberedt af flere unge kvinder, herunder medlemmer af BRIKS' ungdomsparlament der. En ung kvinde, Lyu Nanzhu, talte på vegne af All-Chinese Youth Organisation. Hun opfordrede til at stoppe volden i Gaza og alle former for krig. Bernhard Perschl, en landmand i Tyskland, viste sin video af traktorer, der kører af sted i den tunge sne på vej mod protestdemonstrationerne i Berlin. Han rapporterede, at der vil være en masseprotest den 28. januar. Landmændene kræver retten til at producere fødevarer. Befolkningen står sammen med dem for en produktiv økonomi. Mange andre talte, fra Afrika til Mexico og Sydamerika.

Afslutningsvis pointerede Zepp-LaRouche, at gode relationer mellem nationer og folk kommer fra en dialog mellem det bedste i deres kulturer. Dette princip blev fulgt i den musikalske åbning af forummet. Deltagerne i mødet i New York City sang Jesu, meine Freude, den store tyske koral fra det 17. århundrede, perioden med Trediveårskrigen og Den Westfalske Fred, smukt harmoniseret årtier senere, i 1723, af mesteren J.S. Bach.

Helga Zepp-LaRouche og professor Francis Boyle taler til den internationale fredskoalition (IPC) den 19. januar 2024

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg er ordstyrer i dag sammen med min medvært Dennis Speed. Dette er vores 33. møde, som vi har holdt i løbet af de sidste mange måneder. Vi har haft meget succesfulde initiativer og projekter, som vi alle har gennemført. Folk fra hele verden, der samler fredsorganisationer og fredeligt sindede mennesker for at stoppe atomkrigen på tværs af ideologiske grænser, ja, faktisk på tværs af ideologiske grænser. Vi vil gerne byde velkommen til alle, der er med os i dag. Det har været en meget intens proces i løbet af de sidste par måneder, hvor vi er gået fra det ene brændpunkt til det andet. Men i virkeligheden er det et ovenfra og ned-perspektiv af et generelt pres for atomkrig. Så tak til alle for jeres hårde arbejde. Vi har en række rapporter i dag fra forskellige organisationer og grupper, erfarne arrangører fra hele verden. Vi har også en international menneskerettighedsadvokat, som vil tale i dag, Francis Boyle. Han er en fremragende person; han har udført mange forskellige initiativer, herunder at skrive artikler om anklager mod præsidenter i fortiden for spørgsmål som dette.

Vi åbner med en række personer på dagsordenen, som jeg lægger ud i gruppechatten, så folk kan se, hvem der er med. Vi har et bestemt antal talere i begyndelsen, og så åbner vi op for

generel diskussion, initiativer, ideer. Jeg giver ordet videre til min medvært Dennis Speed.

DENNIS SPEED: Vi bør gå direkte til Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af hele dette foretagende, og vi vil høre fra hende, og derefter få en rapport fra Anastasia. Helga, vær venlig at gå i gang.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hej til jer alle sammen, først og fremmest; velkommen. Jeg tror, at vores indsats bliver mere presserende dag for dag, fordi den geopolitiske konfrontation, som de regionale kriser i Sydvestasien og Ukraine blot er afledningerne af, eskalerer. Det hele skyldes, at de unipolære verdenskræfter mener, at de bør bevare dominansen og modsætte sig fremkomsten af et andet system, idet de helt fejlagtigt karakteriserer det som dødsfjenden, der skal besejres; hvilket er forkert.

Vores politik er, at vi skal nå frem til et nyt paradigme, hvor alle lande på planeten arbejder sammen om fælles mål for hele menneskeheden. Når det er sagt, er det meget tydeligt, at NATO er ude på et skråplan. Det seneste, faktisk ret utrolige eksempel, kommer fra admiral Rob Bauer, som er formand for NATO's militærkomité. Han kom med en udtalelse, hvor han sagde, at vi kæmper for en omdannelse af NATO; at der skal ske en mentalitetsændring fra en tid, hvor folk troede, at alt var klart og kontrollerbart, til en tid, hvor alt kan ske når som helst. Han siger, at der er tektoniske ændringer i magtens plader, og som et resultat står vi over for den farligste verdenssituation i årtier. Og derfor må NATO være i rødt alarmberedskab for en fuldskala krig. Det er utroligt, at denne mand siger dette. Så siger han, at der ikke er nogen vej væk fra krigen i Ukraine, den vil afgøre verdens skæbne.

Jeg vil virkelig spørge, om der er juridiske eksperter til stede ved dette opkald, og de, der lytter, må have en mening. Er det virkelig tilladt at føre krig på den måde? For hvis man hele tiden siger "Rød alarm, I skal forberede jer på en total

krig", så opildner man til ting, som skaber præcis den mentalitetsændring, som de ønsker. I Sverige, hvor vi havde sådanne udtalelser fra alle mulige mennesker, og i Finland og Tyskland, hvor forsvarsminister Pistorius sagde, at hele landet skal være "krigsparat". I Sverige, hvor sådanne udtalelser blev fremsat, plus advarslen om, at krigen ville bryde ud med Rusland på svensk territorium om to år; i Tyskland skulle det kun være et halvt år nu. I Sverige, efter sådanne udtalelser fra civilforsvarsministeren, skyndte folk sig i panik til stormagasinerne, tømte hylderne og forsøgte at få fat i batterier og alle mulige andre ting. Så denne form for krigsmageri synes jeg virkelig også, vi bør diskutere en modstrategi, for efter min mening, og så vidt jeg ved – og jeg har studeret det en hel del i lang tid – er de russiske militære skridt ikke rettet mod at forårsage en total atomkrig, og det er Kinas heller ikke. Derfor, hvis NATO bliver ved med at sige dette, er det faktisk potentielt en selvopfyldende profeti, og efter min mening er det lovstridigt at gøre det.

Det er klart, at situationen i Sydvestasien stadig er den farligste krudttønde. For efter at udenrigsminister Blinken havde rejst rundt i regionen og mødtes med Netanyahu, sagde Blinken angiveligt, at der burde findes en løsning i form af en palæstinensisk stat, hvor de andre arabiske golfstater ville finansiere genopbygningen af Gaza, og Israel ville tillade en palæstinensisk stat. Dette blev fuldstændig afvist af Netanyahu, som afviste en palæstinensisk stat. Det ser ud til at være det, som eksperter længe har kaldt et "brud med en allieret"-scenarie; det vil sige, at to stater, som faktisk har det samme politiske mål, alligevel lader som om, at den ene har kontrollen, og så bryder den allierede med det ved at lade som om, at der er en spænding mellem de to. Der er en grund til at tvivle på, at det rent faktisk er tilfældet, for det ville være meget let for USA at stoppe Israels militære aktioner i Gaza, hvis de simpelthen ville holde op med at sende våben og penge. Så derfor er denne teori om et scenarie

med en løsrevet allieret faktisk meget mere realistisk. Det eneste, Netanyahu tilsyneladende lovede Blinken, var, at Israel ikke ville føre en større krig mod Hizbollah i Libanon. Men hvor meget det er værd, er et stort spørgsmål, for så blev Netanyahu spurgt af en journalist, hvorfor Israel hele tiden kun angriber Irans stedfortrædere – Hamas og Hizbollah og så videre – og ikke Iran selv. Netanyahu svarede: "Hvem siger, at vi ikke allerede bekæmper Iran? Det er præcis, hvad vi gør." Nu er det et åbent spørgsmål, hvad det egentlig betyder, men hvis Iran er involveret i denne krig, kan det føre til en situation, der er helt ude af kontrol, især i lyset af, at der for nylig var ekstremt vigtige diskussioner mellem Iran og Rusland om muligheden for at underskrive en militær traktat mellem dem. Jeg tror, det er situationen lige nu.

Naturligvis er der nu mange internationale organisationer, der forsøger at påvirke situationen, efter at den Sydafrikanske regering har anlagt sag mod Israel ved Den Internationale Domstol i Haag. Fordi Tyskland, af alle lande, følte sig tvunget til at gribe ind som en tredjepart, der tog Israels parti mod Sydafrika. Så der er nu mange internationale organisationer, der protesterer mod det; en af dem er SHAPE-organisationen med Chandra Muzaffar og Richard Falk og mange andre mennesker. Den resolution har allerede mange hundrede underskrifter, og jeg vil bare nævne et par af de tiltag, som de kræver. De kræver som konkrete skridt: en øjeblikkelig våbenhvile; en omfattende økonomisk genopbygning af Gaza og Vestbredden finansieret af Israel og deres vestlige støtter; at give det palæstinensiske folk fuld kontrol over genopbygningen; at stoppe alle former for diplomatiske, militære og politiske aftaler med Israel for at demonstrere, at de virkelig er isolerede; at støtte Sydafrikas sag ved Den Internationale Domstol; at udstede mange skarpt formulerede resolutioner mod Israel for at gøre det klart, at Israel er fuldstændig isoleret i verden.

Så er der også et meget vigtigt åbent brev fra organisationen

“Jews of Conscience” til den tyske regering, hvor der står: “Hvor vover I, ledere af den tyske regering, at benægte det, der bliver livestreamet hver dag i vores stuer, nemlig at Gaza er ved at blive forvandlet til en kirkegård for børn? Den beder Tyskland, men også andre europæiske nationer, om i stedet at slutte sig til Sydafrika og de mange andre lande i det Globale Syd, som allerede har tilsluttet sig den sydafrikanske sag i Haag.

Jeg ønsker ikke at uddybe mere end det. Jeg synes, at disse to situationer gør det meget klart, at vi absolut er på vej mod en global krig, hvis vi ikke ændrer dette. Vi ved, hvad der skal bringes i spil; vi har absolut brug for en omfattende fredsplan for Mellemøsten med en tostatsløsning, våbenhvile, en oaseplan for økonomisk genopbygning af hele regionen. Det diskuterede vi på sidste møde. Jeg synes, at ideen om at have et økonomisk udviklingsprogram, der indgyder håb for alle i regionen, er ekstremt vigtig. Det samme gælder naturligvis for Ukraine; Ukraine har ikke brug for at blive gjort til en af verdens våbenfabrikker, hvilket er, hvad det militær-finansielle-industrielle kompleks på en eller anden måde planlægger. Ukraine har brug for økonomisk omstrukturering for at genopbygge deres økonomi, hvilket kun kan ske, hvis vi får de europæiske lande til at arbejde med Bælte & Vej Initiativet og naturligvis invitere USA til at være en del af det. Den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som vi absolut skal nå frem til, skal tage hensyn til hvert enkelt lands interesser og ikke efterlade nogen udenfor, for ellers kan det ikke fungere.

Jeg synes, det er de emner, vi skal diskutere i dag, og jeg giver dig ordet.

SPEED: Tak, Helga. [Vi har en særlig gæst i dag. Jeg tror, at nogle mennesker kender ham godt, andre gør ikke, så jeg vil lige sørge for, at han bliver præsenteret ordentligt. Han er advokat Francis Anthony Boyle, en amerikansk menneskerettighedsadvokat, professor i international ret ved

Illinois University's College of Law. Han har været advokat for Bosnien-Hercegovina, og han har i meget lang tid støttet palæstinenserne og den oprindelige befolknings rettigheder. Nogle af os har haft lejlighed til at arbejde sammen med ham i forskellige sager. Vigtigst af alt har han faktisk ført sager for Den Internationale Domstol; han har arbejdet med og været i stand til at identificere tilfælde af folkedrab i fortiden. Han er her for at tale med os om det i dag. Han har begrænset tid, og derfor vil vi straks give ordet til professor Francis Boyle.

Resten på engelsk:

[On Jan. 19, Prof. Francis Boyle gave the following lecture to a meeting of the International Peace Coalition regarding his history of having fought and won a case of genocide at the International Court of Justice (ICJ) in The Hague, otherwise known as the World Court. Boyle is an American human rights lawyer and professor of international law at the Illinois University's College of Law. He served as counsel for Bosnia and Herzegovina during their case at the ICJ in 1993.]

EIR is publishing Prof. Boyle's remarks in order that his expert legal opinion regarding the current case by South Africa against Israel at the ICJ becomes a larger topic of discussion internationally. We hope that this knowledge, and the circulation of it among all proponents of a just peace, will greatly reduce the ability by outside political forces to pressure the ICJ judges to ignore the principles of law that govern the "Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide" which was approved by the UN General Assembly on December 9, 1948.]

PROF. FRANCIS BOYLE: Thank you very much, Dennis for having me here today. I want to express my gratitude to Helga Zepp-LaRouche for having me speak at this conference at this critical time in the history of the human race.

I believe that the Republic of South Africa will win an order of provisional measures of protection against Israel on behalf of the Palestinians. I'm speaking here as a straight-out legal matter. Obviously, as we speak here today, Israel and the United States are putting massive political pressure on the judges of the World Court to rule against the Republic of South Africa and the Palestinians.

I'm just going to deal with this as a technical, legal matter. As Dennis correctly pointed out, I was the first lawyer ever to win anything from the International Court of Justice on the basis of the Genocide Convention. I won a massive, overwhelming order for the Republic of Bosnia-Herzegovina against the rump Yugoslavia to cease and desist from committing all acts of genocide against the Bosnians. That was in April 1993. Then, I won a second massive overwhelming order for the Republic of Bosnia-Herzegovina against Yugoslavia to cease and desist from committing all acts of genocide against the Bosnians on September 13, 1993. This was the first time ever in the history of the World Court that any lawyer had won two such orders in one case since the World Court was founded in 1921. Then, I won a third order—what's known as an Article 74, Paragraph 4 order to the same effect from the President of the Court which was binding on the parties. So, three orders in under six months.

In addition, on behalf of my clients at the time, the mothers of Srebrenica and Prijedor who survived the massacre at Srebrenica. I convinced the prosecutor for the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia to indict my adversary, Yugoslav President Slobodan Milosevic for almost every crime in the ICTY statute, including two counts of genocide. One for genocide against Bosnia in general, and the second for genocide at Srebrenica in particular. He was put on trial in The Hague. After the close of the prosecution's case, he filed a motion to dismiss all the charges. That was denied by the tribunal ruling that there was enough evidence produced

by the prosecution to convict him on all charges beyond a reasonable doubt, including the two counts of genocide; and that he should then proceed to open his defense, which was going to implicate all the international officials working in cahoots with him behind the scenes. Whereupon, he mysteriously died; dead men tell no tales.

I don't have time here to go through the entire application by the Republic of South Africa, the request for provisional measures of protection, and six hours of oral arguments before the World Court by two teams of lawyer on both sides. By the way, if you were following those hearings, I did all those arguments myself for Bosnia-Herzegovina. What I want to point out here, however, is from my perspective, the most critical factor you will note if you listen to the hearings. That was argumentation back and forth over my original order for the Bosnians. The British lawyer representing Israel, [Christopher] Staker, lied through his teeth about the meaning of my first order. He lied. Let me read to you from my first order that I won. He lied about this; he said it didn't mean what it said it said:

"Unanimously, the Government of Yugoslavia should immediately in pursuance of its undertaking in the Convention of Genocide, take all measures within its power to prevent commission of the crime of genocide."

He lied about that, and I have been saying all along in my interviews, at a minimum, the Republic of South Africa will win a provisional measure like that on behalf of the Palestinians as precedent.

Second, the British lawyer Staker tried to explain away and minimize another—and by the way, that measure was then reaffirmed in the second order I won before the World Court, which Staker didn't point out, by 13 votes to 2. Reaffirms the provisional measure indicated in Paragraph 52A1 of the order made by the court in April 1993, which should be immediately

and effectively implemented. Only the Russian judge and the Serb judge ad hoc ruled against me. And of course, Russia and Serbia were working in cahoots with each other.

Now, Staker did not lie about this provision here, but he tried to explain away and discount its significance. Let me repeat it: "Unanimously, the Government of Yugoslavia and the Government of Bosnia-Herzegovina should not take any action, and should insure that no action is taken which may aggravate or expand the existing dispute over the prevention or punishment of the crime of genocide or render it more difficult of solution." I believe I got that measure because I figured that we would obey the order, and Yugoslavia under Milosevic was going to grossly disobey it. And I wanted to entrap Yugoslavia in massive breaches of all areas of international law, not just the Genocide Convention. This measure was reaffirmed in the second order I won "By 14 votes to 1 reaffirms the provisional measure indicated in Paragraph 52b of the order made by the court on 8 April 1993, which should be immediately and effectively implemented." Notice, 14 to 1; even the Russian judge agreed with that, only the Serb judge ad hoc voted against me.

Now, as for the third measure of provisional protection I won for the Bosnians, the Republic of South Africa asked for a modified version of this measure. It's been modified for the circumstances of the Palestinians' case. "By 13 votes to 1, the Government of Yugoslavia should in particular insure ... do not commit any acts of genocide, of conspiracy to commit genocide, of direct and public incitement to commit genocide, or of complicity in genocide whether directed against the Muslim population of Bosnia-Herzegovina, or against any other national, ethnic, racial, or religious group." At the time, Bosnia had—and still has—about 10 different racial, ethnic, national groups. I got them all protected. Primarily Muslims, but not exclusively, Croats, Jews, Turks, Roma, and others; I got them all protected.

In this case, of course, it's just the Palestinians, so that's why that measure has been modified by the Republic of South Africa. And again, in my second order, 13 votes to 2; only the Russian judge and the Serb ad hoc judge voting against me. "Reaffirms the provisional measure indicated in Paragraph 50A2 of the order, which should be immediately and effectively implemented."

So, that is why, just as a straight-out legal matter, I believe that the Republic of South Africa should win those three provisional measures of protection. But again, as a political matter, massive pressure is being applied. I'm sure those judges of the World Court today are being blackmailed, threatened, bullied, and intimidated by the United States and Israel and their supporters to rule against the Republic of South Africa.

Finally, let me get into the complicity of the Biden administration and the British for sure. This is a complicity to commit genocide in violation of Article 3, Paragraph E of the Genocide Convention that criminalizes complicity in genocide. I was in a similar situation for Bosnia-Herzegovina. Pursuant to my advice, Bosnian President Alija Izetbegović authorized me, on November 15, 1993, to sue Britain at the International Court of Justice for aiding and abetting genocide against the Bosnians; which I set out to do and was fully prepared to do when the British threatened to starve the Bosnians if I actually filed the lawsuit. Though at that time, I was in negotiations with the court for the hearing in my complaint against Britain.

I believe that's the end of my 10 minutes. I've given you my assessment of the current situation. That's where we stand, and I'm very happy to be here today. I hope I've given you something to think about. Thank you, Dennis.

SPEED: Helga, I want to give you a chance to respond, see if there's anything you wish to ask, or any other remarks you

have.

ZEPP-LAROUCHE: First of all, thank you, Professor Boyle. I remember our cooperation at the time of the Bosnia-Herzegovina and Srebrenica situation. I'm very happy to see you doing well.

I only have one question. What is it that the international peace movement could do to try to make sure that the legal expertise which you presented, which is obviously a factor in the situation, that that becomes more a topic of discussion so that the ability to influence the outcome of the these judges and the ruling of these judges is being minimized?

BOYLE: Well, Helga, I've been giving all the interviews I possibly can. But because of Zionist control and domination of Western news media sources, I've been blackballed and black-listed out of all mainstream Western news media sources. So, I guess you can just get the message out. For example, the lecture I just gave today. You could get it out around the world as best you can; you have my permission to use this lecture, certainly.

SPEED: Professor Boyle, we have one question that did come in from one of our main people, Jason Ross, who asks you this: "Craig Murray, reporting from the public gallery at the International Court of Justice, wrote that the judges 'looked visibly relieved' when attorney Malcolm Shaw raised the issue of the existence of a formal dispute between South Africa and Israel. 'This gave them a way out,' writes Murray. The case could be technically invalid, and then they would neither have to upset the major Western powers, nor make fools of themselves, by pretending that a genocide the whole world has seen was not happening.'

"Professor Boyle, was this raised as an issue in your own case against Yugoslavia? Do you think Shaw's argument holds any weight before the International Court of Justice?"

BOYLE: Look, you say that Craig—I wasn't there, but this could provide the judges of the court a way not to rule; a technical argument out. As I said, it's been reported that Israel is bringing massive pressure upon these judges. I would say blackmail, threats, intimidation to rule against South Africa, just like they did to Goldstone on the Goldstone Report. Now as for Shaw's technical argument legally, look here, President Izetbegović appointed me Bosnia's ambassador to the World Court on a Friday afternoon at about 4pm. I went back to the hotel, cleared out, got on the 8pm plane from JFK to The Hague, and then sued them. The Yugos had no notice from us that I was going to sue them. There were no negotiations over genocide, there was nothing. I just sued the SOB's. The Yugos were first informed on Monday of my lawsuit. The World Court had no problem with that.

As for the British lawsuit, I appeared with the Bosnian ambassador at UN headquarters in New York at a press conference at the end of July 1993, where I publicly threatened to sue all five permanent members of the Security Council. So, at least the British were on notice, but the Yugos had no notice. What can I say?

I did want to point out one other thing. The world news media is dismissing an order which I believe South Africa will win, saying it will have no significance. Excuse me. After I won my first World Court order for the Bosnians, I walked out of the grand courtroom to hold a press conference right there in the foyer with the entire world news media in front of me. I held up my order and I said, "Look here. The World Court has just ruled that genocide is going on in Bosnia. Under Article I of the Genocide Convention, every state party to the Genocide Convention has an obligation to prevent the genocide by Yugoslavia against the Bosnians. Therefore, I am calling for direct military intervention by the United States and the NATO states to save the Bosnians from extermination by Yugoslavia." A few hours later, Washington, D.C. and NATO headquarters

announced that they were instituting a no-fly zone over Bosnia with their own jet fighters, and they would shoot down any Yugoslav jets, airplanes, or helicopters that intruded on Bosnian air space. The Yugos could no longer murder Bosnians from the sky.

So, if and when South Africa wins this order, it could have very significant consequences for Israel. We'll just have to see what happens. Again, yes, Murray is right; like Goldstone, the judges might succumb to pressure and rely on Shaw's argument. But as I said, Shaw's argument created no problems for me when I successfully sued the Yugos and won those three orders.

SPEED: We have one more question for you: "I also have a question. In case the ICJ decides provisional measures, can this be a sufficient legal basis to pursue then in different countries those who minimize and support genocide?"

BOYLE: Yes. Under the Rome statute for the International Criminal Court, genocide is a crime. And the Rome statute states are required to have domestic implementing legislation for the Rome statute, including genocide. Now, I cannot say precisely what all those Rome statutes say—there are 120 or something—what that domestic implementing statute says. It depends on the law of the state; it does not have to be consistent. But, to give you an example, I filed a complaint with the International Criminal Court against Bush-Cheney, Rumsfeld, Ashcroft, Tenet, Rice, and the rest of them, for a policy of extraordinary rendition, which is a euphemism for the enforced disappearance of human beings and torture of them. Now, Bush, Jr. after he retired, announced he was going to Geneva to give a speech. So, Geneva NGOs contacted a Swiss parliamentarian, and the Swiss parliamentarian publicly demanded that on the basis of my complaint, the Swiss federal prosecutor indict Bush, Jr. when he showed up in Geneva for violating the Swiss domestic implementing legislation for the Rome Statute on torture. That was headlines in the Geneva

Tribune. That got back to Bush, and he never showed up in Switzerland. So, yes, this can be done, but again, it all depends on—there is this principle of universal jurisdiction, but it all depends on the law and the procedure of every state in the world. I was involved in an attempt to prosecute Sharon, Yaron, Elie Hobeika, and Rafael Etan in Belgium under their universal jurisdiction statute for the massacres of Sabra and Shatila. We were doing quite well, and then Rumsfeld publicly threatened Belgium that if they didn't change that statute, he would move NATO headquarters from Brussels. Whereupon, the Belgians caved in, and changed the statute, and our lawsuit was out.

So, there's no hard and fast rule. I would have to work with attorneys—I was there working with Belgian attorneys who asked me to get involved, because I had sued General Yaron here in the United States for the massacre of Sabra and Shatila for a group of women who were next of kin. That was the first lawsuit, to the best of my knowledge, ever filed against an Israeli official for a massacre against anyone. So, it all depends on each state; what their laws say, what their procedures are, etc. To do that, I would have to work with experts on international law, constitutional law, criminal law in those countries to see if we can do it.

SPEED: I want to thank you for being with us, and what you've been saying and your consistency and your fight on these matters. That's what our International Peace Coalition is trying to bring to the fore. We'll certainly welcome you back whenever you'd like to more involved, or as involved as you can be. We want to thank you for being with us today.

BOYLE: I did want to sincerely thank Helga and her associates for providing enormous assistance to the Bosnians in the genocide against them. I remember distinctly going over to Brussels to speak at the European Parliament in a conference organized by Helga and her associates with the Bosnians. I just wanted to acknowledge that before you move on to your

next speaker.

SPEED: Thank you very much for that. We're certainly going to be consulting with you again.

Closing Remarks

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I think this was a very productive session. I think a lot of marching orders should come out of that. I would really urge people, and I'm happy to look at what Alex Jones is saying, because the one point I mentioned in my initial remarks, unfortunately nobody commented upon. But I think it's actually the most important to look at, and that is the statement by NATO that we are on a red alert for the preparation of a total, all-out war. I find it quite amazing that a top NATO leader is saying something like that. I would urge you all who know any kind of competent military experts in any country of the world, get them involved to comment on that. This is obviously a matter which should concern everybody. If there is total war, then all of us will be quite dead. So, that's one thing.

Then naturally, I would urge people to take the remarks of Professor Boyle and indeed make them known. Do outreach to other jurists, legal professionals, because I think this is also a wake-up call for all the law professionals to take the question of putting the world back into a legal shape, a legal order.

I'm very happy to say that I watched a little bit of the demonstrations in Berlin today, where the truckers were having a demonstration. Some of the farmers, as was mentioned, were there saying that they will from now on join together. They had a poster with a tractor and a truck, titled "Together We Are Strong!" Naturally, everybody is already saying if every pensioner would have a tractor, the world would look different, because they could go with their tractors on the street and protest as well in force, because their pensions

are being cut as well, or at least trampled upon.

So, I think there is a lot in motion. I'm also happy to give greetings to Maurizio; I glimpsed at the meeting of the new party in Italy yesterday, where Jeffrey Sachs gave a very passionate greetings from Bangkok. And Michele Geraci naturally is the person who was the initiator of the memorandum of understanding between Italy and China for Italy to join the Belt and Road Initiative. Then we heard the report from the people in Romania. I think all of these different aspects show how important it is that we connect more and more, because who would know about anything going on in Romania, but if the people speak on platforms like this one so that the other people can find out about it. So, I think therefore the situation is both good and bad; extremely dangerous, but also very hopeful. The more people wake up and start to take accountability positions, then we have chance to put the world back in order.

My only wish other than what I just said would be that you really have to build this process for next week. Make it double; make it triple; ten times as big. Then we can really impact the situation by becoming stronger and stronger. That's it for me for this week.

**At sætte kursen gennem
oprørte vande: Diplomati,
sikkerhed og fremskridt i en**

verden i forandring

Ikke korrekturlæst

19. januar 2024

“Vi er absolut på vej mod en global krig, hvis vi ikke ændrer os,” sagde Helga Zepp-LaRouche til det 33. ugentlige møde i Den Internationale Fredskoalition i dag. “Vi ved, hvad der skal lægges på bordet ... en omfattende fredsplan for Mellemøsten med en tostatsløsning, våbenhvile, en Oase-plan for økonomisk genopbygning af hele regionen... Det samme gælder naturligvis for Ukraine... Ukraine har brug for økonomisk omstrukturering for at genopbygge deres økonomi, hvilket kun kan ske, hvis vi får de europæiske lande til at arbejde med Bælte & Vej Initiativet og inviterer USA til at være en del af det.”

Kun en global vision kan lykkes: “Den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som vi absolut skal nå frem til, skal tage hensyn til hvert enkelt lands interesser og ikke efterlade nogen udenfor, for ellers fungerer det ikke.”

Uden en sådan ændring er risikoen for en eksplosiv konflikt umådelig stor og voksende, som det fremgår af NATO-chefernes vurdering af, at en direkte militær konflikt med Rusland er så godt som uundgåelig.

Sydafrika forventes at få held til at få Den Internationale Domstol til at træffe midlertidige foranstaltninger mod Israel, fortalte den berømte juridiske ekspert professor Francis Boyle, som selv med succes anlagde flere sager ved ICJ mod folkedrab i 1990'erne, på mødet. En flugtvej er stadig åben – spørgsmålet om, hvorvidt der eksisterede en formel “tvist” mellem de to nationer, hvilket er et krav i folkedrabskonventionen for, at ICJ kan gribe ind. Advokat Malcolm Shaw argumenterede for Israel, at der ikke eksisterede en sådan tvist på tidspunktet for sagsanlægget, hvilket tyder

på en mulig teknisk ugyldiggørelse af sagen. Den tidligere britiske ambassadør i Usbekistan, Craig Murray, bemærkede, at ICJ-dommerne virkede fascinerede af dette argument, da det kunne give en teknisk vej ud af sagen uden at tage direkte stilling til anklagerne om folkedrab. Men professor Boyle afviste Shaws argument og henviste til sin egen succesfulde erfaring i en lignende sag, hvor en formel tvist ikke var en forudsætning for ICJ's handling.

På en måde er selve domstolen og mange internationale institutioner på anklagebænken, i endnu højere grad end Israel. Vil de gamle magtcentre i verden anerkende og handle for at stoppe den barbariske ødelæggelse af Gaza? Eller vil den sidste rest af moralsk autoritet, som de transatlantiske nationer besidder, blive fejet helt væk?

Der er grund til håb, for presset for en ændring af politikken fra det anglo-amerikanske NATO fortsætter med at stige.

Et åbent brev fra i går, underskrevet af lovgivere fra USA, Canada og Tyskland, opfordrer "til en våbenhvile i Gaza og et nyt fremstød for en holdbar løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt." Indtil videre har 12 medlemmer af det amerikanske Repræsentanternes Hus, 20 medlemmer af den tyske Forbundsdag og 19 medlemmer af det canadiske parlament underskrevet dokumentet med titlen "Åbent brev: Våbenhvile nu: Afværg en humanitær katastrofe, fremskyndt statsløsningen."

I mellemtiden udvides nye veje og muligheder for diplomati og internationale relationer.

Diplomatiske bestræbelser fra BRIKS-landene, især Rusland, Kina og Indien, har indflydelse på situationen i Det Røde Hav. En repræsentant for den Houthi-ledede Ansarullah-bevægelse i Yemen erklærede, at israelske og Israel-associerede skibe fortsat ville være mål, samtidig med at sikkerheden for skibe fra andre lande som Rusland og Kina blev garanteret. Indien

har fastholdt sin uafhængighed af den USA-ledede koalition og understreget sine bestræbelser på at sikre indisk skibsfart uden at tilslutte sig nogen multilaterale alliancer.

Indien er også 2024's første modtager af et lån fra BRIKS' nye udviklingsbank. Et vejprojekt i Gujarat bliver finansieret med 500 millioner dollars og rupier. NDB har til hensigt at udstede obligationer i rupees til en værdi af 3 milliarder dollars i perioden 2024-2028, hvilket yderligere udvider dens potentielle aktiviteter.

En fordel, man ikke må overse, er, at det fysiske univers ikke lader sig narre af sofisteri eller ønsketænkning. På trods af betydelige globale investeringer i periodiske, lavintensive energikilder, der markedsføres som "vedvarende", er denne sektors bidrag til den globale elproduktion stadig ringe. Mellem 2019 og 2023 blev der investeret 7,2 billioner dollars i vedvarende energikilder, sammenlignet med 3,85 billioner dollars i fossile brændstoffer. Men i 2023 udgjorde vedvarende energi kun 17% af den globale elproduktion og endnu lavere 6% af den samlede energiproduktion. Tilfælde i Texas og Alberta under ekstreme vinterforhold understregede den store afhængighed af naturgas og kul, hvor såkaldte "vedvarende energikilder" som sol og vind bidrog minimalt til energiproduktionen i disse perioder.

En velstående verden med et produktivitetsniveau, der ligger en størrelsesorden over det nuværende, kræver det højere energipotential i atomkernen, der bruges lige her på Jorden, i stedet for at forlade sig på de sparsomme udstrålinger fra vores atomdrevne sol. Den form for afsaltning af vand i landbrugsskala, som man forestiller sig gennem kontrolleret atomfusion, vil fundamentalt ændre vores forhold til tørre områder på planeten, som f.eks. det område, der populært kaldes Mellemøsten.

Ægte sikkerhed for fremtiden kommer ikke af at kunne besejre sine naboer i blodige stridigheder; den kommer af at kunne

forsyne sit hjem med energi, mad, produktivitet, fremskridt og formål.

Foto: ICJ

Når de slemme fyre går i panik, er det tid til nogle beroligende mirakler

Den 18. januar 2024

Budskabet har spredt sig i Vesten. Når jeres opreklamerede ukrainske modoffensiv slog fejl, når Rusland ikke klappede sammen og blæste væk, når det viser sig, at jeres landbrug og fabrikker ikke klarer sig så godt, når kul, naturgas og atomkraft undertrykkes, og når Kina bliver ved med at insistere på at bygge langsigtede, videnskabsdrevne projekter – ja, så er det bare tid til at kigge i krystalkuglen, trykke på panikknappen og meddele alle inden for hørevidde, at en total krig med atommagter er lige rundt om hjørnet. Vælg selv, to år, fem år, hvad som helst. Sagen er, at befolkningerne skal holde kæft og lade de kloge hoveder smide alt, hvad de har i hænderne, i den militær-økonomiske satsning, der kan holde dørene åbne lidt længere.

NATO's højeste militærperson, formanden for NATO's militærkomité, admiral Rob Bauer, fortalte i går sine forsamlede, at "magtens tektoniske plader" i verden "er ved at flytte sig." Vi befinder os i en permanent nødsituation, og NATO-landene er nødt til at være i rødt alarmberedskab for total krig. "[V]i har brug for en krigsforberedende transformation af NATO". Der er ingen vej tilbage fra Ukraines

krig, da den "vil afgøre verdens skæbne." En efter en har regeringerne i Storbritannien, Tyskland, Sverige osv. opdaget, at der ikke er nogen grund til at redegøre for deres elendige økonomiske og strategiske fejltagelser og fiaskoer – bare slå alarm.

Hvilket bringer os til Blinken-Netanyahu-showet og "udbryderalliance-scenariet". NBC har udsendt omfattende materiale i løbet af de sidste 48 timer, hvor de går i detaljer med den amerikanske udenrigsminister Blinkens store plan. Saudi-Arabien skal lede moderate arabere til at "genopbygge" Gaza, hvor Israels militær kontrollerer alle grænser, og et "reformeret palæstinensisk selvstyre" – det har endda initialerne RPA – får lov til at administrere civile anliggender. Den saudiske koalition får en garanti fra Israel om, at alt er på vej mod en palæstinensisk stat. Alle disse planer, men Netanyahu fortæller Blinken, at en palæstinensisk stat på ingen måde vil blive tilladt. Israels "galante plan" giver moderate arabere mulighed for at sende penge, men ingen stat og ikke engang et "reformeret palæstinensisk selvstyre" i kort snor.

I mellemtiden fortalte Israels præsident de forsamlede i Davos i går, at ingen fornuftig israeler kunne overveje en løsning for Gaza. Den eneste realitet er at udslette Hamas – og i øvrigt: "Krigen er ikke kun mellem Israel og Hamas. Verden er nødt til at se det i øjnene: Der er et ondskabens imperium, som udgår fra Iran." Irans aktiviteter vil "underminere enhver fredsproces og enhver stabilitet i verden." Så når vi har fået lov til at udslette Hamas, vil I nok blive skuffet, for vi kan stadig ikke tale om fred uden at forholde os til Iran mod øst og Libanon mod nord.

Er dette bare en ulykkelig situation, hvor det bedste diplomati i verden ikke kan overbevise vores hidsige israelske allierede om, hvad der er i deres bedste interesse? Er de så psykologisk traumatiserede, at Washington er nødt til at vende sig mod verdenssamfundet, trække på skuldrene og sige: "Vi

gjorde vores bedste”?

Mysteriet med “udbryder-allieret-scenariet” er ikke anderledes end den klassiske “‘hård politimand/blød politimand’-rutine”. Som enhver kan regne ud, er det eneste, Washington skal gøre med Israel – eller for den sags skyld Ukraine – selvfølgelig at afbryde finansieringen og våbnene. At en så simpel handling ikke bliver gjort, er afsløringen, er signalet om, at den hårde og den bløde politimand er på samme hold. Det er et taber-taber forslag for hele regionen, da arabiske lande bliver svækket, kompromitteret eller væltet, fordi de endnu en gang bliver snydt af Vesten uden en egentlig palæstinensisk stat – og det er det positive. Det forudsætter, at alt spilfægteriet ikke udvikler sig til fuldstændig krig.

Sidste forår udførte Kina et diplomatisk mirakel ved at etablere et grundlag for, at Saudi-Arabien og Iran, og regionens sunni- og shia-befolkninger, kunne se en vej til samarbejde og økonomisk udvikling. Britiske imperiale metoder satser på at indgyde frygt og vrede – i en jødisk befolkning fra nazisternes folkemord, i en islamisk befolkning fra årtiers plyndring af råstoffer, men også det nuværende folkemord i Gaza – for at overvælde menneskehedens og civilisationens kræfter.

Det har helt sikkert virket mere end én gang. Men de vestlige ledere er i paniktilstand. Der er ingen grund til at slutte sig til dem. Den ubestridelige klimaændring i verdens globale flertal, centreret omkring BRIKS-Plus, antyder, at det der kan se ud som halve mirakler i det demoraliserede Vesten, faktisk er muligt. Værktøjerne til at skabe fred er her og der.

Foto: CC/Mlcumi

**POLITISK ORIENTERING den 18.
januar 2024 med formand Tom
Gillesberg:**

**Støt Sydafrikas sag imod
Israel om at stoppe folkemord
i Gaza.**

Tyske landmænd i oprør.

**Der er intet skjulested
dernede – kun et nyt system
vil fungere**

Den 17. januar 2024

Efter mere end 100 dages blodbad i Gaza, hvor Biden-administrationen har udført aldrig tidligere set akrobatik i dens forsøg på at forsvare Israels brutale overgreb på palæstinenserne, lod udenrigsminister Blinken endelig sandheden slippe ud. Under en paneldiskussion på World Economic Forum i Davos onsdag den 17. januar indrømmede Blinken, at USA's politik i Sydvestasien faktisk ikke er at forsvare Israels sikkerhedsinteresser, det er bestemt ikke at

forsvare palæstinenserne eller en to-statsløsning, og det er ikke at hjælpe regionen som helhed med at udvikle sig økonomisk og forbedre livskvaliteten for dens befolkning. Det handler snarere om at isolere Iran og spille det geopolitiske spil i et forsøg på at opretholde billedet af "amerikansk lederskab".

For enhver, der ikke allerede har opdaget det underliggende forhold, der er på spil i den igangværende konflikt i Palæstina, bør dette være en afslørende udtalelse. Biden og Blinken står ikke blot i gæld til "højreekstremister" i USA og Israel, de står i gæld til en psykisk sygdom, der kaldes geopolitik, og som styrer tankegangen hos nutidens vestlige ledere – både til højre og venstre. Folk og nationer ses ikke som mennesker, men snarere som brikker og aktiver, der skal flyttes rundt på et globalt skakbræt for at opnå det ønskede, om end grimme, resultat. Døden i Gaza kan være svær, ifølge Blinken, men der er ingen anden mulighed.

På samme World Economic Forum afslørede NATO-chef Jens Stoltenberg et lignende nederdrægtigt syn på Kina og BRIKS-dynamikken. "Det er ikke sådan, at vi rykker tættere på Kina, det er sådan, at Kina rykker tættere på os!" udbrød han og pegede på deres angiveligt ondsindede handlinger i Afrika og andre steder, hvor de bygger farlige ting som "kritisk infrastruktur". Selvfølgelig, siger Stoltenberg, bliver vi bare nødt til at udvide vores militær yderligere for at beskytte interesserne for global fred og sikkerhed.... Dette er tydeligvis den egentlige drivkraft bag dramaet omkring Taiwan.

Denne politik indoktrineres konsekvent i det vestlige lederskab af alle større institutioner, med få undtagelser, og udgør mekanismen til håndhævelse af nutidens igangværende neokolonialistiske politik. Dens tilhængere er afkoblet fra de faktiske behov, ønsker og tanker hos de befolkninger, de angiveligt styrer eller yder "lederskab" for, da deres loyalitet grundlæggende er rettet mod noget andet.

Det er denne menneskefjendske mentalitet, som befolkningerne rundt om i verden nu afviser på det kraftigste. De to seneste sager – Sydafrikas modstand mod folkedrab ved Den Internationale Domstol og landmændenes protester i Tyskland, som nu spreder sig til hele Europa – viser dette tydeligt og kaster lys over det fælles i menneskehedens kamp mod denne særligt lumske fordærvelse. Og den simple erkendelse af dette gør dem meget, meget desperate.

I sin ugentlige live-diskussion onsdag understregede Helga Zepp-LaRouche, at disse neokolonialister faktisk er i mindretal, og at resten af verden bevæger sig i en helt anden retning:

“Det globale flertal udgør 85 % af verdens befolkning, og de er fast besluttet på at indføre et nyt økonomisk system, som tillader økonomisk udvikling for dem alle. De arbejder sammen med Kina, fordi landets fremgang har givet dem et alternativ til den vestlige neoliberale imperiale model. Og i stedet for at sige: “Hvordan kan vi tale med disse lande, hvordan kan vi samarbejde og løse verdens problemer sammen?” forsøger Vesten at bevare sin unipolære position, som de under alle omstændigheder allerede har mistet uigenkaldeligt, men det vil de ikke indrømme.”

Det, der er brug for, understregede Zepp-LaRouche, er solidaritet og handling. Vi har tydeligvis brug for en øjeblikkelig våbenhvile, en fredskonference, en to-statsløsning og en oase-plan for Sydvestasien – men vi har brug for mere end det. Folk bør støtte bønderne, erkende at deres kamp er imod de samme strukturer og systemer, som er ansvarlige for så meget andet ondt i verden, og gøre deres hjerter rede til at finde en fælles, universel sag, som skal opløfte menneskeheden og afvise de gamle og smålige metoder for geopolitik.

Hun sluttede af med at sige: “Vi er nødt til at gå over til et helt nyt paradigme, hvor vi arbejder sammen som én

menneskehed, og hvor vi stopper ideen om, at Rusland, Kina og det Globale Syd er menneskehedens 'fjende', for det er de ikke."

Foto: Carnage in Gaza. CC/Physicians for Human Rights

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche: BRICS på vej til at erstatte Vestens 'junglelov'

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 17. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 17. januar 2024. Jeg hedder Harley Schlinger, og jeg vil være jeres vært. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Helga, vi befinder os i, hvad man kunne beskrive som en zone med øget ustabilitet, mellem en kollapsende, miskrediteret unipolær orden, som forsvares af en militærstyrke bestående af USA og NATO, og en fremvoksende orden med gensidigt fordelagtigt samarbejde, som nogle gange utilstrækkeligt beskrives som en multipolær orden. Krigene og provokationerne fra Vesten fortsætter, selv om diplomatiet for økonomisk samarbejde, som er kendetegnet ved BRICS-processen, skrider frem.

Du har påpeget, at dette både er et meget farligt øjeblik, men også et øjeblik med et stort potentiale: Så vi har mange spørgsmål fra folk om, hvad der kan gøres for at sikre, at det går i den rigtige retning, så lad os begynde med din analyse af disse to modsatrettede retninger, mod de geopolitiske konflikter og den voksende krig, versus samarbejde og økonomisk udvikling. Hvor er vi på vej hen, og hvad kan folk gøre for at sikre, at vi bevæger os i den rigtige retning?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig starte med den farlige del: Jeg mener helt klart, at vi befinder os i en ekstremt farlig situation. Situationen i Sydvestasien er på nippet til at udvikle sig til en større konflikt, en regional konflikt. Der var postyr omkring angrebene på skibe i Det Røde Hav og houthierne; skylden er, at de blev støttet af Iran, og at det ville betyde, at Iran i sidste ende kunne blive involveret. Så vidt jeg ved, er der ingen beviser for, at houthierne støttes af Iran – de har faktisk mange gange udtalt, at de er helt uafhængige. Men uanset hvad, så har Rusland netop underskrevet en omfattende traktat med Iran, som indeholder en betydelig militær dimension, så det er nu krystalklart, hvad observatører har vidst i mange årtier, nemlig at når krigen i Mellemøsten udvider sig og involverer Iran, så har den potentiale til at blive endnu større og i sidste ende til en verdenskrig. Og hvis Iran og Rusland nu er forenet af en militær traktat, så er det helt sikkert blevet gjort meget klart. Men Indien har også gode relationer til Iran: Udenrigsminister S. Jaishankar har lige været i Teheran, hvor han ligeledes har indgået vigtige aftaler.

Så jeg tror, at situationen i Sydvestasien forbliver det absolutte centrum for farerne, især fordi, efter de historiske begivenheder i sidste uge i Haag, hvor den sydafrikanske regering har sagsøgt Israel med beskyldningen om at begå folkemord i Gaza – hvilket blev totalt benægtet af Israel, men selv den israelske avis {Haaretz} skrev, Lad os antage, at det, der sker, ikke er folkemord, hvordan vil du så kalde det

at nægte mad, medicin og vand til næsten 2 millioner mennesker, hvor selv Verdenssundhedsorganisationen og andre FN-eksperter siger, at faren er, at mange flere mennesker vil dø af sygdom i de kommende uger – især børn? Børn, babyer, spædbørn, små børn, gravide kvinder er de mest sårbare i denne situation, og hvordan vil du kalde det, hvis ikke folkemord? Det kommer altså fra Israel selv.

Forhåbentlig vil Den Internationale Domstol i Haag udstede et påbud, der tvinger Israel til at indgå en våbenhvile og tillade ubegrænset adgang for humanitære forsyninger. Forhåbentlig sker det i denne eller næste uge, for det er supervigtigt. Hvad der vil ske med Haag-dommen generelt, er naturligvis det store spørgsmål. Normalt kan det tage flere måneder, før der bliver truffet en afgørelse. Det er også klart, at USA indtager en meget hård position: Blinken sagde, at anklagen i Haag er "uden hold i virkeligheden" – jeg mener, helt ærligt! Så man kan forvente, at der vil være maksimalt pres på disse dommere. I mellemtiden sagsøger et stort antal advokater fra Sydafrika USA og Storbritannien for medvirken til folkedrab, og også i USA er der et søgsmål mod Biden af lignende grunde.

Så dette spørgsmål vil forblive hos os, men jeg tror, at hvis vi begynder at diskutere spørgsmålet om, hvad vi skal gøre ved det, hvad vi har sat på dagsordenen, i form af øjeblikkelig våbenhvile, en omfattende konference om Mellemøsten, og så især at lægge spørgsmålet om en tostatsløsning på bordet, som dog kun kan fungere, hvis der sker en gennemførelse af ["Oasis Plan,"](https://laroucheorganization.com/sites/default/files/2023-11/20231026_oasis_plan_1.pdf), som er ideen om en omfattende økonomisk udviklingsplan med fokus på at skabe nyt ferskvand ved at bygge kanaler fra Middelhavet til Det Røde Hav og Det Døde Hav og bruge det vand til massiv afsaltning og kunstvanding af ørkenerne, og på den måde skabe økonomiske betingelser for, at Israel og Palæstina kan arbejde på en tostatsløsning, men med den ide, at alle vil få gavn af det.

Det er den eneste farbare vej, vi kan komme ud af denne krise.

Det, der sker i Mellemøsten, er naturligvis kun ét aspekt, for den anden store begivenhed i sidste uge, som ikke stoppede i sidste uge, men startede mandag i sidste uge, den 8. januar, med de tyske landmænd, der blev støttet af transportfagforeninger, lastbilchauffører, bagere og håndværkere: De startede en ugelang protest i 100 byer i Tyskland, i alle 16 delstater, blokerede motorveje, lavede store demonstrationer, blokerede trafikken i alle disse byer; og så kulminerede det i en stor demonstration i Berlin ved Brandenburger Tor lørdag den 13. januar, hvor den tyske finansminister Christian Lindner talte, også på invitation fra bondeforeningen. Og hans tale blev fuldstændig buhet ud, fordi han sagde, at der ikke ville blive indgået noget kompromis om regeringens planlagte nedskæringer i støttepriserne på brændstof til landmændene. Så det er en uafklaret situation.

I den kommende uge vil lastbilchaufførerne stort set gøre det samme. Og i mellemtiden spreder protesterne sig til Italien, den 22. januar, med en stor italiensk landmandsprotest, og de er allerede i kontakt med de tyske landmænd. Og det spreder sig nu til Frankrig, hvor de franske landmænd protesterer.

Dette er tydeligvis det absolutte mareridt for etablissermenterne, som har bevæget sig væk fra befolkningens daglige interesser i en sådan grad, at det er som en kløft, fordi regeringerne forfølger deres specifikke magtspil og interesser og har mistet befolkningens tillid i næsten alle lande. Det blev også demonstreret af det faktum, at Trump i USA vandt afstemningen i Iowa med 51%; og Ron DeSantis og Nikki Haley, de to andre store republikanske kandidater, fik et sted omkring 40% mellem dem. Så Trump vandt langt mere end de to tilsammen, og han er helt klart den anerkendte frontløber for republikanerne, hvilket får det neoliberale establishment på begge sider af Atlanten til at flippe helt ud. Men som det var tilfældet med den første stemme på Trump i 2016, får han stemmer fra sin base, men der er også mange

mennesker, der udtrykker deres komplette afvisning af det neoliberale paradigme.

Så man har en situation, hvor etableringerne i den neoliberale, såkaldte "regelbaserede orden" (og ingen ved, hvad disse regler er, hvis de nogensinde har eksisteret), har bevæget sig væk fra befolkningerne. De etablerede er virkelig bange – og hvad gør de? Tja, på den ene side har de dette megashow i Davos fra 15.-19. januar, hvor alle millionærerne og milliardærerne og deres medløbere mødes. Denne gang er temaet for Davos-konferencen "Genopbygning af tillid". De vil ikke "genopbygge tilliden", for det ville kræve, at de ændrede deres politik, og det er der ingen tegn på, at de er villige til.

I stedet, og det synes jeg virkelig, at folk skal være opmærksomme på, er der, selvom krigsfaren er reel, og selvom fortsættelsen af den nuværende politik, hvis den ikke ændres, har en klar fare for at føre til global krig, også i mange lande krigs-skræmmehistorier, der popper op i medierne. I {BildZeitung} hævdede man for eksempel i den forgangne uge, som reaktion på landmændenes protester, at {BildZeitung} angiveligt havde fået fat i et lækket dokument fra forsvarsministeriet, der siger, at der kan blive krig med Rusland allerede i sommeren 2025, hvilket tilfældigvis er på samme tidspunkt som det tyske valg – hvor belejligt, så behøver man måske ikke valg, hvis der er denne krigsfare. Lignende historier er dukket op i Finland, der siger krig om to år; Sverige, krig om tre år med Rusland. Og man skal virkelig være opmærksom på, at der er en meget stor grad af psykologisk krigsførelse i alt dette, hvor man forsøger at få folk tilbage i kontrol, ikke gå på gaden, ikke udfordre den nuværende politik, fordi der er denne krigsfare; og angiveligt er fjenderne Rusland, Kina, Iran og så videre.

Så man er nødt til at skelne mellem den reelle fare, at denne nuværende geopolitiske konfrontation, hvor NATO, de europæiske lande, USA plus nogle få andre som Japan, Australien, New

Zealand, Sydkorea, at de på en eller anden måde forsøger at danne en blok mod BRIKS-Plus, det Globale Syd, den Globale Majoritet. Men hvis man ser på tallene, er landene i Den Nordatlantiske Alliance, som nu hævder, at de har noget at gøre i Stillehavet af en eller anden grund, i mindretal! Den Globale Majoritet udgør 85% af verdens befolkning, og de er fast besluttet på at gå efter et nyt økonomisk system, som tillader økonomisk udvikling for dem alle: De arbejder sammen med Kina, fordi dets fremgang har givet dem et alternativ til den vestlige neoliberale imperiale model. Og i stedet for at sige: "Hvordan kan vi tale med disse lande, hvordan kan vi samarbejde og løse verdens problemer sammen?" forsøger Vesten at holde fast i sin unipolære position, som de under alle omstændigheder allerede har mistet uigenkaldeligt, men det vil de ikke erkende.

Så mens denne geopolitiske konfrontation står på, er faren for krig meget reel og vil stige. Det, folk kan gøre, er at gå i retning af at støtte landmændene, som har brug for den samlede støtte fra hele befolkningen, alle befolkningsgrupper, og vi er nødt til at gå over til et helt nyt paradigme, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed og holder op med at tro, at Rusland, Kina og det Globale Syd er menneskehedens "fjender", for det er de ikke.

SCHLANGER: Nu har vi som sagt mange spørgsmål, der kom ind før diskussionens start. Vi har to spørgsmål fra Munashe, som sagde: "I de nuværende geopolitiske spændinger, hvad er så de vigtigste skridt, der kan tages for at fremme en dialog og forhandling mellem de globale magter og den Globale Majoritet?" Og "Hvordan kan dine foreslåede grundlæggende principper bidrage til at forme dette nye paradigme?"

ZEPP-LAROUCHE: Det optimale ville naturligvis være, hvis FN's Sikkerhedsråd og FN's Generalforsamling, eller en lignende organisation, simpelthen satte det på dagsordenen og sagde: "Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Lad os diskutere, hvad der skal til for at få den til at

fungere.”

I betragtning af USA's vetoet, som de har anvendt ved mange lejligheder, er det ikke sandsynligt, at det vil ske på den måde. Så jeg tror, vi har brug for en bedre dialog i befolkningen om statskunst, om hvad det kræver at styre sig selv, ikke kun i ét land, men blandt alle lande i verden. Og hvorfor ikke have studenterorganisationer? Hvis du er studerende på universitetet, kan du organisere et forum; hvis du er professor, kan du organisere dialoger mellem universiteter; hvis du er medlem af en tænketank, kan du organisere internationale Zoom-konferencer mellem tænketanke, eller du kan diskutere i enhver form for organisation, du er en del af, og sige: “Vi befinder os i en verdenskrise, og hvad med at have en diskussion om, hvordan vi, som sandsynligvis den eneste intelligente art i universet, kan organisere vores anliggender, så vi alle kan overleve og have en fremtid?”

Og jeg tror, at alt er bedre end, at de fleste mennesker siger: “Åh, verden er så forfærdelig, at jeg ikke engang kan se nyhederne mere,” og så gør de ikke noget – og dét er problemet!

Så jo mere folk tænker på sig selv som statsborgere, der tager ansvar for, hvad der udvikler sig i deres land og udenfor, jo bedre. For hvis vi havde en masse veluddannede statsborgere, ville disse politikere ikke slippe af sted med det, de gør.

SCHLANGER: Jeg vil gerne stille to spørgsmål her, som bygger videre på det, du har talt om. Det ene er fra en kontakt fra Storbritannien om Blinkens besøg i Sydvestasien, og han spørger: “Hvad er Bidens egentlige politik? Mens USA opfordrer Israel til at nedtrappe kampene, ser det ud til, at USA udvider krigen ved at gå sammen med Storbritannien om at angribe Yemen.” Og i forbindelse med det har vi et andet spørgsmål fra Paul, som jeg tror er fra Storbritannien, som sagde: “Hvem repræsenterer disse vestlige regeringer? Bankfolk, zionisterne? Er det overhovedet muligt at forhandle

med psykopater?" [latter]

ZEPP-LAROUCHE: Tja, du ved, hykleriet er virkelig ganske overvældende. I betragtning af, at begivenhederne i Gaza er blevet transmitteret af mange direkte tv-nyhedsudsendelser, var der grusomme rapporter om dem, der dør i Gaza, så det er ikke sådan, at der foregår et forfærdeligt folkemord bag lukkede døre: Det sker i høj grad i verdensbefolkningens bevidsthed. Og det faktum, at 51 lande i Organisationen for Islamisk Samarbejde og omkring 20-30 andre lande har stillet sig på Sydafrikas side i denne sag, viser tydeligt, at verdensopinionen er ved at skifte, og hele det Globale Syd er ved at skifte, og har været det i et stykke tid, på palæstinenserne side. Så jeg tror, at Bidens udtalelse, hvor han forsøger at fortælle Israel, at de skal nedtone deres kamp, er typisk (som kvinde burde jeg ikke sige det, men du ved, hvad jeg mener), men der er en sætning om at "dække sin bagdel", og jeg tror, at det er det, det er! For samtidig fortsætter leverancerne af våben til Israel, så de kan udføre præcis den slags operationer, som de gør. Så hvor er ordene, og hvor er handlingerne?

Jeg tror, at svaret på det andet spørgsmål er – jeg ved ikke, om man kan kalde alle disse mennesker for psykopater, men man kan med sikkerhed sige, at de er så langt fra virkeligheden, at jeg tror, at de måske ikke længere er i stand til at forstå den virkelige befolkning. Jeg vil give dig et sjovt eksempel: Finansminister Lindner talte på podiet; han var inviteret til at holde en tale til folkemængden, og før han talte, viste hans læber, at han tydeligvis var bange for den mulige reaktion, og der blev buhet hele tiden mod ham. Og da han endelig talte, skete der ikke noget stort, der blev ikke kastet æg efter ham og så videre, og han var meget lettet. Men han sagde i sin tale: "Åh, jeg forstår jeres landbrugsproblemer så godt, for engang var jeg på landet, og jeg gjorde rent i hestestalden. Så jeg ved, hvor hårdt I arbejder hele dagen, hvis I gør det her hele dagen, kan jeg

forstå, hvor hårdt det er.” Og senere vendte en kvindelig landbrugsrepræsentant sig mod Lindner og sagde: “Hvis du tror, at du får nogen viden om landbrug ved at gøre rent i en hestestald én gang, så er du helt ude i hampen!” Og det er typisk. Det var så sigende for disse mennesker, at de fleste af dem virkelig ikke har nogen idé om, hvordan befolkningen har det, hvad der er problemerne, fordi de sidder i deres smarte ministerier og tager fra konference til konference i luksusfly – de fatter det ikke. Så jeg tror, at det eneste, man kan gøre, er at støtte det, landmændene gør, og alle dele af befolkningen bør alliere sig med dem, for vi har brug for en fuldstændig ændring af politikken, vi er nødt til at afvise denne bedrageriske økologiske politik, som kun bruges til at skabe endnu en boble, og det er landmændene helt klar over. Og vi er nødt til at vende tilbage til en politik som i genopbygningsperioden efter krigen, med fokus på videnskabeligt og teknologisk fremskridt, på værdier som flid, ærlighed, alle disse ting, som vi synes at have mistet i Vesten, og kun kineserne har tilsyneladende sådanne værdier nu om dage. Og vi er nødt til at gå tilbage til vores egen store klassiske kultur.

Så det er ikke sådan, at vi ikke kan løse det, men det kræver en meget mere aktiv indgriben fra mange borgere.

SCHLANGER: Det er Helga Zepp-LaRouche, du lytter til. Hun har lagt en [artikel om landbrugsdemonstrationerne](<https://schillerinstitute.com/blog/2024/01/15/no-there-is-a-limit-to-the-tyrants-power-support-the-brave-saviors-of-germany-by-helga-zepp-larouche/>) ud på Schiller Instituttets hjemmeside.

Helga, vi har et spørgsmål fra Indien, som er en af underskriverne af vores initiativer, og han spørger: “Hvordan vil en BRIKS-valuta hjælpe med at overvinde de økonomiske problemer i tredjeverdenslande?”

ZEPP-LAROUCHE: Åh, jeg tror, det er meget klart, at den nye

udviklingsbank, som allerede er begyndt at arbejde i Shanghai under ledelse af den tidligere brasilianske præsident Dilma Rousseff, og som præsident Lula sagde, at den vil blive den store bank i det Globale Syd. Det vil være en bank, ligesom visse andre banker, der allerede eksisterer omkring Bælte & Vej Initiativet, de vil give kredit til investeringer i produktive områder, som industri, landbrug, infrastruktur, videnskab, teknologi. Og jeg tror, at ideen om en separat reservevaluta, som jeg ved, at landene arbejder på, simpelthen vil betyde, at de lande, der er en del af dette nye system, ikke længere vil være afhængige af IMF's betingelser.

Vi har kendt til disse IMF-betingelser i mange, mange årtier, fordi de i høj grad er ansvarlige for den nuværende situation i mange udviklingslande, faktisk før Kina kom ind i billedet. Fordi de forbød investeringer i infrastruktur, forbød investeringer i sundhedssystemet, uddannelse og tvang de respektive lande til at betale deres gæld først! Så hvis du vil tale om en "gældsfulde", var det ikke Kina, der forårsagede gældsfulden. Størstedelen af de afrikanske landes gæld var f.eks. til bankerne i Paris-klubben.

Og hvis man nu har idéen om først og fremmest at handle i de lokale valutaer, hvilket allerede sker overalt, i rupees, i rubler, i renminbi, i reais – alle mulige andre lokale valutaer – så giver det allerede landet større suverænitet over disse handelsbetingelser. Men især når man har et kreditsystem, der fungerer som en slags betalingsformidling mellem de forskellige nationale systemer – som om hvert land burde have en nationalbank, og så har man betalingsformidling til at regulere langsigtede internationale investeringer mellem disse forskellige lande – vil det være fuldstændig reguleret af disse landes suveræne beslutning, og ikke af nogle politiske kriterier og prædikener om, at landene skal foretage følgende sociale ændringer, eller "demokrati", "retsstat", som alle er synonymer for en eller anden indblanding i de respektive landes interne anliggender. Og når

dette nye system først er der, vil det tildele de suveræne lande selv meget, meget større magt.

Og det ville være meget tilrådeligt for landene i det Globale Syd at tilslutte sig det, for problemet er ikke konflikter mellem lande. Konflikten er mellem det, vi kalder Det Britiske Imperium – men Det Britiske Imperium er ikke det britiske folk; det er det neoliberale finanssystem, der sidder på Wall Street, i Silicon Valley, i City of London og det tilhørende militærindustrielle kompleks. Så hvis man ser på de store investeringsfirmaer, disse enheder, det militærindustrielle kompleks, der er forbundet med dem, og fødevarekartellerne og forsikringsselskaberne, kan man se, at alt dette er fuldstændig sammenvævet. Så "fjenden", i anførselstegn, er ikke lande og konflikter mellem lande, men det er dette system af udnyttelse til fordel for de få – de mennesker, der har råd til at spekulere stort, som bliver rigere og rigere dag for dag – og det store flertal af lande, hvis befolkning bliver fattigere i alle lande rundt om på kloden. Så jeg tror, at jo hurtigere alle går over til et nyt system, som tidligere blev betegnet som "det amerikanske system" af Alexander Hamilton, og som i dag anvendes af mange lande, og som faktisk er traditionen for det, Lyndon LaRouche udviklede i form af sin fysiske økonomi og det tilknyttede kreditsystem. Alle disse ting er tilgængelige, og jeg tror endda, at vi kan se den store ændring af dette i dette år 2024.

SCHLANGER: Helga, jeg har to spørgsmål mere til dig. Hvis vi kan tage dem hurtigt, tror jeg, de er ret vigtige. Vi har et fra Diana, som altid ser dig fra Canada, og som lige har sagt, at hun er "så glad for at se de tyske landmænd og andre stå op for folket." Og der er et andet spørgsmål om landbruget fra en, der identificerer sig selv som en "lillebypige". Hun spørger: "Vil landbrugsdemonstrationerne ebbe ud i Tyskland, eller vil de fortsætte med at vokse? Og hvordan kan vi støtte dem?"

ZEPP-LAROUCHE: Lige nu tror jeg ikke, at de vil ebbe ud,

simpelthen fordi den tyske regering spiller hårdt ud, de giver ikke op, de indgår ikke et kompromis. Så landmændene har sagt, at eftersom dette er en kamp for deres eksistens, især de mindre og mellemstore landbrug, så tror jeg, det vil fortsætte. Og som jeg sagde, vil det nu sprede sig til logistikfolkene, til lastbilchaufførerne, til transportfolkene.

Og jeg kan kun sige: Send støttebeskeder. Hvis du er i nærheden af disse demonstrationer, så slut dig til dem! Eller kontakt Schiller Instituttet, så vil vi sørge for at finde en måde, hvorpå du kan blive aktiv. Og mange landmænd har fortalt os, at de virkelig er ude på et skråplan – en landmand lavede en meget rørende video, som er på internettet; den er på tysk, men jeg tror, du nemt kan få ideen. Det er fra en landmand, der sagde, at han kørte sin traktor 1.200 km tur-retur, at han brugte 100 euro på et hotel, og mange af hans kolleger gjorde det samme, eller mange af dem sov i deres traktorer i den isnende kulde; og han sagde “vi gjorde alt det, og så var der ingen fra regeringen, der ville tale med os!” Og han sagde, at han aldrig har oplevet noget så nedværdigende, så fuldstændig ligegyldigt og ligeglad med, hvad der foregår i befolkningen. Og han og mange andre sagde, “derfor er det så vigtigt”, når de ser støtte fra befolkningen, og de får en tommelfinger op fra folk i vejkanten. Så find en måde at organisere dig på i dit miljø for at støtte dette, for jeg er meget glad for, at de tyske landmænd har haft modet til at gøre det, for Tyskland er ved at kollapse! Det er ikke kun landmændene – jeg håber virkelig, at andre organisationer, såsom de mellemstore industrier, vil slutte sig til dem, fordi landmændene har taget ansvaret for at kæmpe for hele Tysklands interesser.

Tyskland er ved at kollapse! Middelstanden, industrien, er i frit fald af samme grund, som landmændene ikke kan klare det: Energipriserne, de fuldstændig vanvittige bureaukratiske regler, der kommer fra Berlin og også fra Bruxelles. Så jeg kan kun sige, gør noget for at organisere støtte til denne

bevægelse, for de kæmper ikke kun for sig selv, de kæmper for hele Tyskland og faktisk for hele verden.

SCHLANGER: Og her er det sidste spørgsmål, som er en reference til det, du sagde tidligere om, at det, vi ser, er en afvisning af etablerementet over hele verden, inklusive primærvalget i Iowa. Daniel siger: "Jeg ser ikke afstemningen i Iowa som en reaktion på Vestens sammenbrud, men som en protest mod indvandring. Hvad er dit syn på det?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, men hvad er "indvandring"? Hvorfor er der et flygtningeproblem? Jeg tror, at alle verdens problemer i virkeligheden kan føres tilbage til det faktum, at den såkaldte "regelbaserede orden", især efter afslutningen af den kolde krig, var et forgreningspunkt, hvor kommunismen gav op af egen fri vilje, uden vold, uden kampvogne, i fredelig opløsning. Og vi havde et forslag til en fredsplan – det var Lyndon LaRouche og vores organisation: Vi foreslog den Eurasiske Landbro, der skulle forbinde hele Europa og Asien gennem udviklingskorridorer, og også forbinde dem med lignende korridorer i Afrika, Latinamerika og Asien. Det ville have været det økonomiske grundlag for en fredsplan. Det ville have betydet en tilbagevenden til Franklin D. Roosevelts oprindelige idé, hvad han mente, Bretton Woods-systemet skulle have været – nemlig en mekanisme til massivt at øge levestandarden i den såkaldte udviklingssektor. Men Roosevelt døde på det forkerte tidspunkt. Truman tog over sammen med Churchill, og de designede Bretton Woods-systemet for {ikke} at gøre en ende på udviklingslandenes underudvikling! Så kolonialismen fortsatte.

Og det, du ser lige nu med oprøret i det Globale Syd, er den absolutte beslutsomhed om at afslutte denne kolonialisme i sin nye form. Hvorfor migrerer folk som flygtninge gennem Amerika til den mexicansk-amerikanske grænse? Hvorfor risikerer de at drukne i Middelhavet for at komme til Europa, hvor de slet ikke bliver behandlet godt? Ved du, hvorfor der overhovedet er flygtningeproblemer? På grund af den manglende udvikling!

Hvis man havde velstående lande i Afrika, Latinamerika og Asien, ville folk blive hjemme! Alle kan normalt bedre lide deres hjem end et land langt væk! Så migrantspørgsmålet som sådan er allerede et resultat af denne kolonialisme i sin moderne form. Og jeg er ikke sikker på, at Trump, hvis han bliver præsident, har visdom nok til at alliere sig med landene i det Globale Syd, for det er den eneste måde, hvorpå dette problem kan løses.

Så jeg synes, du skal genoverveje det, for det er måske ikke så let og så enkelt, men jeg tror, at det, der sker lige nu, er et oprør i det Globale Syd og et oprør i de lande, der protesterer mod de kolonialistiske forhold for dem, og landmændenes kamp, der protesterer mod den samme mekanisme, det samme finansielle system, de samme karteller, de samme strukturer: Så erkender man, at situationen hænger meget mere sammen, end man skulle tro.

SCHLANGER: Lad mig henlede folks opmærksomhed på et internationalt ungdomsopkald, som vi vil afholde. Folk kan deltage fra alle dele af verden for at diskutere, hvordan de kan blive en del af denne organiseringsbevægelse. Vi lægger et link til opkaldet på chatsiden: Det er på lørdag, den 20. januar, kl. 11.00 østkysttid og kl. 17.00 centraleuropæisk tid.

Med det, Helga, tak fordi du var med os i dag, og forhåbentlig ses vi igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, og bliv aktiv sammen med os i mellemtiden!

Vejen frem: At opdage LaRouches opdagelse

17. januar 2024

“Etablerede autoriteter” inden for politik, økonomi, historie og de generelt misforståede “samfundsvidenskaber” og andre områder i den transatlantiske verden er, og vil forblive, forbløffede, rådvilde og forvirrede over begivenhederne på slagmarkerne i Ukraine, i gaderne i Tyskland, ved valgurnerne i Iowa og ved domstolene i Haag. Ingen af deres forklaringer ville forberede dem på overhovedet at overveje tanken om, at alt dette er udtryk for et universelt forandringsfelt, som vokser i styrke, hver gang det møder modstand.

Mens BRIKS-landenes handlinger, herunder koordineringen af diplomatiske initiativer i dette øjeblik mellem Kina, Rusland og flere lande i Afrika, er et mesterligt angreb på “Tony Blair International” og andre “imperiale humanitære” talsmænd for folkemord, som engang dominerede økonomisk underkuede afrikanske nationer, slår både Saudi-Arabien og Qatar i Davos et slag for regionale fredsforhandlinger med Israel, men kun hvis en tidsplan for en to-statsløsning for Palæstina og Israel bliver udarbejdet og accepteret. Sydafrikas poetiske præsentation af den forbrydelse, der begås mod Gaza, har givet så meget genlyd, at berømte teater-, film- og tv-skuespillere er begyndt at recitere dele af dette vidnesbyrd på de sociale medier, nogle gange som en protest, der insisterer på, at indtil forbrydelsen er stoppet, skal dette vidnesbyrd bedes som en litani, ikke for de døde, men for de ikke-døde, der fortsætter med at støtte forbrydelsen ved at lade den fortsætte. De har for nogle opdaget og for andre indset en sandere, højere funktion for kunsten end de intetsigende, sjæleødelæggende “karriereprojekter”, som de er blevet fanget og ødelagt af.

Vi befinder os nu i en tid og et sted, hvor kun digtere eller kunstnere er i stand til at forvente, hvad der kommer. "En storm er på vej," får vi at vide i begyndelsen af Schillers Wilhelm Tell. Og derfor er det kun en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der kan fungere. Der er dem, der ligesom Tell ved, hvordan man navigerer i denne storm. Der er endda dem, som den amerikanske digter Edgar Allan Poe skildrede, som har studeret stormen indefra, ved at kaste sig ud i den og opdage, at stormen er en hvirvel, hvis love, ved at blive studeret, gør det muligt at forstå og endda styre dens kraft – uanset hvor kaotisk og skræmmende den måtte forekomme for andre. Sådan er LaRouche-organisationen, udfordret og hårdet af den samme ild, som ses i de israelsk/amerikansk/britiske forsøg på at afvise Sydafrika, i de 17 efterretningstjenesters "lovlige" angreb på Trumps kandidatur, i den "grønne malthusianske" modstand mod de tyske landmænds krav.

Om resultatet af valgmøderne i Iowa skrev et forfærdet CNN, at "tidligere præsident Donald Trumps enorme sejr i valgmøderne i Iowa er et af de mest forbløffende comebacks i amerikansk politisk historie." Forestil dig deres rædsel, hvis de havde mistanke om, at landbrugsbasen i Iowa ville tænke på samme måde – både i økonomiske spørgsmål og om truslen mod deres egne nationer – som den tyske landbrugssektor, der nu kører rundt i alle landets regioner på 100.000 traktorer. Hvad har billedet af de 100.000 traktorer på gaden fået ikke bare lastbilchauffører, tømrere og andre i Tyskland til at indse om deres egen begyndende magt; hvad med dem i Polen, Frankrig og andre lande? Hvad er mest magtfuldt – 100.000 traktorer, der repræsenterer kreativitet og produktion, eller 100.000 kampvogne, der repræsenterer drab og ødelæggelse? Hvilket produkt skal sendes til Ukraine? Hvorfor sende et sværd, når man kan sende en plov? Hvilken kraft ville der være i verdens fælles fødevareproduktion, ikke bare til at brødføde verden, men til at forny planetens "økosystem" gennem en landskabshave i hele verden, herunder beherskelse af himlens floder? Hvis nationer rent faktisk ønsker at løse problemer med forurening

og lignende, snarere end ikke-eksisterende problemer som "katastrofal pludselig opvarmning" (bortset fra gennem termonuklear krig), så saml verdens landmænd, og de vil gøre et langt bedre stykke arbejde end alle "miljøeksperterne".

Med hensyn til denne idé om en "højere økologi" spurgte den store ukrainsk-russiske videnskabsmand Vladimir Vernadsky i sin artikel "Nogle bemærkninger om noosfæren": "Hvordan kan tanken ændre materielle processer? Her har en ny gåde dukket på foran os. Tanken er ikke en form for energi. Hvordan kan den så ændre materielle processer? Det spørgsmål er endnu ikke blevet løst..." Det indledende afsnit i den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouches artikel fra 1993, "On LaRouche's Discovery", udgør det udgangspunkt, hvorfra et sådant spørgsmål ikke blot kan stilles, men også undersøges ved at anvende hele menneskeheden og alle menneskehedens ressourcer til at besvare det:

"Det centrale i mit oprindelige bidrag til Leibniz' videnskab om fysisk økonomi er tilvejebringelsen af en metode til at behandle årsagssammenhængen mellem på den ene side individers bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt inden for videnskab og tilsvarende former for viden, og på den anden side deraf følgende stigninger i den potentielle befolkningstæthed i de tilsvarende samfund. I sin anvendelse på politisk økonomi, fokuserer min metode analytisk på den centrale rolle i følgende tretrinssekvens: først, aksiomatisk revolutionerende former for videnskabelige og tilsvarende opdagelser; for det andet, deraf følgende fremskridt indenfor maskinværktøj og tilsvarende principper; endelig, deraf følgende fremskridt i den produktive arbejdskraft. "

Dette indledende afsnit fra LaRouche er det nødvendige, om end måske uventede, udgangspunkt for at forstå den storm, der nu tilsyneladende samler sig over hele verden. Det angiver den målestok, hvormed man kan bedømme, hvordan man skal gribe ind, og hvordan man etablerer en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur. Det er derfor også grundlaget for at vide, hvordan

man kan tage individuelle skridt, herunder politisk beslutningstagning, trin for trin – og hvordan man kan modsætte sig den ødelæggelse af menneskeheden, der må være det uundgåelige resultat af at fortsætte med at følge den modsatte, nuværende vej, den, der er blevet fulgt i seks årtier. Helga Zepp-LaRouches Ti Principper repræsenterer, politisk organisatorisk set, LaRouches opdagelse.

BRIKS på vej til at erstatte Vestens “junglelov”

Den 15. januar 2024

Verden er midt i en tektonisk omvæltning, som ikke kommer til at stoppe lige foreløbig, sagde Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, til samarbejdspartnere den 15. januar. Vi er ved slutningen af en æra, og 2024 vil være afgørende for, hvad udfaldet bliver.

De åbne opfordringer til at forberede total krig mod Rusland og Kina vokser i NATO-nationerne, sagde hun, som det ses i de nylige kommentarer fra tyske, finske og svenske myndigheder, der har meddelt, at deres lande skal forberede sig på krig mod Rusland på europæisk territorium i løbet af de næste par år. På samme måde holdt den britiske forsvarsminister, Grant Shapps, en aggressiv tale i Lancaster House i London den 15. januar, hvor han stolt bekendtgjorde, at 20.000 britiske soldater vil deltage i NATO's militærøvelse Steadfast Defender 24 senere på året: “Fundamentet for verdensordenen er ved at blive rystet i sin grundvold. Vi står ved en korsvej,” messede Shapps.

I Sydvestasien eskalerer den brutale krig i Gaza, ikke kun på trods af den bemærkelsesværdige retssag mod israelsk folkedrab, som Sydafrika fremlagde i sidste uge ved Den Internationale Domstol i Haag, men den truer nu med at sprede sig til Det Røde Hav, hvor USA og Storbritannien retter missilangreb og andre angreb mod houthierne i Yemen. Som en leder i China Daily udtrykte det: "Washington bør tøjle Tel Avivs blodtørst, hvis de ønsker at stoppe angrebene på skibe i Det Røde Hav. Det faktum, at de ikke allerede har gjort det ... tyder på, at Washington har til hensigt at udnytte Gaza-konflikten til at skabe uro i regionen igen."

Hvis denne udvikling ikke bremses, vil det føre menneskeheden tilbage til jungleloven, til alles krig mod alle – hvilket i atomalderen betyder den sandsynlige udslettelse af den menneskelige art.

Denne udvikling fortsætter dog ikke uhindret. Mens London og Washington er på vej mod flere krige, mens de miskrediterer og afvikler vigtige verdensinstitutioner som FN og ICJ, er BRIKS-processen i gang med at skabe og styrke nye institutioner for at imødekomme menneskehedens fælles behov. Og det sker på kryds og tværs af en hidtil uset politisk gæring i Tyskland, med landmændenes protester og voksende antikrigsdemonstrationer i andre vestlige lande, og faktisk i hele verden.

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yis aktuelle rejse til Egypten – som en del af en større rejse, der vil bringe ham til Tunesien, Togo og Elfenbenskysten i Afrika, efterfulgt af Brasilien og Jamaica – er et eksempel på, hvordan den Globale Majoritet systematisk er ved at opbygge et nyt paradigme. Wang bekendtgjorde, at Kina og Egypten, som blev medlem af BRIKS den 1. januar 2024, havde underskrevet en aftale om "i fællesskab at arbejde på højkvalitetsbyggeri af Bæltet & Vejen for at opnå gensidige fordele og win-win-resultater på et højere niveau." Han sagde også, at "Kina er parat til at arbejde med Egypten for at styrke BRIKS-samarbejdet" på

nøgleområder, herunder "infrastruktur, som udvikling af den nye egyptiske hovedstad, jernbaneprojekter og rumsamarbejde med opsendelsen af Egyptens anden satellit," rapporterede Global Times. "Der er også samarbejde om olieudvikling, med nye oliefelter opdaget i Egypten, såvel som inden for luftfart og teknologi."

Den 12. januar, lige før Wangs afrejse til Egypten, udsendte Kinas statsråd en politisk erklæring, der antydede et vidtrækkende strategisk initiativ over for Afrika: "En almen plan for opbygning af en banebrydende zone for dybdegående økonomisk og handelsmæssigt samarbejde mellem Kina og Afrika ... for at fremme udviklingen af Bælte & Vej-samarbejdet af høj kvalitet og opbygge et kinesisk-afrikansk samfund på højt niveau med en fælles fremtid."

Andre BRIKS-lande er også i højeste gear. Den indiske udenrigsminister, S. Jaishankar, er i Iran for at mødes med landets udenrigsminister og præsident. Samtalerne fokuserede på "politisk samarbejde, initiativer til at skabe forbindelser" – begge lande er medlemmer af BRIKS-10 – og Jaishankar udtrykte, at Indien og Iran er "forenet af vores dybe kulturelle, litterære og sproglige bånd". (Husk på, at Iran er et land, der ellers har været offer for stigende vestlige sanktioner siden 1979). Og Ruslands regering, som vil være formand for BRIKS i 2024, har annonceret mere end 100 møder på højt niveau og politiske konferencer med de andre BRIKS-medlemslande – som blev udvidet til 10 pr. 1. januar 2024.

I modsætning til Henry Kissingers racistiske udsagn om, at "historien ikke skabes i Syd", kommer den ledende kraft for global forandring nu fra netop det Globale Syd.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sine bemærkninger til samarbejdspartnere, er det vores opgave at få de kræfter, der er i bevægelse, ind i en fuld strategisk diskussion om løsningerne på krisen. Britisk geopolitik må ophøre, og Vesten

må sætte sig ned for at forhandle og indgå aftaler med det globale flertal – ikke forsøge at påtvinge dem jungleloven.

Et helt nyt paradigme må skabes ved at bruge de ti principper, som Zepp-LaRouche har foreslået, som udgangspunkt for den slags dybtgående politiske diskussioner, der kræves. Unge fra hele verden vil gøre netop dette på lørdag, den 20. januar, i en international ungdomsdialog med Helga Zepp-LaRouche.

Tilmeld dig
her: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20240120

Foto: A British Army Challenger 2 battle tank fires its main gun during Exercise Furious Hawk in Ādaži, Latvia. NATO photo

Forandring er på vej, men der er brug for flere mirakler

Den 14. januar 2024

Store protester i denne weekend markerede de 100 dage med kampe i Israel og Gaza. Protester i Washington og London tiltrak hundredtusinder. Demonstrationer i mange andre lande, herunder Irland, Italien, Frankrig, Sydafrika og Malaysia, sluttede sig til opfordringen til våbenhvile og en varig fred.

Denne uge begynder med en stor planlagt protest i Berlin, Tyskland, ledet af landmænd, men som handler om meget mere end den nuværende tyske regerings anti-landbrugspolitik.

Tysklands genforening i 1989 åbnede et kort vindue af store muligheder for verden. Men nu fører landet an i ødelæggelsen af sin energiforsyning og -pålidelighed, sin økonomi og sine udenlandske relationer.

I en erklæring med overskriften " Namibia afviser Tysklands støtte til den racistiske israelske stats folkemorderiske intentioner mod uskyldige civile i Gaza," henviser den sydafrikanske nation til sin egen koloniale fortid under tysk besættelse for at fordømme Tysklands støtte til Israel ved Den internationale Domstol (ICJ). "På namibisk jord begik #Tyskland det første folkemord i det 20. århundrede i 1904-1908, hvor titusinder af uskyldige namibiere døde under de værste umenneskelige og brutale forhold. Den tyske regering har endnu ikke fuldt ud sonet for det folkedrab, den begik på namibisk jord," skriver Namibias præsident Hage G. Geingob. "Tyskland kan ikke moralsk forpligte sig til FN's konvention mod folkedrab, herunder soning for folkedrabet i Namibia, og samtidig støtte det, der svarer til et holocaust og folkedrab i Gaza."

Tyske landmænd slutter sig til afvisningen af den nationale politik og kræver et nyt organiserende princip, en ny national retning.

I mellemtiden har USA's og Storbritanniens bombninger af militære anlæg i Yemen ikke resulteret i en dramatisk reduktion af houthiernes kapacitet, ifølge New York Times, som anslår, at kun en fjerdedel af Yemens angrebkapacitet er blevet sat ud af drift. De har dog dramatisk optrappet og udvidet krigsførelsen i regionen. En tidligere amerikansk diplomat i Yemen vurderer: "USA's og Storbritanniens bombekampagne i Yemen afspejler endnu en fiasko for Bidens diplomati: Han ønskede ikke en krig i hele regionen, nu har han fået en ... han ønskede fred i Yemen, nu er han i krig med houthierne – de, der rådede ham til, at det ville afskrække dem, tog helt fejl, det vil radikalisere dem yderligere!"

Resolutionen fra FN's Sikkerhedsråd, der giver et groft indtryk af noget, der tilnærmelsesvis ligner en retfærdiggørelse af angrebene, blev vedtaget med kun 11 stemmer. Rusland, Kina, Mozambique og Algeriet undlod alle at stemme for resolutionen og advarede om, at det ikke ville fungere at forsøge at løse problemerne med skibsfarten i Det Røde Hav uafhængigt af Israel-Gaza-konflikten. "Kan dette genoprette freden i Det Røde Hav?" spørger en leder i Global Times om angrebene. "Svaret er tydeligvis nej."

Det er næsten et mirakel, at konflikten indtil videre ikke er blevet optrappet til direkte at involvere Iran, en ledende nation i det, som Netanyahu med stor originalitet omtaler som en ondskabens akse.

Verden kan ikke overleve på en række midlertidige mirakler af denne slags.

Hvad der er brug for, er et aktivt mirakel: At erstatte geopolitisk overherredømme med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er fri for både den militarisme og dominans, som det angloamerikanske NATO udøver, og den anti-humane malthusianisme, som briterne er eksperter i at promovere som en "blød" form for mord.

Fremskynd diskussionen af Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for at skabe et sådant mirakel!

Foto: Munich, Germany farmer protest, January 8. EIRNS/Werner Zuse

Succesfuld konference for Schiller Instituttet om Vand og Fred i Paris den 9. januar.

Ikke korrekturlæst

14. januar 2024 – Omkring 100 gæster deltog i det franske Schiller Instituts konference i Paris den 9. januar om spørgsmålet om vand og fred. Femoghalvfjerds personer var fysisk til stede på konferencen, og 25 andre fulgte med via Zoom. Tolv talere, herunder syv eksperter fra offentlige og private tænketanke og foreninger, kom alle ind på den nøglerolle, som vand spiller i mange konflikter, og det behov, som vand har som et gode for hele menneskeheden. Blandt deltagerne var flere ambassader og diplomatisk personale fra Kasakhstan, Mali og Republikken Cabo Verde, ligesom kinesiske og afrikanske foreninger og afghanske diasporamedlemmer, der havde hørt om vores konference i Kabul. Oplæggene fokuserede på den hæslige situation i Gaza, og hvordan Lyndon LaRouche forsøgte at løse den i 1975-76 via Oasis-planen; de undersøgte også, hvordan vores medmennesker har forholdt sig til dette spørgsmål siden tidernes morgen. Forløbet var tankevækkende for deltagerne, der engagerede sig i en meget livlig diskussion efter hver præsentation.

Indledende erklæring

“Vand er liv,” sagde Yves Paumier, præsident for Schiller Instituttet i Frankrig, i sin velkomst og mindede om, at 63% af et menneskes krop består af vand, at hver franskmand hver dag forbruger, hvad der svarer til to gange sin egen vægt af vand, og at staten bruger 3,7% af sit nationale budget på vand. Hvis udviklingsprojekter for vand og elektricitet er den

korteste vej til fred, har fraværet af sådanne projekter også ført imperier i døden, hvilket khmererne, mayaerne og Babylons haver vidner om.

Odile Mojon, chefredaktør for Schiller Instituttets franske hjemmeside, holdt hovedtalen om temaet "Vand, nøglen til fred."

I dag lider en tredjedel af verdens befolkning under en drastisk mangel på vandressourcer, og ifølge internationale sikkerhedsinstitutioner er : "Vand blevet den første kilde til konflikt i verden."

Med hensyn til Israel-Palæstina-konflikten bemærkede Mojon, at Yitzhak Rabin i 1992 havde udtalt: "Hvis vi løser alle vores problemer i Mellemøsten, men ikke deler vandet, vil vores region eksplodere." Derfor foreslog han i 1975, efter samtaler med lederne af det irakiske Ba'ath-parti og det israelske arbejderparti, sin "Oase-plan for fred og udvikling i Mellemøsten." Israelske kræfter, der var imod Oasis-planen, blokerede den gennem mordet på Yitzhak Rabin, afsættelsen af Shimon Peres og Yasser Arafats død.

Oasis-planen omfattede 3 hovedpunkter:

- 1) Israels afkald på sin enekontrol over vandressourcerne,
- 2) økonomisk udvikling af Gazastriben,
- 3) byggeriet af kanalerne Akababugten-Dødehavet og Dødehavet-Middelhavet, som gik videre end Peres' plan, der kombinerede kanaler og tunneller for at lade vandet krydse bjergkæderne mellem Det Røde Hav og Det Døde Hav.

LaRouche forestillede sig brugen af atomenergi til at generere den elektricitet, der er nødvendig for økonomisk udvikling og omdanne havvand til ferskvand ved afsaltning.

LaRouche så ikke sit forslag som en plan, der var inspireret ovenfra af "eksperter", men som en illustration af, hvad der kunne gøres med eksisterende teknologier, hvis fred gennem gensidig udvikling virkelig var målet. For ham kunne politiske

forhandlinger kun lykkes på basis af en sådan dynamik, som stod i modsætning til geopolitiske overvejelser og religiøse fordomme.

I dag synes hans vision at være uundværlig for at omlægge det nuværende dominerende finansielle og monetære system, der ikke er i stand til at sikre gensidig udvikling, til en fysisk økonomi, der producerer fredens ressourcer, især gennem skabelse og forvaltning af vandressourcer. Den nuværende udvikling i Kina og Indien viser, at alt, hvad der bevæger sig i denne retning og bliver omsat til praksis, bliver en succesfaktor. Oaseplanen vil naturligvis ikke i sig selv kunne skabe fred i Mellemøsten, men den er et væsentligt perspektiv for dens fundament og inspiration.

Utopi? Nej, for hvis vi ikke ændrer vores politik, så alle mennesker får mulighed for at udfolde deres kreative evner, vil vi dømme menneskeheden til krig på grund af oligarkisk økonomisk uorden og vedvarende oprustning.

FN's vandkonference i marts 2023 i New York anerkendte de voksende spændinger i vandsektoren og opfordrede til øget samarbejde mellem stater. Forvaltning af vandkredsløb (floder, kanaler osv.), forvaltning af grundvandsspejl og vandførende lag, kunstvandingsteknikker, afsaltning, behandling af spildevand, udnyttelse af gletsjerressourcer (isbjerge osv.), skydannelse: alt dette falder ind under begrebet vand på globalt plan. På mange måder er det netop emnet for denne aften.

Vandforvaltning er, som jeg har vist ved at bruge det afgørende eksempel fra Mellemøsten til at starte debatten, et politisk, økonomisk og socialt – og i sidste ende livsvigtigt – spørgsmål, der skal forvaltes til gavn for offentligheden og i almenhedens interesse, idet man anerkender alle landes ret til teknologisk fremskridt og udvikling. Det kollektive Syd kalder på det, og det er op til vores europæiske lande at reagere og genvinde deres {raison d'être}.

Karel Vereycken fra Schiller Institutet talte om "Oasis Videnskab", fra Indus-dalen til de persiske qanater.

De tidligste arkæologiske lokaliteter med tegn på landbrugsaktivitet findes i Indus-dalen og i den "frugtbare halvmåne". De første kunstvandingsteknikker gik ud på at opsamle regnvand og forstærke det ved hjælp af kanaler for at føre vandet så langt som muligt. I Mehrgarh, hvor landbruget blev født 7000 f.Kr., mestrede de teknikkerne til et dræningssystem omkring landsbyen og dæmninger til at kontrollere vandmætning, såvel som kanaler og vandingssystemer.

I Indus Valley Civilization gjorde denne viden dem i stand til at skabe store moderne systemer, såsom Harappa og Mohenjo Daro, en by med 40.000 indbyggere, der blev anlagt med et badehus i centrum, ikke et palads. Der var 700 murstensbrønde, huse med badeværelser og individuelle og kollektive latriner. Mange af byens bygninger havde to eller flere etager. Vandet dryppede ned fra cisterner på tagene og blev ledt gennem lukkede lerrør eller åbne tagrender, der om nødvendigt blev tømt via toiletterne ned i de overdækkede kloakker under gaden.

Mesopotamien tilføjede teknologier til vandopsamling, såsom vandtårne, arkimediske skruer og persiske hjul. Senere kom den persiske qanat, en slags underjordisk akvædukt, som de fleste iranere og folk i andre tørre områder i Asien og Nordafrika blev afhængige af for at få vand. Selv i dag, i Iran, hvis vi regner med, at gennemsnitslængden af hver qanat er 6 km, er den samlede længde af de 30.000 qanats (der potentielt kan udnyttes i dag) omkring 310.800 km.

Denne hydrauliske og sanitære knowhow blev derefter givet videre til den minoiske civilisation og Grækenland, før den blev implementeret i stor skala af romerne. Det gik i glemmebogen med Romerrigets sammenbrud, før det fik et comeback under renæssancen.

Jean-Marc Deplaix, medlem af den internationale sammenslutning for navigation (AIPCN/PIANC) om "Vandveje for fred."

"Vandnavigation kan kun eksistere, hvis der hersker fred, og hvis der er underskrevet en fredsaftale," sagde han og gav som eksempel den aftale, der blev underskrevet i 1804 om oprettelse af Centralkommissionen for navigation på Rhinen.

Deplaix gav eksempler på, hvordan store investeringer i Kinas vandveje, herunder Three Gorges Dam, førte til en stigning i vandtrafikken og i den økonomiske vækst. Investeringerne gik fra 5,33 milliarder yuan i 1999 til 86,7 milliarder yuan i 2022. I samme periode voksede den samlede trafik fra 739 millioner tons i 1999 til 4,402 milliarder tons i 2022. Og i dag er Three Gorges-dæmningen, der blev indviet i 2003, så mættet, at der skal bygges nye, meget større sluser for at fordoble kapaciteten i flodbassinet inden 2030. Yangtze-bækkenet repræsenterer 40 % af Kinas befolkning, 46 % af landets BNP og 50 % af Kinas eksport.

Han gav også eksemplet med Qosh-Tepa-kanalen i Afghanistan. Selvom den oprindeligt var tænkt som en vandingskanal, er den næsten på størrelse med en flod og kan besejles af skibe på 3.000 tons. Det er i sandhed et kolossalt værk: En 285 km lang kanal, der krydser en halvørken, som den kan forvandle til et kornkammer for Afghanistan. De første 108 km er lige blevet færdige; kanalen er 100 m bred og 8 m dyb, med en nominel gennemstrømning på 668 kubikmeter.

Den tidligere franske miljøminister Brice Lalonde

Den tidligere franske miljøminister Brice Lalonde (1988-1992) gav en kort redegørelse for de udfordringer, han stod over for som minister. Den 1. november 1986 hærgede en enorm brand en kemisk fabrik i Basel i Schweiz. Branden blev slukket, men giftigt affald forurenede hele Rhindalen og dræbte næsten alle former for liv i floden. Spørgsmålet var: "Hvordan kan man bringe livet tilbage til Rhinen?" Lalonde studerede historien

om Rhinens menneskeskabte forløb. Før menneskets indgriben var Rhindalen en række sumpområder, der skiftede efter årstid og gjorde navigation næsten umulig. En Johann Gottfried Tulla (1770-1828) påtog sig at forkorte Rhinen med 80 km og derved fjerne 120 kvadratkilometer oversvømmelsesområder. Men stik imod hans forventninger øgede udretningen af den øvre del af Rhinen strømmen og gjorde endda dele af floden ubrugelig. For at rette op på situationen byggede Frankrig, som havde ansvaret for Rhinen efter Første Verdenskrig, den 50 km lange "Grand Canal d'Alsace", som er parallel med Tullas Rhinen, og som giver mulighed for både sejlads og elproduktion i de to landes industricentre.

Siden 1987 har medlemmerne af Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen – Schweiz, Frankrig, Tyskland, Luxembourg, Holland og Europa-Kommissionen – samarbejdet med Østrig, Liechtenstein, den belgiske region Vallonien og Italien for at harmonisere de mange interesser i brug og beskyttelse af Rhinområdet. Så tingene er ikke altid så enkle, hverken for menneskets indgreb i naturen eller for De Grønne, som begik mange fejl og sagde mange dumme, uvidenskabelige ting.

Dæmninger for økonomisk udvikling

Emmanuel Grenier, ansvarlig for offentlige og institutionelle relationer hos Den Internationale Kommission for Store Dæmninger (CGIB), diskuterede den afgørende økonomiske og sociale rolle, som store dæmninger spiller på verdensplan.

Lad os blot nævne nogle få områder: sikring af en pålidelig vandforsyning til alle, billig elektricitet, oversvømmelseskontrol, udvikling af turisme og akvakultur og selvfølgelig sundhed. Som en graf fra Japan illustrerer, er der en direkte forbindelse mellem en pålidelig vandforsyning, der leveres af den offentlige sektor, og sundhed. Mellem 1870 og 1990 førte en kraftig stigning i mængden af vand, der blev leveret af offentlige forsyningsvirksomheder i Japan, til et

drastisk fald i antallet af patienter, der led af infektionssygdomme, og i børnedødeligheden. CGIB fremmer også opførelsen af dæmninger i udviklingslandene.

Hvad repræsenterer dæmninger i verden i dag? Der er 60.000 store dæmninger og 1 million små dæmninger med en samlet kapacitet på 4.000 kubikkilometer. CGIB blev grundlagt i 1928 og er en professionel organisation med 106 medlemslande og 10.000 individuelle medlemmer, herunder designkontorer, bygherrer, operatører, videnskabsfolk, forskere, ingeniører, akademikere, regeringer, finansielle institutioner og foreninger.

Dens mål er at fremme verdens viden inden for design, konstruktion, drift og sikkerhed af dæmninger. CGIB støtter, validerer og udbreder innovationer inden for dæmninger. Den udgiver konstruktionsregler og standarder for at sikre, at dæmninger bygges med respekt for sikkerhed, miljø og andre sociale og økonomiske aspekter. Det er også et forum for udveksling af viden og erfaring med 26 tekniske komitéer og 500 eksperter.

Bai Yungang: Hemmelighederne bag Xinjiangs landbrugssucces

Den kinesiske vandekspert Bai Yungang, der er næstformand for Xinjiang Academy of Water Sciences, gav en detaljeret rapport om, hvordan Kina har gjort Xinjiangs landbrug til en succeshistorie.

Xinjiang-provinsen, som udgør en sjettedel af Kinas landareal, består af Tarim-bassinet, en såkaldt endorheisk ørkenregion, et indlandsområde, hvor vandet ikke kan flyde til havet, og som er et "tørt landbrugsområde", der kun producerer fra naturlig nedbør og ikke har nogen chance for at overleve. Xinjiang er "en af de regioner med den mest alvorlige strukturelle og ressourcemæssige vandmangel. Derfor er udviklingen af effektive vandbesparelser i landbruget blevet et uundgåeligt valg." Gennem flere årtier har Kina opgraderet

vandingsteknikkerne. "I slutningen af 1970'erne introducerede og promoverede mange distrikter forbedrede overfladevandingsteknologier. ... Samtidig blev der indført endnu mere effektive vandbesparende vandingsteknologier såsom "sprinklervanding" og mikrovanding (også kaldet "drypvanding"). Endelig, i slutningen af 1980'erne, foreslog lokale teknikere for første gang at lave "drypvanding" under plastikfilm, en teknik kaldet "membranvanding", som var et stort gennembrud i forhold til den traditionelle overfladevandingsteknologi. Det er en ny vandingsteknologi, der kombinerer fordelene ved teknikken til at dække planter med drypvanding."

Det gjorde det først muligt for Xinjiang at producere 30% af Kinas bomuldsproduktion med meget lidt vand. Derefter blev den samme teknik "udvidet fra nogle få afgrøder som bomuld, druer og frugttræer til næsten alle kulturer, økonomiske specialafgrøder som peberfrugter, tomater, kartofler, majs, sukkerroer og melon til frø, samt kornafgrøder som hvede og ris." I dag er anvendelsesgraden for vandingsvand steget fra 0,506 i 2018 til 0,573 ved udgangen af 2022, hvilket yderligere forbedrer effektiviteten af vandressourceudnyttelsen og afhjælper de fremtrædende problemer med konflikter mellem vand- og jordressourcer i landbruget. Derefter blev gødning føjet til ligningen. Ved at integrere teknologier som dyrkning med høj tæthed og kobling af vand og gødning skabes der en teknologi til effektiv styring af vand og gødning.

"Sammenlignet med traditionelle teknologier har denne teknologi betydelige vandbesparende og udbytteforøgende effekter."

Foto: Wikimedia Commons

USA og Storbritannien bliver slyngler og dræber mennesker og institutioner; den Globale Majoritet er i fremdrift

Ikke korrekturlæst

13. januar 2024

Mindre end 24 timer efter Sydafrikas præsentation af sagen om Israels folkedrab i Gaza ved Verdensdomstolen, bombede USA og Storbritannien Yemen, og USA gentog luftangrebet igen natten efter. USA's FN-ambassadør Linda Greenfield-Thomas forsvarede angrebene og fortalte FN's Sikkerhedsråd i går, at luftangrebene "var i overensstemmelse med international lov og i udøvelse af FN's iboende ret til selvforsvar, som afspejlet i artikel 51 i FN-pagten."

Men ingen løgne og retorik kan dække over det faktum, at USA og Storbritannien er blevet slyngler og bevidst har dræbt mennesker og også institutioner.

Storbritannien handlede utilsløret med denne hensigt i forhold til Ukraine i går. Premierminister Rishi Sunak tog til Kiev og underskrev, hvad han kaldte en "historisk" aftale om britisk militær opbakning til Ukraine. I sin officielle erklæring sagde han: "Den skelsættende aftale er tænkt som det første stop i udviklingen af et urokkeligt hundredeårigt partnerskab" mellem de to lande. Ukraines præsident Zelenskyy roste handlingen og antydede, at Ukraine vil blive medlem af NATO

undervejs, og sagde: "Dette er et signal til verden: Ukraine er ikke alene." I næste uge er der planlagt endnu en runde af våbenløfter til Ukraine på mødet i Ramstein i Tyskland i Ukraine Forsvarsgruppen; og de falske ukrainske "fredsforhandlinger" finder sted i Schweiz i morgen, – baseret på Zelenskyys ensidige krav.

Betydningen af disse forskellige tiltag? Ikke alene handler USA og Storbritannien for at sprede konflikt og blodbad, men deres slyngelagtige stil er i sig selv et dække for, at der har været planlagt beredskab og scenarier lang tid i forvejen for at udvide krigsførelsen. Hvad angår det farlige scenarie med at fremprovokere en krig mod Iran, advarede senioranalytikeren Gilbert Doctorow allerede i oktober sidste år om, at det "giver mere mening at tolke Joe Bidens udsendelse af et amerikansk hangarskib og andre flådefartøjer tættere på Israel som forberedelser til et angreb på Iran end som forberedelser til at angribe Hamas' byguerilla i Gaza." (9. oktober 2024, "Den iranske interesse i Israel-Hamas-krigen

Over for al denne ondskab står de mange udtryk for menneskehedens alternativ: våbenhvile, forhandlinger om fred og initiativer til udvikling. I dag fandt der store gademarcher og demonstrationer sted i dusinvis af byer over hele kloden. I Washington, D.C., kom mange tusinde mennesker fra hele landet til March4Gaza for at demonstrere for moral i hovedstaden.

Faren er en optrapning af krigsførelsen i mange retninger – Libanon, Yemen og Rødehavsområdet – og Irans provokationer. "Vi er meget tæt på en regional krig," advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Hun bemærkede, at den såkaldte "regelbaserede orden er smidt ud af vinduet", og at vi befinder os i en periode med jungleloven.

Men vi er på dette bristepunkt på mere end én måde, bemærkede Zepp-LaRouche. Se på, hvad Sydafrika gjorde. Det var ikke "nyt", at Israel begår folkedrab, men den sydafrikanske

præsentation i Haag den 11. januar var vandtæt og stærk, og det er "nyt". Vi befinder os i en fase, hvor vi skal afgøre, hvilken orden og hvilke principper der skal være gældende.

I denne proces er der kritiske kræfter i bevægelse. Kinas udenrigsminister Wang Yi er i Egypten, den første nation i den lange tradition med kinesiske diplomater, der starter hvert nye år med en rundrejse til flere lande i Afrika, men Wang Yi skal have et vigtigt møde med generalsekretæren for Den Arabiske Liga, der har base i Kairo. Både Kina og Den Arabiske Liga, såvel som Rusland og Organisationen for Islamisk Samarbejde og deres medlemslande, har opfordret til en fredskonference om Mellemøsten så hurtigt som muligt.

Den Internationale Fredskoalitions, Schiller Instituttets og andre interventioners rolle er afgørende. Se på engagementet fra de næsten 2.000 internationale organisationer, der har underskrevet og cirkulerer skrivelsen, der opfordrer lande til at indgive interventionserklæringer til Verdensdomstolen, der støtter Sydafrikas sag, der påberåber sig folkedrabskonventionen mod Israel.

Se på den landsdækkende aktionsuge fra 8.-15. januar, hvor landmænd og allierede i Tyskland gør oprør og afviser den inkompetente og umoralske regering i Berlin. Mandag den 15. januar vil der være en kæmpe demonstration i Berlin.

I den forbindelse er det bemærkelsesværdigt, at Scholz-regeringen den 12. januar annoncerede, at Tyskland vil indgive en tredjepartsindsigelse i Haag til støtte for Israel og imod Sydafrika. Ifølge dagens Times of Israel sagde den tyske regerings talsmand, Steffen Hebestreit, at Tyskland modsætter sig Sydafrikas handling som en "politisk instrumentalisering" af FN's folkedrabskonvention.

Dette understreger blot den positive virkelighed, som bøndernes og andres oprør mod den tyske regering har, og hvor vigtig den er for verden. Helga Zepp-LaRouche har skrevet en

erklæring til masse-cirkulation i Tyskland den 15. januar:
"Nej, der er en grænse for tyrannens magt! Støt de modige tyske befriere!"

Foto: March4Gaza på Frihedspladsen i Washington, DC, 13. januar. EIRNS/Stuart Lewis

Tom Gillesbergs tale: BRICS-landene og det kinesiske Belt & Road Initiativ. På Henry George Biblioteket i København.

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2016/10/Hg.mp3>

Webcast med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og leder

Tyske landbrugsprotester afslører verdens faktiske tilstand: “Dette er kun toppen af isbjerget

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 10. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og leder af Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 10. januar 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Hvis du har kommentarer eller spørgsmål, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Jeg vil gerne åbne vores diskussion med at bede om din vurdering, Helga, af to ekstremt vigtige udviklinger: Den ene er de traktorer, der ruller gennem Tyskland i protest mod regeringen og EU's politik generelt, hvilket samler stor støtte fra befolkningen; og den anden er den høring, der finder sted i morgen ved Den Internationale Domstol om en begæring fra Sydafrika om at finde Israel skyldig i folkedrab mod befolkningen i Gaza i henhold til folkedrabskonventionen fra 1948. Det afspejler et skift fra passivitet og accept af skandaløse politikker til, hvad der ser ud til at være en ændring med hensyn til uvilje mod at acceptere den slags politikker. Ser du disse begivenheder som en indikation af, at tidevandet er ved at vende, at flere mennesker vil være villige til at stå frem og sige fra? Og tror du, at det er en afspejling af det mod, som lederne i det Globale Syd har udvist ved at lade deres stemmer blive hørt?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, det vil jeg bestemt sige, – for at starte med situationen i Tyskland: Jeg tror virkelig, det er

begyndelsen på en afgørende forandring. Og det er en afgørende ændring, fordi landmændene, som i meget, meget lang tid har protesteret og klaget over de forskellige regerings politik, som har stået på i lang tid, men som er blevet optrappet med denne ubeskrivelige såkaldte "gadelygtekoalition", som alle er enige om er den værste regering, Tyskland har haft siden Anden Verdenskrig, nu er kommet i udbrud. Fordi landmændene, og mange andre med dem, men især landmændene, udtrykker meget klart, at de ser deres eksistens truet gennem en kombination af stadig større nedskæringer – denne gang tilskuddene til dieselbrændstof, men også masser af bureaukratiske regler, der har gjort deres liv umuligt, at de ikke har kontrol over deres priser – så dette er brudt ud nu.

Men jeg tror, at det, der kommer ud af dette, er meget, meget – og jeg må rose de tyske landmænd. Jeg tror, at alle tyskere er ekstremt stolte over, at et udsnit af befolkningen, hvor man i lang tid spurgte folk i Tyskland, "hvad synes du?", har gjort det samme. 99 % af befolkningen ville sige: "Tyskland er på vej mod afgrunden. De nuværende magthavere er ved at ødelægge alt det, som generation efter generation har bygget op efter Anden Verdenskrig," men så ville de normalt tilføje, "der er ikke noget at gøre." Og både koalitionsregeringen og oppositionen blev betragtet som relativt ens – med undtagelse af AfD, men mange troede, at det var noget, man virkelig kunne stemme på på grund af meget problematiske kredse inden for AfD.

I lang tid så den tyske situation virkelig forfærdelig ud, fordi den tyske økonomi brast og kollapsede, og især efter sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, hvor alle har mistanke om, at Seymour Hersh har ret i, at det var USA, der gjorde det, og kræver en undersøgelse; Men folk vidste, at det frygtelige sammenbrud i den tyske økonomi, i det tyske landbrug, for en stor dels vedkommende var resultatet af sanktioner mod Rusland, som Tyskland i virkeligheden blev tvunget til at gennemføre som en del af den generelle

transatlantiske politik, men også stigningen i energipriserne, da gassen fra Rusland ikke længere var tilgængelig. Så alle havde en fornemmelse af, at landet var på vej ned og ned og ned, og at der ikke var nogen kræfter, der havde modet til at gøre noget ved det. Og nu havde vi i mandags [8. januar] mere end 100.000 traktorer, og der er mange videoer, der cirkulerer på internettet: 100.000 traktorer er meget! En masse lange, lange, lange køer. Demonstrationerne fandt sted i 100 byer, i alle 16 stater, og de blev støttet af lastbilchaufførerne, af arbejdere fra byggesektoren, der kom med deres lastbiler eller cementmaskiner eller andre byggekøretøjer; og også håndværkere. Og hvis man kører gennem nogle byer i Tyskland, kan man se skilte i vinduerne, hvor der står: "Vi støtter de tyske landmænds kamp."

Så jeg tror, at dette nu er begyndelsen på noget, hvor jeg ikke kan se, hvordan det kan fortrydes, fordi landmændenes handling har givet dem en ny følelse af tillid til, hvad de kan gøre. Og hvis du lytter til dem, var de ekstremt fredelige, i modsætning til et ondskabsfuldt forsøg på forhånd på at kriminalisere det og sige, at det var undergravet af højreorienterede kredse. Så forsøgte de at blæse en hændelse op, hvor økonomiminister Habeck kom tilbage fra en ø i Nordsøen, og da hans færge forsøgte at lægge til kaj i Slesvig-Holsten, var der bønder, der ville tale med ham. Hvis man rekonstruerer det, skete der ikke noget stort; det var ikke et voldeligt angreb, men kaptajnen på færgen besluttede at vende færgen og ikke lægge til der med Habeck. Dette blev blæst op som en stor, stor ting, at dette er tegnet på, at bønderne forsøger at vælte staten. Jeg tror ikke, der var noget af den slags. Den tidligere leder af politiets fagforening, Rainer Wendt, latterliggjorde alle disse forsøg, og alle roste bønderne, politiet, de roste samarbejdet mellem dem.

Så jeg synes, det var en fremragende demonstration af statskunst, af virkelig at tage ansvar, og det vil fortsætte,

tror jeg, indtil den såkaldte gadelys-koalition tager nedskæringerne tilbage, hvilket vi får at se. Der er flere demonstrationer hele ugen. Næste mandag, den 15. januar, har de indkaldt til en stor, national demonstration, og hele ugen vil de lokale demonstrationer fortsætte med at afskære adgangen til motorveje og blokere veje. Og i dag strejker lokomotivførernes fagforening i tre dage.

Så jeg tror, der er ved at ske et skift i Tyskland, og det gode er, at det også bliver rapporteret af alle medier, at omkring 90% af befolkningen støtter landmændene, og kun 10% klager: "De forstyrrer mit daglige arbejde." Men folk forstår virkelig, at de tyske landmænd kæmper for hele Tyskland. Så det er fremragende.

Og der er landmænd fra hele verden, der sender støttetelegrammer, og hvis du lytter til dette show, uanset om du har noget at gøre med landbrug eller ej, så send dine støttetelegrammer, lav korte videoer til de tyske landmænd, fordi de nu er spydspidsen i kampen for at bringe økonomien tilbage til et fornuftigt grundlag.

Nu til den anden begivenhed, du nævnte: I morgen starter høringen i Haag om den sydafrikanske regerings krav om at undersøge, om Israel begår folkemord i Gaza, og der er nu mange organisationer og mange enkeltpersoner, ja, hundredvis af organisationer, der er gået sammen om at støtte Sydafrika. Og her vil jeg igen sige, at det er et tegn i tiden, at der er et land i det Globale Syd, i Afrika, i BRIKS, der tager det moralske lederskab for at forsøge at stoppe det, der foregår i Gaza, som er helt forfærdeligt og bliver værre dag for dag. Det anslås nu, at tusindvis af mennesker dør af sult og tørst hver dag. Og det anslås, at en fjerdedel af hele Gazas befolkning, dvs. 500.000 mennesker, i løbet af de næste måneder er i umiddelbar fare for at dø af sygdom på grund af sammenbruddet i de sanitære forhold: Intet rent vand eller den slags.

Det er super, supervigtigt, at der kommer en våbenhvile, og at fredsforhandlinger og en omfattende tilgang, som den Kina har foreslået til en Mellemøstkonference, bliver sat på dagsordenen. Men det faktum, at et land i det Globale Syd, og ikke i den såkaldte "værdibaserede, vestlige regelbaserede orden", udviser dette moralske lederskab, synes jeg også er et tegn i tiden. Det betyder bare, at lederskabet er ved at skifte til det Globale Syd, fordi Vesten tydeligvis har mistet grebet om det.

SCHLANGER: Helga, du svarede på en måde på det, men vi har et spørgsmål fra en, der spurgte: "Støtter den tyske befolkning landmændenes protest?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg synes, det er et meget, meget vigtigt tegn. I tidligere kampe har der været misforståelser og så videre, men denne gang er det af den grund, jeg allerede har været inde på. Jeg har haft mange diskussioner det sidste år, og uanset hvem man talte med, bagere, landarbejdere, iværksættere, Mittelstand-ledere, sagde de alle: "Tyskland er ved at kollapse!"

Det er ved at kollapse: Der sker en absolut indskrænkning af industrierne på mellemniveau, mange byer bliver spøgelsesbyer, hvor butikker lukker i bymidten, restauranter lukker, og det har alt sammen at gøre med de høje energipriser, og hvis kunderne bliver fattigere, så går de ikke så meget i restauranter og butikker. Så denne intervention fra landmændene, og der er det gode, at den officielle landmandsforening, Deutscher Bauernverband, og den slags alternative organisation, Land schafft Verbindung, som har eksisteret mere spontant i nogen tid; men tidligere var de aldrig på samme side. Nu arbejder de sammen, og jeg synes, det er ekstremt vigtigt. Desuden er der stor opbakning fra, jeg vil næsten sige, alle befolkningsgrupper har repræsentanter, der har udtrykt deres støtte. Det er ekstremt vigtigt.

Og jeg har en fornemmelse af, at dette kunne være begyndelsen

på en ændring af situationen i Tyskland, ved at hævde flere suveræne rettigheder, flere af Tysklands reelle interesser, som i den seneste tid er blevet fuldstændig trampet på af de såkaldte "tidligere" besættelsesmagter, men nogle af dem tror stadig, at de er det, og forsøger at diktere politikker i Tyskland, som er absolut skadelige for Tysklands interesser – og jeg tror, at dette nu udgør regningen for det.

SCHLANGER: I forbindelse med det, du lige har sagt, har vi et spørgsmål fra Philip, der spørger: "Er de tyske beslutningstagere klar over, at USA's ødelæggelse af Nord Stream-rørledningerne var en forræderisk handling fra deres såkaldte allierede? Og er det muligt, at dette vil fremprovokere en eller anden form for handling for at holde USA ansvarlig for, hvad de har gjort?"

ZEPP-LAROUCHE: Det var måske ikke i mainstreammedierne, fordi de helt latterligt solgte alle dækhistorierne om, at det var en yacht med nogen fra Polen og en ukrainsk besætning, og det var dækhistorien, mens mange militæreksperter påpegede, at man ikke kan lave sådan en eksplosion, der kan sabotere Nord Stream-rørledningerne, med den slags udstyr på en sejlbåd – man har simpelthen ikke det rette udstyr til dybdedykning osv. Så medierne præsenterede altid disse dækhistorier, og der var ingen diskussion!

Regeringen, Scholz, som i februar 2022 var til denne berømte pressekonference med Biden. Herr Biden sagde, at vi har måder at afslutte Nord Stream-rørledningen på, og journalisten spurgte så en anden gang, hvad der var med den, og han sagde noget i retning af, at "vi vil gøre det af med den." Og Scholz stod ved siden af Biden, som en lille "puddel under bruseren" (det er en tysk talemåde), en "våd puddel", som vi siger. Og det faktum, at den tyske regering ikke er i stand til at repræsentere det tyske folks interesser, og at hele den tyske økonomi er ved at kollapse som følge heraf, det var ikke i mainstream-nyhederne!

Men jeg kan forsikre dig om, at det var genstand for mange diskussioner, og jeg tror, at det var en af hovedårsagerne til, at tilliden til regeringen blev udhulet, og at regeringen i meningsmålingerne lige nu ligger på et absolut lavpunkt. Det kan endda være, at hvis regeringen ikke indgår en aftale, og dette fortsætter, kan regeringen blive skubbet ud i løbet af meget kort tid. Det eneste problem er, hvordan man organiserer en opposition, der har værdi, når man for eksempel tænker på, at lederen af CDU er den tidligere europæiske chef for BlackRock, og det rejser nogle spørgsmål om, hvad CDU's politik vil være.

Men alt, hvad der ændrer den nuværende kurs, er godt og åbner op for en reel diskussion om, hvor Tyskland bør bevæge sig hen.

SCHLANGER: Nu har vi et spørgsmål fra Chris K., som bor i Panama, og som rapporterer om den overgang, der har været i gang i et stykke tid i Panama, fra at være en fysisk produktiv økonomi til en, der er baseret på finansielle tjenester, der udnytter dollaren. Han rapporterer, at skibstrafikken i kanalen er faldet, og at statens indtægter derfor er dalende. Og han spørger: "Hvordan vil lande som vores, Panama, overleve, når de er afhængige af finansielle tjenester relateret til dollaren? Hvordan kan de overleve? Hvad kan de gøre?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er klart, at denne kamp ikke er afgjort, og at den bliver mere og mere voldsom, for man kan faktisk se, at bestræbelserne på at øge dollarens rolle igen, klart bliver fremmet, som det er tilfældet i Argentina.

Men på den anden side tror jeg, at dette år, 2024, bliver et år, hvor det nye økonomiske system for BRIKS-Plus, det Globale Flertal, de lande, der tilsammen repræsenterer langt over 80-85%, som forsøger at skabe et nyt økonomisk system – måske endda en ny reservevaluta – men sætter økonomisk samarbejde på dagsordenen til gavn for alle deltagere, det bliver den

dominerende tendens. Jeg tror, at med Ruslands BRIKS-formandskab, som startede den 1. januar for BRIKS-10, og mere end 30 lande, som har ansøgt om medlemskab i den næste periode, så er jeg overbevist om, at det vil blive den dominerende dynamik.

De lande, der stadig bruger et finansielt system, som kun er godt for spekulanterne, i det mindste i øjeblikket, før der sker et større krak, og som kun søger at maksimere profitten for en relativt lille del af befolkningen, mens det fælles bedste for det store flertal negligeres, vil efter min mening ikke vare evigt. Det var min afdøde mand, Lyndon LaRouches, forudsigelse i 1971, da Nixon erstattede de faste valutakurser med flydende; Han påpegede dengang, at hvis man fortsatte ad den vej, ville det uundgåeligt føre til et kollaps af systemet, og selv hvis det tog et halvt århundrede, hvilket er lidt længere, end vi kunne forudse, fordi vi ikke helt bedømte centralbankernes enorme metoder til at manipulere markederne, til at bruge hele derivatsystemet, men derivatsystemet kan være sømmet på kisten, fordi man nu har 2 billioner dollars i udestående derivater, der ikke kan indfries. Og jeg tror, at hele det spil er ved at være slut.

Så i en vis forstand er der håb. Det er ikke en afgjort kamp, for jeg kan se, at små lande, der befinder sig i en geografisk position som Mexico, hvor mange sagde: "Vi har kun to problemer: det ene er historien, og det andet er geografien" – jeg tror ikke, at Panama er særlig langt væk fra et sådant dilemma. Men det faktum, at der nu er mange lande, der virkelig er beslutsomme, og som har stærke ledere – i BRIKS er der flere stærke ledere, og den sydafrikanske sag i Haag er blot endnu et bevis på en sådan ledelsesstyrke. Så jeg ville ikke opgive håbet og ville forsøge at holde ud.

SCHLANGER: Vi har et par spørgsmål mere, Helga. Du nævnte BlackRocks rolle. Vi har et spørgsmål fra en fast seer, som siger: "Du plejede at diskutere det militær-industrielle kompleks, eller MICIMATT, som Ray McGovern kalder det. Nu

kalder du det det militær-finansielle kompleks. Afspejler det den rolle, som virksomheder som BlackRock, Vanguard og Silicon Valley spiller?”

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg vil foreslå, at du går ind på vores hjemmeside, hvor vi har et faktaark. For før jul startede vi kampagnen “Gør sværd til plovjern”, fordi udgifterne til det militærindustrielle kompleks i Vesten, i USA, men også i stigende grad i Europa, er en så enorm ødelæggelse af fysisk velstand, at vi gik tilbage til dette gamle krav fra Esajas 2:4 om, at sværd skal gøres til plovjern. Der er mange, mange referencer i kirkens historie, hvor dette krav er blevet fremsat. Få dage senere kom paven med sit julebudskab, hvor han også krævede præcis det. I mellemtiden har mange flere religiøse ledere taget det op.

Så jeg tror, at ideen om, at man er nødt til at stoppe denne utrolige ødelæggelse af fysisk kapacitet og fysiske aktiver, som ville være så meget mere presserende for spørgsmål om det fælles bedste – infrastruktur, hospitaler, skoler, bare et enormt behov for at overvinde fattigdom, sult, at udvikle ferskvand; alle disse ting ville kræve præcis de kapaciteter, som nu bliver smidt væk i krig og ødelæggelse.

Så undersøgte vi, hvem der egentlig ejer disse militærindustrielle virksomheder, og det viser sig, at det ikke er de industrielle kræfter, men de finansielle kræfter på Wall Street, i City of London og andre finanscentre, fordi de dybest set administreres, og deres aktier og anparter sælges af de store finansielle investeringsselskaber. Så du kan virkelig se, at navnet burde ændres fra “militær-industrielt kompleks” til i det mindste “militær-industrielt-finansielt kompleks”, og så har du ejerskabet.

Hvad kan man gøre ved det? Vi arbejder på lovgivning; vi har skrevet et første udkast til USA, kaldet “The Swords into Plowshares Act of 2024.” Vi vil lægge linket under webcastet, og vi arbejder på lignende lovforslag for andre lande. Dette

må få en ende, for hvis man ikke gør det, og man bliver ved med at militarisere økonomierne, som det vanvittige EU nu foreslår, hvis man siger, at vi skal forberede os på krig med Rusland, hvilket er, hvad de åbent siger nu i Sverige, i Finland; eller i Tyskland, hvor forsvarsminister Pistorius siger, at vi skal gøre Tyskland "krigsparat" – hvem ønsker at blive "krigsparat"? Vi ønsker ikke at ende i en situation, hvor vi får Tredje Verdenskrig, for det ville være en krig, som ingen ville overleve!

Så enhver, der siger, at vi bør blive krigsparate, bør hellere gå til sin læge og få en henvisning til en anden læge (jeg vil ikke uddybe det, du ved, hvad jeg mener).

Men det her er vanvittigt. Vi burde absolut have en mobilisering af befolkningen for at omdanne militærindustrien til fredelig produktion, og så kunne vi finde løsninger på alting.

SCHLANGER: Og mens du svarede på det spørgsmål, var der nogen, der skrev: "Hvordan kan vi få Kongressen til at indføre 'Swords into Plowshares Act'?" Vi lægger det op i beskrivelsesdelen af webcastet. Og folk bør tage det ud og organisere sig med det. Læs det, studer det, få detaljerne om, hvad Helga lige diskuterede, med hensyn til hvem der styrer det militær-finansielle kompleks, og giv det til dit kongresmedlem. Og vær modig! Hold dig ikke tilbage.

Helga, vi har et par spørgsmål mere – et fra Stockholm, Sverige: "Selv hvis Sydafrika får retssagen mod Israel videre, hvilke officielle myndigheder har Den Internationale Domstol så? De har ikke en politistyrke, vel?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, men Den Internationale Domstol kunne foretage efterforskningen og så give hele pakken til Den Internationale Straffedomstol, som har en meget større jurisdiktion. Og jeg tror, at hvis en sådan sag bliver undersøgt, og den sydafrikanske regering allerede har leveret

en 84-siders dokumentation, som er meget detaljeret og meget grundig, så er der allerede gjort et stort stykke arbejde. Hvis det blev undersøgt yderligere, og det blev et emne for offentlig diskussion blandt regeringerne i FN, i FN's Sikkerhedsråd, i FN's Generalforsamling og andre lignende fora, ville det ændre dynamikken.

For hele dette verdenssystem har kun fungeret, fordi der har været en enorm manipulation af den offentlige mening. Man havde ikke sandheden, men man havde de fortællinger, der blev promoveret – som for eksempel fortællingen om Gaza, der ændrede sig! I meget lang tid, flere måneder, var fortællingen, at det var alt Hamas ' angreb på Israel, der forårsagede alle disse problemer, og de udeladte fuldstændigt det faktum, at der var en overproportionel reaktion fra IDF, at den israelske hær's militære magt er så langt overlegen, at de afspærrede hele området og afskærmede folk fra mad, medicin-alt dette i lang tid blev ikke rapporteret, og det brød virkelig kun, måske for to uger siden, at nyheden blev så overvældende, så selv medierne, som i begyndelsen helt havde udeladt IDF ' s overreaktion, som klart derefter afslørede, at målet ikke kun var at straffe Hamas for dets angreb 7 oktober, men forskellige israelske ministre i mellemtiden kom ud og sagde åbent, at de ønskede at affolke alle palæstinensere, at de ønskede at overføre dem til Sinai, eller til Jordan, dybest set indrømmede de etnisk udrensning. Kun langsomt, langsomt ændrede fortællingen sig, og sandheden kom ud.

Så fordelene ved at have en sådan sag ved Den Internationale Domstol er, at sandheden og retfærdigheden igen får en chance for at blive synlig og hørt. Og det er, tror jeg, den absolutte forudsætning for enhver afhjælpning af situationen.

SCHLANGER: Vi har et par kommentarer. Louisa skriver: "Verden er mørk, og I oplyser den. Tak for det, som I gør." Og en anden skrev ind og sagde: "Jeg vil hurtigst muligt komme efter mit kongresmedlem med denne lov." Så var der en ved navn "Violin Hunter 2", der sagde, at "Tyskland skal holde op med

at støtte Ukraine.” Det tror jeg, du er enig i.

Har du noget at tilføje for at afslutte diskussionen i dag?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes virkelig, at folk skal blive aktive. Dette er et øjeblik, hvor det ikke er tilgiveligt at være passiv, sidde på sofaen eller sidde et hvilket som helst sted og ikke bevæge sig. For der er perioder, hvor der i lang tid ikke sker noget, og folk har en vis grund til at sige, “åh, man kan alligevel ikke gøre noget,” hvilket er en sætning, jeg ville forbyde med straffen for fangehul for længe siden. Jeg sagde, at hvis nogen siger det, skal de 10 år i fangekælderen, fordi det demoraliserer andre mennesker.

Spørg til side, jeg tror, at lige nu er det øjeblik, hvor man har – jeg vil ikke sige, at det er som i 1989, men det kan blive det. Husk på, at i 1989, da millioner gik på gaden i Østtyskland, faldt muren, og der var i en kort periode en chance for det, vi kalder “menneskehedens stjernestund”. Vi ved nu, og vi har endda udgivet en bog om det, at den chance i ’89 gik tabt af mange årsager: En af grundene var geopolitik, at den tyske genforening med mulighed for en fredsorden, der inkluderede Rusland, tydeligvis ikke var i USA’s, Bushs, Margaret Thatchers og Mitterrands planer i Frankrig. Så der blev helt sikkert manipuleret for at kvæle det potentiale.

Hvis man nu spørger folk fra Østtyskland, hvad de tænker om 1989, har de naturligvis et ret bittert syn på det. De mener, at de blev overtaget af vestlige imperialistiske kræfter, at hele deres livsværk blev annulleret, så der er meget bitterhed i Østtyskland, og jeg tror, at det er en del af grunden til, at de aldrig troede på fortællingen om årsagen til krigen i Ukraine, fordi deres egen oplevelse var meget anderledes.

Men jeg tror, vi kan tage ved lære og sige, at hvis et system er på vej ned, som det beskrives i Uafhængighedserklæringen – jeg har ikke de præcise ord nu, men I kender det alle – at man kan udholde en forkert regering i meget lang tid, men at der

så kommer et tidspunkt, hvor man er nødt til at ændre den, så er det det samme emne som i Wilhelm Tell, skuespillet af Friedrich Schiller, der har de smukke formuleringer, præcis som i Uafhængighedserklæringen, at der er umistelige rettigheder, der hænger ned fra himlen. Og nogle gange er man nødt til at række ud og bringe disse stjerners kræfter ned på jorden. Jeg ændrer det en lille smule, men grundlæggende er ideen, at disse umistelige rettigheder er der, de er en del af skabelsen, en del af universet, og de fungerer.

Og forhåbentlig, i betragtning af at vi nu har denne utrolige forandring med de tidligere kolonilande, der rejser sig, ønsker de ikke at være i denne position længere, og de tager skridt til at udvikle sig selv. Hvis det eneste, vi skal gøre, er, at folk i Vesten, i USA, i de europæiske lande på en eller anden måde danner institutioner, der siger, at vi er nødt til at samarbejde med det globale syd og skabe et nyt samarbejdsparadigme på hele planeten: Og alle problemer kan løses, hvis vi går den vej.

Så der er masser af grund til at være optimistisk. Men det kræver, at en masse mennesker bliver aktive. Så meld dig ind i Schiller Instituttet, bliv aktiv sammen med os: Vi har masser at lave.

SCHLANGER: Helga, tak igen for at være med i denne uge, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, tak, Harley!

Tyskland og Sydafrika: En

anderledes klimaforandring

10. januar 2024

Nu, i begyndelsen af det nye år, er verden klar til at tale og høre om Zepp-LaRouches Ti Principper. Schiller Instituttets "Ti Principper"-tekst, der nu har cirkuleret i mere end et år, har altid haft til hensigt at katalysere en reaktion fra enkeltpersoner og institutioner og skabe en tidssvarende dialog mellem civilisationer og kulturer, der er fuldstændig utænkelig for de transatlantiske nationers afstumpede diplomati. Nu, med samvittighedserklæringerne fra jødiske borgere i Israel, herunder Knesset-medlemmer, der tilslutter sig Nelson Mandelas Sydafrikas begæring af en undersøgelse af, om Israel begår folkemord i Gaza ved Den Internationale Domstol; nu, med titusinder af landmænd, der går på gaden i Tyskland for at kæmpe for deres nations bedste; nu, hvor der skabes nye alliancer mellem nationer som Kina, verdens hurtigst udviklende videnskabelige magt, og Bolivia, som ønsker at drive sit folk frem til lighed med alle andre på planeten – nu kan dialogen om de ti principper for alvor indledes.

Potentialet for ægte, varig og positiv forandring, som det kommer til udtryk i BRICS Plus-landenes økonomiske og politiske handlinger og i denne uges nationale røre i de tyske gader, er åbenlyst i hele verden. Der er selvfølgelig også forandringer af negativ, voldelig karakter, som udvidelsen af unødvendig krigsførelse i hele verden. Mere bemærkelsesværdigt er det dog, at der sker en ændring fra et døende system til et, der er ved at blive født, men som endnu ikke er her, og krigene og de finansielle krige er ofte reaktioner på dette. Der er to veje, som verden kan gå for at opnå systemisk, langsigtet, planetarisk forandring: Der er vejen for dem, der tror på magt, og der er vejen for dem, der tror på tvang. Resultaterne af at vælge tvangens vej er det, vi har set i Gaza, i Ukraine, Syrien, Irak, Libyen, Afghanistan; det vi

tidligere så i Første og Anden Verdenskrig, og nu, hvor den tredje truer os. Hvad med den anden vej? Hvad er karakteren af en type magt, som er anderledes end tvang? Der er en magt i tilgivelse, i barmhjertighed, i forsoning – men er den større end tvangens, og hvis ja, under hvilke betingelser?

Pave Frans, en af de få transatlantiske ledere, som præsident Vladimir Putin sendte en jule/nytårshilsen til, foreslog i sine nytårsbemærkninger til Vatikanets diplomatiske korps, at den katolske kirke "kickstarter" en mobilisering omkring "jubilæumsåret 2025" nu i januar 2024. "I år forbereder Kirken sig på det hellige år, der begynder næste jul.... I dag, måske mere end nogensinde, har vi brug for et helligt år." De, der kender til begrebet jubelår, ved, at i den tradition skulle alle slaver frigives, al gæld skulle eftergives, og folk skulle søge tilgivelse og forsoning med fjender. Jubilæumsbegrebet er dybt rodfæstet i jødedommen, måske endda mere end i kristendommen, med dens syvårige cyklus, kaldet sabbatåret; hvert syvende år gælder den samme praksis – frigivelse af slaver, gældseftergivelse. Efter syv sådanne cyklusser, eller 49 år, kaldes det 50-året for "jubelåret".

Men uafhængigt af de jødiske eller kristne bekendelser kan vi finde en sådan idé i selve grundlaget for den vestlige civilisation, i Solon af Athens store digt fra det 5. århundrede f.v.t., Den athenske forfatning, som bringes i uddrag her:

Dette befaler min sjæl mig at lære athenerne:

En dårlig forfatning skaber uro i samfundet,

Men en god viser orden og sammenhæng,

Når den lægger bånd på forseelser.

Den glatter det ujævne ud; den kontrollerer grådighed, dæmper overmod,

Og udtørrer frugterne af hensynsløse impulser.

Den tager skæve domme og gør dem lige,

Blødgør arrogante gerninger, standser oprørske handlinger,

Og stopper galden fra alvorlige stridigheder. Alt under indflydelse af den,

Alt for menneskeheden bliver helt og klogt.

Friedrich Schiller skriver i sit historiske studie "Lycurgus' og Solons lovgivning":

"Det athenske folks tilstand på den tid var yderst beklagelig. Den ene klasse af mennesker ejede alt, den anden derimod slet intet; de rige undertrykte og udnyttede nådesløst de fattige... For de beløb, de lånte, måtte de betale enorme renter, og hvis de ikke betalte til tiden, blev de først tvunget til at sælge endog deres jord til deres kreditorer. Når de ikke havde mere at give, men alligevel skulle leve, blev de tvunget til at sælge deres egne børn som slaver, og til sidst, når også denne udvej var udtømt, tog de kredit med sikkerhed i deres egen person og måtte acceptere at blive solgt som slaver af deres kreditorer....

"Solons far havde været en meget rig mand, men havde reduceret sin formue gennem velgørenhed, og den unge Solon måtte blive købmand i sine unge år. Hans ånd blev beriget af de rejser, som denne form for liv gjorde nødvendige, og af samværet med fremmede folkeslag, og hans geni udviklede sig i bekendtskabet med fremmede landes vismænd. ...

"Den første handling, hvormed han begyndte sit arbejde, var det berømte edikt, kaldet seisachtheia, eller frigivelsen, hvorved al gæld blev annulleret, og det samtidig blev forbudt, at nogen i fremtiden skulle have lov til at låne på sin egen person."

Dette er ideen om magt, forskellig fra ideen om tvang.

Digteren Solon reciterede en ny form for republik fra grunden. Og for at demonstrere princippet om magt, snarere end "lovens bogstav og regel", gik Solon frivilligt i eksil fra magten i ti år, så det athenske folk ville forstå, at forfatningen var deres, ikke hans. Denne "prometheiske" handling, og tankerne bag den, viser, hvorfor Solon blev kaldt "lovgiveren." Lyndon LaRouche skriver i sin "In Defense of Strategy" fra 2000:

"Siden Solon af Athens eksemplariske reformer har de strategiske principper, der er forbundet med den globalt udvidede europæiske civilisations historie, reduceret de væsentlige spørgsmål om statskunst, herunder krigsførelse, til en aksiomatisk forskel mellem de to aksiomatisk uforenelige opfattelser af samfundet. Den ene, den klassiske republikanske forestilling, der udtrykker den klassiske græske tradition inden for videnskab og kunst, har været en politik, der fremmer en sandfærdig og retfærdig indsats for den generelle velfærd for alle mennesker og deres efterkommere, ved hjælp af menneskehedens øgede magt over naturen. Den modsatte, såkaldt romantiske opfattelse i statskunst og kunst, som i det gamle Babylon, Tyros, Delfi-kulten fra den pythiske Apollon og det hedenske Rom, har været styret af en relativ opfattelse, et oligarki og dets tilknyttede følge af lakajer, over et flertal af en menneskehed, der er degraderet til status som rent menneskeligt kvæg.

"Den moderne, suveræne nationalstatsrepublik, som den er beskrevet i den amerikanske Uafhængighedserklæring fra 1776 og i præamblen til den føderale forfatning fra 1789, tilhører den første type; det britiske imperium, siden George I's tronfølge, har været et eksempel på den anden type."

De grundlæggende dokumenter og principper, der formulerede USA, hvoraf de fleste ikke længere undervises i det amerikanske skolesystem, kommer fra den samme "lovgiver"-kilde som Solons forfatning, eller den Westfalske Fredstraktat fra 1644-48, eller Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international strategi- og udviklingsarkitektur. Sådanne ideer

kan ikke blot knyttes til jorden et bestemt sted. Uafhængighedserklæringen, som man for nylig hørte i ordene fra det israelske medlem af Knesset, Olef Cassif, der krævede at stå sammen med Sydafrika i dets søgen efter sandheden ved Den Internationale Domstol, viser, hvordan magtens vej betrædes i stedet for tvangens. "Når regeringen handler imod samfundet, staten og dens borgere, især når den ofrer dem og begår forbrydelser i deres navn på alteret for at opretholde sin eksistens, er det min ret og endda min pligt at advare om dette og gøre alt, hvad jeg kan inden for loven for at stoppe det." Det var Cassifs egen originale, spontane omskrivning af det princip i Den amerikanske Uafhængighedserklæring, der insisterer på, at: "Men når en lang række overgreb og magtmisbrug, der altid forfølger det samme mål, viser en plan om at reducere dem under absolut despoti, er det deres ret, det er deres pligt, at kaste en sådan regering af sig og sørge for nye vagter for deres fremtidige sikkerhed..."

Med rapporten, der blev offentliggjort den 29. december i The Guardian, og som beskriver, hvordan og hvorfor 500.000 flere palæstinensere sandsynligvis vil dø i løbet af det næste år i Gaza på grund af ødelæggelsen af sundhedsvæsenet, er modige stemmer begyndt at blive hørt i det jødiske samfund, stemmer, der måtte tale som vidner til deres forfulgte og endda udryddede forfædre, og fra hvem historien ikke ville forvente andet. Times of Israel rapporterede, at "tabene i Gaza har udhulet den jødiske enighed, og det samme har retorikken fra nogle højreorienterede medlemmer af premierminister Benjamin Netanyahu's koalition." Americans for Peace Now sagde: "Af hensyn til civilbefolkningens sikkerhed og velbefindende i Israel og i Gaza må Biden-administrationen presse Israel til øjeblikkeligt at indstille fjendtlighederne og gå fra krig til fredsskabelse."

Flere af disse udtalelser kan læses nedenfor.

Ja, der er klimaforandringer – men ikke af den type, som kong Charles plaprer løs om. De klimaforandringer, som nu har fyldt

Tysklands gader med tusindvis af traktorer og lastbiler og hundredtusindvis af mennesker, genfindes i mange andre lande. Og klimaet er bestemt ved at blive varmere, på en ubehagelig måde for nogle.

Det er store ideer som Oase-planen og de mange andre økonomiske forslag fra Lyndon LaRouche og hans medarbejdere, sammen med vores ideer om videnskab og kultur, der giver os evnen til at komme i forgrunden på dette tidspunkt. De, der kaster sig ud i forandringens malstrøm, som organiserer sig i verdens gader og udfordrer andre borgere til at have modet til at ændre deres aksiomer, til at "tilslutte sig jubilæet" og befri menneskeheden og nationerne fra ubetalelig gæld og fra slaveri – lønslaveri eller slaveri uden løn – er den fremtidige magt.

Det er den magt, som vores modstandere ikke har og ikke kan besidde. Saltvandsfisk, der er placeret i et ferskvandsmiljø, er i fare. Med vores løsningsorienterede ideer og evnen til at kommunikere dem til andre, er vi i stand til at skabe et frisk hav af ideer, som fiskene i den gamle orden ikke kan svømme i. Det er skabelsens og produktivitetens kraft, der er større end nogen lovregel eller magtinstans, der nogensinde vil eksistere. Vi kan vælge at være de lovgivende, de måske ikke erkendte, men ikke desto mindre effektive lovgivere i verden.

Foto: Statue of Solon of Athens in the Library of Congress, Washington D.C. (EIR)

Civilisationens slagmark:

Verdensdomstolens høring i denne uge om israelsk folkedrab på palæstinensere

Ikke korrekturlæst

6. januar 2024 . Høringen den 11.-12. januar i denne uge ved Den Internationale Domstol (ICJ) i Haag om den sag, som Sydafrika anlagde den 29. december mod Israel for folkedrab på palæstinenserne, er en kampplads for civilisationens overlevelse. Det er tydeligt, at Sydafrika tager lederskab og viser mere rygrad og mod end noget andet land i Vesten. Mange, mange nationer støtter det Sydafrikanske initiativ, sammen med organisationer, også blandt minoriteterne i Nord. "Dette er ugens afgørende slag," udtalte Helga Zepp-LaRouche i dag og bemærkede, at det "kun er begyndelsen," men hun opfordrede til massiv støtte til den Sydafrikanske aktion med det samme.

Den specifikke retssag, der er på tale denne torsdag, den 11. januar, er Sydafrikas krav om et påbud mod Israel om at stoppe krigsførelsen og overholde en våbenhvile. ICJ – Verdensdomstolen, som den ofte kaldes, fordi den er en del af FN – har ikke selv midlerne til at gennemtvinge en våbenhvile, men den mobilisering, der allerede er i gang, kan skabe betingelserne for, at det kommer til at ske.

Efter at Verdensdomstolen modtog Sydafrikas anmodning i fredags, den 5. januar, udsendte Organisationen for Islamisk Samarbejde allerede dagen efter en erklæring, der hilste handlingen velkommen. OIC har 57 lande som medlemmer og 5 lande som permanente observatører, herunder Rusland. Siden da har flere individuelle medlemslande gjort en dyd ud af at udtrykke deres støtte til Sydafrikas initiativ, herunder Tyrkiet, Malaysia og den 4. januar Jordan.

Den jordanske udenrigsminister Ayman Safadi rapporterede til

parlamentet, at Jordan er ved at forberede støttemateriale til den Sydafrikanske sag, i samarbejde med andre nationer. Og Safadi tilføjede, at mere materiale er ved at blive udarbejdet af OIC (i Jeddah) og Den Arabiske Liga (i Kairo), hvis sekretariater fik til opgave at gøre det i forbindelse med topmødet om Gaza den 11. november mellem medlemmer af disse organisationer i Saudi-Arabien.

I denne henseende er der også et øget samarbejde mellem Rusland og Kina og de Arabiske nationer, bemærkelsesværdigt på mange synlige måder. Dette er i tillæg til den åbenlyse kendsgerning, at fire af BRIKS' medlemslande befinder sig i den umiddelbare Palæstina-Israel-region: Egypten, Saudi-Arabien, Iran og U.A.E. Det russisk-arabiske samarbejdsforum opfordrede den 20. december til en snarlig international konference om Palæstina-Israel-krisen på sit sjette møde, siden det blev dannet i 2009. Dets næste møde vil blive afholdt i år i Moskva. Samarbejdsforummet mellem Kina og de arabiske stater, med 22 deltagende stater, er i øjeblikket meget aktivt, siden det blev grundlagt i 2004.

I mellemtiden fortsætter ødelæggelserne i Gaza. Situationen blev i dag opsummeret med ét ord, "ubeboelig", af Martin Griffiths, FN's vicegeneralsekretær for humanitære anliggender og nødhjælpskoordinator, som den 5. januar udsendte en erklæring med titlen "Krigen i Gaza må ophøre."

Reaktionen fra det officielle Vesten? De taler om "bekymring", mens de sender våben til Israel. Og det samme gælder for Ukraine. I dag var EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik Josep Borrell i Libanon, og USA's udenrigsminister Tony Blinken var i Tyrkiet, hvor de hver især talte om, hvordan ledere i regionen bør udvise "mådehold" for ikke at sprede krisen, og om at øge den humanitære hjælp. Blinken vil fortsætte til yderligere otte lande i denne uge: Grækenland (Kreta), Jordan, Qatar, U.A.E., Saudi-Arabien, Israel, Vestbredden og Egypten.

USA's holdning er fortsat imod en våbenhvile og imod enhver anklage om folkedrab begået af Israel; og i Ukraine, imod enhver forhandling om en løsning. Den 4. januar sagde Matthew Miller fra udenrigsministeriet, at USA "ikke ser nogen handlinger, der udgør folkedrab fra Israels side i dets krig mod Hamas." John Kirby, talsmand for USA's nationale sikkerhedsråd, kaldte også den 4. januar Sydafrikas IJC-sag mod Israel for "ubegrundet, kontraproduktiv og helt uden noget som helst grundlag."

Zepp-LaRouche understregede i dag, at "vi er midt i et jordskælv, som aldrig før har fundet sted," men det er slet ikke tydeligt for de fleste af de øverste magthavere på nuværende tidspunkt. Men revnerne i systemet er undervejs. Hun gav en række eksempler på anerkendelse fra Frankrig, hvor selv mediedækningen nu peger på forskydninger i USA og andre ændringer.

Le Monde rapporterer, at linjen i USA i øjeblikket ikke længere er, at Washington vil støtte Ukraine militært "så længe vi bør", men snarere "så længe vi kan". Libération rapporterer, at Vesten er ved at tabe hele det Globale Syd, og at det er på tide at vågne op. Andre franske medier påpeger, at Vesten beder det Globale Syd om deres støtte til Ukraines krigsførelse mod Rusland, hvilket ikke er i deres interesse, og at sagen om Gaza er langt værre. Jacques Attali, den velkendte politiske figur, har bemærket, at Hamas er slem, men Netanyahu er værre.

Nu er det tid til at sende støttebudskaber til Sydafrika og sprede budskabet vidt og bredt. Skillelinjen er klar. Der er hundredvis af grupper, inklusive Schiller Instituttet, som har underskrevet en fælles erklæring fra den 30. december, "Skrivelse med opfordring til stater om at støtte

Sydafrikas sag om folkedrabskonventionen mod Israel ved ICJ."

Enkeltpersoner og grupper med tilknytning til International

Peace Coalition har taget initiativ til forskellige støtteaktioner, og der er et udkast til en "Clergy of Conscience"-erklæring, som måske snart bliver offentliggjort.

Vi er alle nødt til at mobilisere. Spred budskabet, især til unge (i alle aldre), og inviter dem til Schiller Instituttets internationale dialog med Helga Zepp-LaRouche den 20. januar.

Foto: International Court of Justice CC/ Dennis Jarvis

Zepp-LaRouche: Giv folk håb – fredens navn er økonomisk udvikling

Ikke korrekturlæst

5. januar 2024 (EIRNS) – I dag holdt Helga Zepp-LaRouche en vigtig tale til Den Internationale Fredskoalition. Nedenstående er uddrag:

" På den ene side bliver situationen mere og mere forfærdelig i selve Gaza, simpelthen fordi omstændighederne hober sig op, og nu med regnsæsonen og det kolde vejr er der rapporter, som er helt ubegribelige. Folk sidder i regnen uden funktionsdygtige telte, intet at spise; I kender alle disse rapporter. Derfor synes jeg, at julebudskabet fra pastor Munther Isaac fra Betlehem, som kritiserede regeringernes og kirkernes tavshed, skal spredes vidt og bredt. Jeg vil opfordre folk til at bruge videoen fra den juleprædiken til virkelig at sprede den som en påmindelse om den samvittighed, som folk burde have.

"Faren er naturligvis, at situationen efter mordet på Hamas-

lederen i Libanon og de to bombninger af stedet, hvor man i Iran mindedes fireårsdagen for mordet på general Soleimani, hvor 84 mennesker blev dræbt og 220 eller flere blev såret. Det er klart, at der er nogle mennesker, der ønsker at udvide denne situation til en krig i Sydvestasien, men i det øjeblik det involverer Iran, og hvis Iran reagerer, har vi i årtier vidst, at det kan føre til en global krig....

“Situationen i Ukraine er også ekstremt farlig. Den nye polske udenrigsminister Sikorski var så jublende glad for sabotagen af Nord Stream-rørledningerne, at han sendte en besked til Biden-administrationen, da nyheden om, at rørledningen var sprængt i luften, kom ud, og han skrev: “Godt klaret, Amerika!” Den samme udenrigsminister kræver altså nu, at Ukraine skal have flere langtrækkende missiler, så de kan ramme dybere ind i Rusland. Naturligvis er situationen i Ukraine i realiteten overstået, fordi det er almindeligt anerkendt, at det ukrainske militær eller den ukrainske befolkning på ingen måde kan fortsætte denne krig med noget håb om at vinde den, så derfor driver de, der presser Ukraine til at fortsætte, i virkeligheden disse mennesker ud i en fuldstændig nedslagtning, som også risikerer at blive optrappet når som helst.

“Professor Jeffrey Sachs fra Columbia har lige udgivet en erklæring, hvor han påpeger, at den israelske adfærd sætter Israels eksistens på spil, fordi den fører til, at hele verden forener sig mod Israel. Selv The Economist, som er talerør for det Britiske Imperium, siger, at Israel truer sin egen sikkerhed, og at Netanyahu må gå.

“Alle disse ting er tegn på en forværring og kræver en indgriben fra den internationale fredsbevægelse.

“Jeg synes, det er ekstremt vigtigt, at den Sydafrikanske regering har taget det moralske lederskab, som Vesten tydeligvis ikke længere er i stand til at levere, ved at bringe sagen om folkemord i Gaza for Den Internationale

Domstol. Allerede i næste uge, den 11. og 12. januar, vil der være en høring.

“På det møde med religiøse ledere, vi havde i går, besluttede vi, at vi ville appellere til jer alle i dag på dette møde og inddrage det i vores aktivitet for at forsøge at få maksimal opmærksomhed og støtte til denne høring. For dette er helt sikkert en situation, hvor verdens søgelys kan rettes mod situationen. Den israelske regering har sagt, at de vil være der, fordi de også har underskrevet konventionen om folkedrab, men at de fuldstændig vil benægte ethvert ansvar og kalde enhver, der gentager dette, for antisemit, men jeg tror ikke, at det vil fungere. Fordi nyhederne om, hvad der er sket indtil nu, er så overvældende og spredt sig over hele verden, at jeg mener, at denne Sydafrikanske juridiske intervention er ekstremt vigtig. I morges hørte vi, at der var en hel anden gruppe af fredsorganisationer, som også bad andre regeringer og andre organisationer om at støtte den Sydafrikanske regering i deres opfordring til, at organisationer og lande skriver erklæringer om interventioner enten før høringen den 11. og 12. januar eller bagefter.

“Så jeg synes, vi alle skal være klar til først og fremmest at prøve at hjælpe med at få mere støtte fra andre lande og organisationer, men også tage nyheden i næste uge, at vi spreder dette, og virkelig forsøger at ændre holdningen til situationen tilfredsstillende...

“[Giv] folk noget håb. For vi er nødt til at have et perspektiv om en fremtid for hele menneskeheden.

“Og det faktum, at BRIKS-landene er blevet udvidet til BRIKS-10 og vil få mange flere medlemmer i løbet af i år, betyder, at den Globale Majoritet bevæger sig i retning af at danne et nyt økonomisk system, men vi er absolut nødt til at få Vesten til at tilslutte sig det Nye Paradigme og holde op med at modstille Rusland, Kina og den Globale Majoritet som fjender, for det er de ikke. Det ville være meget let at rette

op på situationen, hvis denne geopolitiske konfrontation blev erstattet af en samarbejds ånd...

"[V]i må have en vision for genopbygningen ikke bare af Gaza og hele det Palæstinensiske land, men have en plan for en sameksistens i fredelig udvikling mellem Palæstinensere, Israelere, men også hele området. Det kan kun ske gennem økonomisk udvikling.

"Det nye navn for fred må være udvikling, som Pave Paul VI's encyklika *Populorum Progressio* allerede udtrykte det i 1967. ...[V]i har denne støtteoperation for den Sydafrikanske regerings forslag i den Internationale Domstol, men også at hjælpe med at sprede ideen om Oasis-planen som en forhåbningsfuld fremtid for hele regionen."

Derefter introducerede Zepp-LaRouche en kort video om løsningen for Israelere og Palæstinensere.

Foto: Fra Pastor Isaac's YouTube kanal